

DE ALLMÄNNA DOMSTOLARNA OCH
ARBETSDOMSTOLEN 2007

Högsta domstolens, hovrätternas och
tingsrätternas samt arbetsdomstolens
verksamhetsberättelse

*Pärmar och layoutanvisningar: Ahoy!
Tryckeri: Multiprint
Högsta domstolen 2008*

INNEHÅLL

FÖRORD	5
1 LEDNINGENS ÖVERSIKT	7
1.1 ALLMÄNT.....	7
1.2 TINGSRÄTTERNA.....	13
1.3 HOVRÄTTERNA.....	18
1.4 HÖGSTA DOMSTOLEN.....	20
1.5 ARBETSDOMSTOLEN.....	21
2 VERKSAMHETENS VERKNINGSFULLHET	23
3 VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET, PRODUKTION OCH KVALITETSLEDNING	28
3.1 TINGSRÄTTERNA.....	28
3.2 HOVRÄTTERNA.....	36
3.3 HÖGSTA DOMSTOLEN.....	39
3.4 ARBETSDOMSTOLEN.....	42
3.5 OMKOSTNADER.....	43
3.6 KVALITETSPROJEKT.....	45
4 HANTERING OCH UTVECKLING AV DE MÄNSKLIGA RESURSERNA	50
5 UTLÅTANDE OM UTVÄRDERING OCH BEKRÄFTELSE I FRÅGA OM DEN INTERNA KONTROLLEN	57
5.1 TINGSRÄTTERNA.....	57
5.2 HOVRÄTTERNA.....	58
5.3 HÖGSTA DOMSTOLEN.....	58
5.4 ARBETSDOMSTOLEN.....	59
BILAGOR	

FÖRORD

Detta är den i ordningen fjärde årsberättelsen som utarbetats om de allmänna domstolarnas och arbetsdomstolens verksamhet. Den första årsberättelsen gällde verksamheten 2004. Utarbetandet av berättelsen grundar sig på den reviderade lagstiftningen om statsbudgeten från 2004.

Verksamhetsberättelsen har utarbetats av en arbetsgrupp i vilken ingick högsta domstolens president Pauliine Koskelo som ordförande, samt hovrättspresidenterna Esko Oikarinen, Antero Palaja, Lauri Melander, Mikko Könkkölä, Pertti Nieminen och Mikael Krogerus, arbetsdomstolens president Pekka Orasmaa, lagmännen Harri E. Mäkinen, Pekka Laitinen, Eero Takkunen, Leena Tokola, Juha-Matti Murto, Olli Saunanoja och Pekka Tuomaala. Sekreterare för arbetsgruppen var administrativa juristen Hanna Nikkilä. Tingsrätterna har hörts i samband med utarbetandet av verksamhetsberättelsen.

1 LEDNINGENS ÖVERSIKT

1.1 Allmänt

I ljuset av de använda indikatorerna och **sett till de enskilda instanserna** har arbetssituationen vid de allmänna domstolarna allmänt taget utvecklats relativt positivt under verksamhetsåret. Det totala antalet inkomna ärenden till tingsrätterna ökade med undantag av fastighetsinskrivningsärendena. Antalet brottmål minskade, men på grund av ökningen av antalet så kallade summariska indrivningsärenden ökade det sammanlagda antalet inkomna ärenden. Också det totala antalet avgjorda ärenden ökade med undantag av inskrivningsärendena. Antalet oavgjorda ärenden i slutet av året, dvs. den så kallade balansen, sjönk något vid tingsrätterna, och de genomsnittliga behandlingstiderna förkortades något på riksomfattande nivå. Antalet inkomna ärenden till hovrätterna minskade, och balansen beträffande avgjorda ärenden i slutet av året sjönk vid alla andra hovrätten förutom Åbo, där arbetssituationen försvårades på grund av några synnerligen omfattande mål. Tack vare de extra resurser som anvisats Helsingfors hovrätt för att lösa upp anhopningen av ärenden sjönk balansen betydligt även där. Den totala balansen vid hovrätterna sjönk med 11 % och de genomsnittliga behandlingstiderna förkortades något. De genomsnittliga behandlingstiderna vid högsta domstolen förkortades likaså. På grund av några synnerligen omfattande och arbetskrävande ärenden ökade balansen dock jämfört med den synnerligen gynnsamma nivån föregående år, men förblev fortfarande på god nivå.

Det är emellertid fortfarande ett problem att det statistiska kunskapsunderlag som står till förfogande inte ger en tillräckligt och tillförlitlig bild av **hur systemet fungerar som helhet**. Statistikuppgifterna är instansspecifika och de ger ingen uppfattning om rättegångarnas förlopp eller processerna längd t.ex. enligt typ av mål, för att inte tala om deras totala längd.

För närvarande kan man bl.a. se att åklagarväsendets resursbrist har gjort att arbetet anhopas, och när anhopningen löses upp där överförs den till domstolarna.

Med tanke på rättsskyddets kvalitet och systemets effektivitet är det av avgörande betydelse om respektive instans verksamhet med avseende på kapacitet och know-how är i nivå med den uppgift som ankommer på envar eller om man i följande instans blir tvungen att använda tid och resurser för att rätta till brister som uppkommit i föregående instans. Instansspecifik uppföljning och resultatstyrning är förenad med en verklig risk för att helhetsbilden förvrängs och för att man i enheterna löser upp resurs- och resultattryck på ett sätt som innebär att problemen flyttas framåt i kedjan.

Högsta domstolens statistik berättar att antalet avgöranden med slutresultatet ”upphävd och återförvisad”, som oftast beror på att orsaken till besvärstillståndet är en grund för klagan och behovet av att återförvisa ärendet beror på ett procedurfel i hovrätten (vanligen på grund av ett felaktigt sållningsavgörande eller att huvudförhandling inte har hållits), fortfarande har varit tämligen stort, även om det absoluta och relativa antalet har sjunkit jämfört med toppnivån för ett par år sedan (bilaga 9).

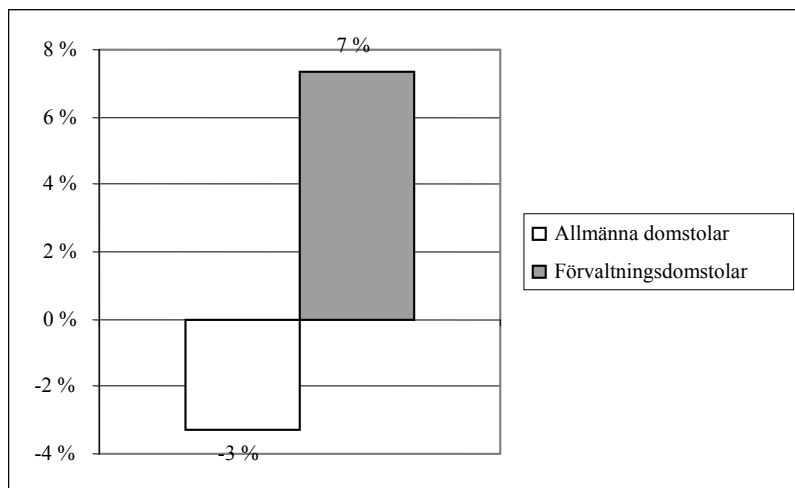
Med tanke på såväl parternas rättsskydd och processerna längd som systemets effektivitet borde det över huvud vara möjligt att minimera de situationer där man i fullföljdsinstansen blir tvungen att reda ut procedurfel som inträffat i en lägre instans, i synnerhet om de leder till behov av att återförvisa ärendet för ny behandling. I fortsättningen vore det skäl att fästa uppmärksamhet vid detta även med hjälp av resultatstyrningen.

Det totala antalet anställda vid de allmänna domstolarna har fortsatt att minska. Minskningen av antalet årsverken vid tingsrätterna har varit sammanlagt drygt 29 årsv. Här ingår chefsdomartjänsterna vid fyra indragna enheter, och minskningar av antalet kanslianställda samt notarier, tingsfiskaler och stämningsmän motsvarande 25 årsv. Det totala antalet anställda vid hovrätterna ökade med 11 årsv. i synnerhet vid Helsingfors och Åbo hovrätter på grund av den extra personal som var avsedd för att lösa upp anhopningarna. Nettopersonalförändringen vid de allmänna domstolarna blev en minskning på sammanlagt cirka 20 årsv.

För de allmänna domstolarnas del kan beträffande **de centrala aktuella frågorna** konstateras följande:

I verksamhetsberättelsen 2006 betonades behovet av att undanröja *otakten mellan tidtabellen för personalminskningsmålen och genomförandet av reformer som påverkar personalbehovet*. Samma fråga är fortfarande aktuell. Personalminskningen

Jämförelse av årsverkesförändringarna 2004-2007 mellan de allmänna domstolarna och förvaltningsdomstolarna

måste framskrida i enlighet med de möjligheter som produktivitetssåtgärderna ger att klara av uppgifterna med mindre folk. Av justitieministeriets uppdaterade produktivitetsprogram (januari 2008) kan man se att där inte just presenteras några uppgifter eller bedömningar om personalkonsekvenserna av de produktivitetsprojekt som gäller rättsväsendet. En gissning kunde vara att detta tyder på att man erkänner att personalkonsekvenser kan uppstå först till följd av produktivitetssåtgärderna i den takt som åtgärderna vidtas. Å andra sidan tycks grundkonceptet för produktivitetsprogrammet inte ha förändrats i det avseendet att avsikten är att binda anslagsminskningen till den på förhand bestämda tidtabellen för och omfattningen av personalminskningarna och inte till det faktiska genomförandet av produktivitetssåtgärderna och deras personalkonsekvenser. Såsom vi har poängterat i föregående verksamhetsberättelser bör den finansiella ramen ändå inte dimensioneras enligt en sådan personalutveckling som det inte finns några realistiska förutsättningar att genomföra, för genom finansieringskriser uppnår man ingen produktivitetssökning, utan tvärtom äventyras en faktisk effektivitetsfrämjande utveckling och korrigerande av de rådande regionala snedvridningarna.

I anslutning till ibruktagandet av justitieförvaltningens servicecentral har statsrådet ställt upp omfattande personalminskningsmål för bl.a. domstolarna. För de allmänna domstolarnas del har man beräknat att servicecentralen kommer att minska personalbehovet med 70 årsv. Beräkningarna baserar sig åtminstone delvis på realistiska bedömningar av de produktivitetsminskningar som är möjliga att uppnå. Genomförs de planerade

personalminskningarna kan det bl.a. leda till att domstolarna blir tvungna att överföra kanslipersonal som för närvarande sköter rättsskipningsuppgifter till administrativa uppgifter.

På samma sätt som tidigare år har *de olika domstolssektorernas från varandra avvikande personalutveckling* fortsatt (bilaga 10): de allmänna domstolarnas personalstyrka har minskat avsevärt även 2007 (med inalles 20 årsv.), medan förvaltningsdomstolarnas personalstyrka har fortsatt att öka (med inalles 13 årsv.). Sålunda är det tvunget att även detta år konstatera att om man håller fast vid minskningen av det totala antalet anställda i enlighet med produktivetsprogrammet, hamnar vi i en ohållbar situation. Det är inte möjligt att under de närmaste åren minska personalen vid de allmänna domstolarna i sådan omfattning att det samtidigt kunde kompensera de rådande personalökningsbehoven och dessutom motsvara de eftersträlvade nettopersonalminskningarna.

Inom ministeriets förvaltning vore det nödvändigt att fästa mera uppmärksamhet vid att de linjer som man går in för bygger på korrekt och tillräcklig information om de rättsliga utgångspunkterna för rättsväsendets verksamhet. Som exempel på de problem som råder i detta avseende kan nämnas justitieministeriets personalstrategi för åren 2008-2011 (JM verksamhet och förvaltning 2007:31) samt ministeriets 12.12.2007 daterade brev (2/101/2007) ”principer och genomförandeformer för utvecklandet av personalen inom justitieministeriets förvaltningsområde”. Enligt dessa dokument, som uppgetts gälla hela ”förvaltningsområdet” hör till personalstrategins grundlinjer bl.a. att *när arbetsmängden överstiger resurserna så prioriteras arbetena*. Verklighet i vilket sammanhang som helst dikterar självklart ett sådant tillvägagångssätt. Att det lyfts upp från en banal realitet till en hörnsten i strategin gör saken till en principiellt allvarlig fråga, eftersom den avslöjar ett fundamentalt problem.

Den strategiska principen har gjorts upp alldeles som man även inom rättsväsendet skulle kunna sätta ärendena i prioritetsordning, behandla dem som man kan och lämna resten hängande i luften för att invänta resursmässigt bättre tider. Man kan ändå inte göra på det sättet. En princip enligt vilken de faktiska resurserna bestämmer och begränsar verksamheten även inom rättsväsendet, står i *klar konflikt med de rättsliga förpliktelser som är bindande för Finland*. Det vedertagna innehållet i de förpliktelser som följer av den europeiska människorättskonventionen är det direkt motsatta: varje ärende ska behandlas korrekt inom rimlig tid och verksamheten ska ordnas så att det går att uppfylla förpliktelserna. Resursbrist är inte en grund som ursäktar underlåtenhet att uppfylla de

krav på rättsväsendets verksamhet och funktionsförmåga som följer av konventionen. Förseelser leder till att staten blir skyldig att betala parterna gottgörelse. Kraven är rättsligt stränga just därför att regeringarnas politiska prioriteter ofta ligger någon annanstans.

Klart är att de förpliktelser som grundar sig på lagarna om domstolarnas eller statsmakens verksamhet inte förändras genom en administrativ strategi eller ett brev. I detta avseende förblir den strategiska linjen en skenåtgärd. Den konflikt som den ger uttryck åt är emellertid en allvarlig sak. Systemets verksamhetsförutsättningar och funktionsförmåga måste bringas i överensstämmelse med de krav på mänskliga rättigheter som är bindande för Finland. Hur kan det lyckas om dessa krav inte erkänns ens inom justitieförvaltningen¹?

När arbetsmängden överstiger resurserna leder det vid domstolarna inte bara till att ärendena hopas och behandlingstiderna förlängs utan också till otillräcklig möjlighet att använda tid för utbildning och annan utvecklingsverksamhet som inverkar på kvaliteten på avgörandena. Ändå har just dessa satsningar på längre sikt en väsentlig betydelse även för de totala behandlingstiderna och rättsväsendets effektivitet.

Risken för att straffprocesserna ska dra ut på tiden är särskilt stor, eftersom processens längd beror på först polisens, sedan åklagarväsendets och slutligen tingsrättens samt en eller två fullföljdsinstansers verksamhet. Problemet försvinner inte om det inte ses till att såväl polisens som åklagarväsendets och domstolarnas kapacitet är tillräcklig på ett långsiktigt sätt. I detta avseende är situationen fortfarande oroväckande. Enligt uppgifter från åklagarväsendet har balanserna där ökat och i synnerhet antalet ärenden som länge vara öppna inom åtalsprövningen var i slutet av 2007 klart flera än normalt. Orsaken till situationen har varit den minskade personalstyrkan. Eftersom resurssituationen är bättre 2008, kommer man inom åklagarväsendet att satsa på att lösa upp anhopningen, vilket betyder att äldre och mera krävande ärenden kommer att behandlas, vilka sedan i följande steg överförs till domstolarna. Enligt uppgifter från utrikesministeriet får den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna fortfarande ta emot ett stort antal besvär från Finland som gäller processernas längd.

¹ Samma problem har också behandlats i fjolårets verksamhetsberättelse (De allmänna domstolarna och arbetsdomstolen 2006, avsnitt 2), men det tycks fortfarande vara lika aktuellt.

Samtidigt kan man lägga märke till att från justitieministeriets håll har man å ena sidan uttryckt stor oro för att det ökade antalet fångar skulle utgöra ett allvarligt hot mot förvaltningsområdets *finansiella bas*. Å andra sidan har det nyligen framförts ställningstaganden i den riktningen att påföljdssystemet borde skärpas, t.ex. att tillämpningen av villkorligt straff skulle begränsas framför allt för ekobrott.

Det ankommer på regeringen och riksdagen att besluta om reglerna för straffrättssystemet, men samtidigt bär de också ansvaret för att systemets verksamhet finansieras i överensstämmelse med hur det är reglerat. Den finansiella basen räcker inte till för att trygga systemets verksamhet ens i överensstämmelse med kraven enligt den nuvarande lagstiftningen, något som i synnerhet komplicerade straffprocessers längd och problemen med genomförandet av fängelselagen utvisar. Ändå har man inom statsrådet hållit fast vid strävan att krympa budgetramarna och minska personalen. Om man ovanpå allt detta vill skärpa påföljdspolitiken, måste också finansierings- och personalpolitikens inriktning ändras på motsvarande sätt. En skärpning av påföljdssystemet medför inte bara behov av att förbereda sig på stigande fängvårdsutgifter, utan i och med det skärps också de av människorättskonventionen följande kraven avseende processlängden, eftersom bedömningen av dem påverkas av bl.a. ”what is at stake for the defendant”. När det är fråga om i undersökningshänseende och på andra sätt arbetskrävande mål, så växer de krav som ställs på såväl polisens, åklagarväsendets som domstolarnas funktionsförmåga ytterligare. Det kan inte vara meningsfullt eller acceptabelt att skapa en situation där påföljderna skärps på papperet men man allt oftare blir tvungen att pruta på dem för att gottgöra de alltför långa processerna. Att döma ut ett lindrigare straff i brottmål är det främsta sättet att gottgöra fall där den totala processen drar ut oskäligt på tiden. Omvärderingar av straffrättspolitiken förutsätter omvärderingar även i fråga om budgetpolitiken, eftersom det är nödvändigt att samordna dessa för att få till stånd ett trovärdigt system som uppfyller kraven från de mänskliga rättigheterna.

När det gäller *reformen* av domstolarnas *organisationsstruktur* har projektet i syfte att minska antalet tingsrätter och åstadkomma större enheter avancerat till ett skede där man väntar på justitieministeriets slutliga avgöranden samt beslutsfattandet i statsrådet. Det är viktigt att reformen avancerar snabbt.

Särskild uppmärksamhet måste fästas vid en korrekt allokering av personalresurserna när reformen genomförs. *Resursfördelningen* måste i fortsättningen grunda sig på objek-

tiva omständigheter och motsvara varje enhets faktiska arbetsbelastning så exakt och balanserat som möjligt.

Genomförande och en god verkställighet av den pågående reformen av hovrättsförfarande befinner sig åter i en nyckelställning för att sökandet av ändring hos hovrätten äntligen ska fås på en fungerande och hållbar grund.

Såsom konstaterades bl.a. i senaste års verksamhetsberättelse finns det stora utvecklingsbehov i fråga om domstolarnas *informations- och ärendehanteringssystem*. Åtgärder borde vidtas i snabb takt. Det finns även annars behov av att satsa mera på utnyttjandet av ny teknik i domstolarnas verksamhet.

Särskilt viktigt är det att *utveckla utbildningen* för rättsskipningspersonalen så att utbildningens innehåll och utbildningsmetoderna anpassas uttryckligen till behoven hos lagtillämparnas arbete. Mera uppmärksamhet borde då fästas vid att stärka de grundläggande kunskaperna om viktiga och svåra rättsområden. Det blir allt viktigare att ordna utbildning som skapar och stärker yrkesskickligheten även för att få goda och motiverade juristämnen till domstolarna.

1.2 Tingsrätterna

En högklassig och snabb behandling av mål och ärenden vid tingsrätterna skapar en grund för tillgodoseende av rättsskyddet vid de allmänna domstolarna. En snabb behandling av ärendena och högkvalitativa avgöranden kräver korrekt allokerade resurser, en så kunnig personal som möjligt samt smidiga och resurssnåla arbetssätt.

Under verksamhetsåret fick tingsrätterna ta emot sammanlagt 687 442 mål och ärenden medan de avgjorde 687 249 mål och ärenden. Antalet inkomna och avgjorda mål och ärenden minskade med ungefär 15 % jämfört med året innan. Den kraftiga minskningen av antalet inkomna ärenden berodde på att övergångstiden för jordabalkens ikraftträdande gick ut i slutet av 2006, och därför kom det in ungefär 38 % mindre in-teckningsärenden än föregående år. I slutet av verksamhetsåret var 88 887 ärenden anhängiga vid tingsrätterna.

Det inkom sammanlagt 61 600 egentliga brottmål till tingsrätterna medan 62 955 brottmål avgjordes (av dem var 56 210 avgöranden i sak). Antalet inkomna brottmål minskade med ungefär 2 % jämfört med föregående år. Antalet inkomna civilmål var 246 107 och antalet avgjorda 242 759. Antalet inkomna civilmål ökade med ungefär 18 % och antalet avgjorda med ungefär 20 % jämfört med föregående år. Ökningen av antalet civilmål berodde huvudsakligen på att antalet summariska ärenden och i synnerhet antalet E-ärenden, dvs. elektronisk kommunikation, ökade. Det inkom 58 % mera och avgjordes ungefär 57 % mera maskinspråkliga ärenden än föregående år. En betydande grupp bland E-ärenden är de så kallade snabblånen, som sysselsätter tingsrätterna i första hand därför att delgivning per post inte lyckats utan man blivit tvungen att använda stämningsmannadelgivning. Antalet summariska ärenden ökade sammanlagt med ungefär 25 % under verksamhetsåret. Antalet omfattande tvistemål som sysselsätter tingsrätterna höll sig på samma nivå som föregående år.

Trots att det inte inträffade några förändringar i det totala antalet inkomna brottmål, avviker dock de olika tingsrätternas siffror betydligt från varandra. Antalet inkomna ärenden beskriver inte nödvändigtvis tingsrättens arbetssituation. Exempelvis vid Helsingfors tingsrätt minskade antalet inkomna brottmål överraskande med 11 %, trots att antalet inte borde ha minskat på grundval av den riksomfattande statistiken och de brott som kommit till polisens kännedom. Minskningen berodde på anhopningen hos åklagarna.

När man drar slutsatser måste man också komma ihåg att i statistiken har alla brottmål samma vikt. I huvudstadsregionen är målen mera omfattande och krävande än tidigare och förutsätter ofta specialkunskaper. Sådana tviste- och brottmål måste behandlas i förstärkt sammansättning, så att högklassiga avgöranden kan garanteras och redan påbörjade huvudförhandlingar inte måste hållas på nytt t.ex. på grund av sjukdomsfall. Behandlingen av omfattande mål kräver således mera tid och resurser. Exempel vid Helsingfors tingsrätt 2007 räckte huvudförhandlingarna i flera omfattande ekonomiska brott 1-3 månader. För huvudförhandlingar som räckte en vecka eller längre användes i fråga om brottmål en kalkylerad arbetsmängd motsvarande 16 domarårsverken och i fråga om tvistemål uppskattningsvis fem domarårsverken, dvs. ungefär en fjärdedel av tingsrättens hela domarkapacitet. Motsvarande siffra 2006 var i fråga om brottmål 11 årsverken, så ökningen är markant.

En liknande utveckling kan skönjas inte bara i huvudstadsregionen utan även på andra

håll i landet. Under dessa omständigheter är det inte möjligt att minska antalet tjänster utan att utöka den återstående personalens redan nu stora och vid huvudstadsregionens tingsrätter för stora arbetsmängd. Det bör påpekas att vid domstolarna, där tyngdpunkten i arbetet ligger på den personliga prestationen och det personliga kunnandet, kan personalinbesparingar åstadkommas endast i begränsad omfattning genom att utveckla arbetsmetoderna och öka utnyttjandet av teknik. Tingsrätternas personal borde inte minskas i en situation där det inte finns någon minskning av arbetsmängden i sikte utan snarare tvärtom. Genomförandet av de personalminskningar som statsrådet förutsätter under de kommande åren framhäver ett brådskande genomförande av de planerade strukturella reformerna. Tingsrätternas funktionsförmåga måste bevaras när reformerna genomförs.

För att minska tingsrätternas arbetsmängd och öka produktiviteten infördes 1.10.2006 ett skriftligt förfarande i brottmål. År 2007 avgjordes i hela landet sammanlagt 18 894 brottmål vid skriftligt förfarande. Andelen avgöranden som träffats vid skriftligt förfarande av avgörandena i sak i brottmål var 30 % i hela landet. Inom Helsingfors hovrätts domkrets var motsvarande siffra ungefär 20 % och inom Rovaniemi hovrätts domkrets ungefär 38 %. Vid Helsingfors tingsrätt var siffran 13,8 %, dvs. lägst i landet. Vid Nyslotts tingsrätt avgjordes mest brottmål vid skriftligt förfarande, dvs. 51,2 %. I hela landet var domarnas andel av de brottmål som avgjorts vid skriftligt förfarande ungefär 63 % och tingsfiskalernas och notariernas andel ungefär 37 %. Siffrorna visar att det finns betydande regionala skillnader i användningen av skriftligt förfarande. Det tycks också vara så att enkla ärenden har överförts från tingsfiskalerna och notarierna för att avgöras av domare.

Som en helhetsbedömning kan man konstatera att det skriftliga förfarandet har visat sig fungera. Parterna har godkänt den förenklade behandlingen av ärenden och den har ökat tingsrätternas produktivitet och även förbättrat lönsamheten genom att minska utgifterna för nämndemanssammansättningar. Det skriftliga förfarandet har emellertid inte genomförts på planerat sätt vid Helsingfors tingsrätt och vissa större tingsrätter, vilket delvis kan bero på den annorlunda parts- och ärendestrukturen vid dessa tingsrätter. Syftet med lagändringen har inte heller varit att enkla brottmål skulle överföras från tingsfiskalerna och notarierna för att avgöras av domare, vilket tycks ha varit fallet. Av denna anledning borde det skriftliga förfarande i synnerhet vid de större tingsrätterna utvecklas ytterligare i nära samarbete med polisen och åklagarväsendet.

Lagen om medling i tvistemål i allmänna domstolar trädde i kraft 1.1.2006. År 2007 avgjordes i hela landet 64 ansökningar om medling, och i 42 fall stadfästes förlikning. I fråga om de anhängiga tvistemålen gjordes 40 ansökningar om medling. Siffrorna visar att medlingsförfarandet inte har kommit i gång på önskat sätt. Medlingsförfarandet och allmänt taget alternativa avgörandemodeller till domstolsbehandling är tydligen ännu inte allmänt kända hos oss. Medlingsförfarandet är ett förmånligt, snabbt och smidigt sätt att lösa tvister, där parterna själva kan påverka utformningen av slutresultatet. Det är skäl att fortsätta med utbildningen och informationen om förfarandet.

Den lag som gäller verkställigheten av reststraff, som i princip borde vara rätt entydig, har fortfarande medfört tolkningsproblem. Den nya lagen om offentlighet vid rättegång i allmänna domstolar trädde i kraft 1.10.2007. Syftet med lagen var att klarlägga procedurbestämmelserna. Enligt den lilla erfarenhet man fått tycks lagen fungera, trots att vissa av dess bestämmelser, bl.a. ärenden som gäller tvångsmedel, medför tolkningssvårigheter.

När det gäller förändringar i verksamhetsmiljön hör interna samhällseliga förändringar, internationaliseringen, informationssamhällets snabba utveckling samt den åldrande befolkningen till de mest centrala. De avspeglar sig både i fördelningen av ärenden mellan tingsrätterna och i ärendenas beskaffenhet och även tingsrätternas arbetssätt. Den ökande internationaliseringen för med sig ett ökat behov av hjälp med utlämningar och beslag samt annan rättshjälp och ett ökat antal rättegångar där man utnyttjar videoteknik över gränserna. Också på civilrättens område har domarnas internationella nätverk och växelverkan ökat under verksamhetsåret och kommer att öka även i fortsättningen.

Användningen av videoteknik har ökat under rättegångarna, men en mera omfattande användning har hämmats av bristen på utrustning. I vissa tingsrätter har man varit tvungen att ty sig till lånad utrustning. Situationen har bidragit till att höja tröskeln för att utnyttja videoteknik även i sådana situationer där den skulle leda till klara kostnadsbesparingar. Det borde vara möjligt att utnyttja videoteknik i alla tingsrätter. Under året har det blivit vanligare att höra vittnen per telefon och detta har gjort det lättare att ordna sammanträden och även sänkt vittneskostnaderna.

Efterfrågan på service koncentreras i allt högre grad till bosättningscentrumen och huvudstadsregionen, något som också ökningen av invånarantalet avspeglar. Invånarantalet i huvudstadsregionen ökade med 14 384 personer 2007. Enbart i Helsingfors var

inflyttningsöverskottet under verksamhetsåret 7460 invånare, varav största delen, dvs. 5401 personer var invandrare. De som är födda utomlands representerar i Helsingfors ungefär 150 olika nationaliteter och de talar ungefär 200 olika främmande språk. Detta ökar antalet mål och ärenden och tolkningsbehovet. Ibland kan det finnas 4-5 olika tolkar samtidigt under en rättegång.

Resultatet av domstolarnas verksamhet bedöms på grundval av antalet inkomna och avgjorda ärenden per år samt antalet ärenden som överförs till följande år. Ett viktigt mått på resultatet är också hur länge ärendena dröjer, dvs. hur snabbt de avgörs. De mätare som nu används för att beskriva de olika domstolarnas produktivitet och lönsamhet är emellertid bristfälliga och ger endast en riktgivande jämförelsegrund.

Tingsrätterna strävar efter att effektivisera sin verksamhet genom fortlöpande utvecklingsarbete. Tingsrätternas rättsskipningspersonal har deltagit i kvalitetsprojekt, utvecklingsprojekt och domardagar inom den egna hovrättens domkrets. Systemet med ansvariga domare har utvecklats. Högsta domstolen har ordnat en chefsdomardag för hovrätternas presidenter och tingsrätternas lagman, där huvudtemat har varit frågor i anslutning till reformen av tingsrättsnätverket. Justitieministeriet har fortsatt med ledarutbildningen för tingsrätternas lagmän. Ledarutbildning har också förekommit på träffar för hovrätternas presidenter och tingsrätternas lagmän samt internt åtminstone vid de största tingsrätterna. För kanslipersonalen har likaså ordnats utbildning.

När det gäller kvalitetsledning samt hantering och utveckling av de mänskliga resurserna har de enhetsvisa personalplanerna genomförts medan jämställdhetsplanerna och datasäkerhetsplanerna har förstärkts och försetts med anvisningar. Satsningar på arbetshälsan har gjorts på olika sätt. Införandet av det nya lönesystemet har avancerat långsammare än planerat och förorsakat ovisshet och även missnöje vid tingsrätterna. Övergången till Palvo, som i sig kan betraktas som en lyckad lösning, har likaså medfört extra arbete. Granskningen av kanslipersonalens befattningsbeskrivningar pågår fortfarande. Den information som kom 2007 om att fastighetsärendena ska överföras från tingsrätterna till lantmäteriverket och utvecklingsplanerna för tingsrättsnätverket har medfört en känsla av osäkerhet och ovisshet om framtiden bland personalen vid vissa tingsrätter.

1.3 Hovrätterna

Arbetsituationen vid hovrätterna har som helhet bedömd fortsatt att utvecklas i positiv riktning. Det beror till stor del på att antalet inkomna ärenden har fortsatt att minska. Till hovrätterna inkom 2007 sammanlagt 11 484 ärenden. Minskningen jämfört med 2006 var 3,2 och jämfört med 2005 8,2 %. Minskningen gäller samtliga hovrätter.

Vid hovrätterna har 2007 avgjorts något färre ärenden (12 241) än föregående år (12 414). Skillnaden är emellertid bara 1,4 %. Förändringarna i antalet inkomna och avgjorda ärenden har lett till att antalet anhängiga ärenden vid hovrätterna (den så kallade balansen) har fortsatt att sjunka. I slutet av 2007 var det totala antalet anhängiga ärenden 6153 och minskningen jämfört med föregående år var 11 %. Antalet anhängiga ärenden per hovrättsledamot i slutet av 2007 var 35,1, då siffran föregående år var 40,6. Detta relationstal har också påverkats av att antalet ledamöter var något större än föregående år.

Den positiva utvecklingen av situationen i fråga om mål och ärenden syns på så sätt att behandlingstiderna har förkortats något. Särskilt bör man lägga märke till att antalet så kallade gamla (över ett år gamla) ärenden har minskat betydligt. I slutet av 2007 fanns det bara 526 sådana ärenden, då antalet ett år tidigare var 1 000 och t.ex. i slutet av 2004 t.o.m. över 1 600. Även dessa gamla ärendens relativa andel av alla ärenden som är anhängiga vid hovrätterna har på två år minskat från 18,3 % till 9,3 %. Anmärkningsvärt är att vid Helsingfors hovrätt fanns bara 295 gamla ärenden kvar, då antalet vid utgången av 2006 fortfarande var 718.

Trots att de genomsnittliga behandlingstiderna allmänt taget har förkortats är skillnaderna i behandlingstider mellan hovrätterna fortfarande betydande. Då ärenden som förutsatte huvudförhandling t.ex. vid Kouvola hovrätt avgjordes på i medeltal åtta månader, var behandlingstiden vid Helsingfors hovrätt 16,3 månader (medeltalet för alla hovrätter 11,9 mån.). Även i fråga om ärenden som avgjordes på föredragning var skillnaderna i genomsnittliga behandlingstider som störst 4 månader (medeltalet 6,5 mån.). Skillnaderna har dock minskat. Positivt är att skillnaderna i behandlingstider på grund av språk är mycket små.

Vid Åbo hovrätt har situationen i fråga om mål och ärenden med avvikelser från den allmänna linjen utvecklats i en klart sämre riktning under verksamhetsåret: antalet anhängiga mål samt gamla mål liksom behandlingstiderna har ökat betydligt jämfört med föregående år. I slutet av 2007 var antalet anhängiga mål per ledamot t.o.m. 48 vid Åbo hovrätt, då motsvarande siffra t.ex. vid Östra Finlands, Kouvola och Vasa hovrätter var 25 eller mindre. Anhopningen vid Åbo hovrätt har orsakats av några exceptionellt omfattande mål, vilkas behandling har bundit hovrättens rättsskipningsresurser på ett sätt som påverkat hela hovrättens verksamhet.

Andelen ärenden som avgjorts vid huvudförhandling av alla ärenden var 30,8 % och ökningen är knappt två procent (1,7). Huvudförhandlingarnas relativa andel har ökat från föregående år på ett mycket markant sätt vid Östra Finlands och Vasa hovrätter. Skillnaderna i antalet huvudförhandlingar kan vara betydande mellan de enskilda hovrätterna. Andelen reseting har förblivit nästan oförändrad (ungefär 20 %). Det hölls fortfarande många reseting vid Rovaniemi och Vasa hovrätter, där resetingens andel var mer än hälften av de ärenden som avgjordes vid huvudförhandling.

Vid hovrätterna ligger huvudvikten fortfarande vid ändringssökandens besvär i brottmål. De vanligaste ärenderubrikerna när det gäller besvär ärenden har varit misshandel, grovt rattfylleri, stöld samt rattfylleri och körande under påverkan av rusmedel. Andelen besvär ärenden som gäller dessa brott har varit ungefär 25 % av alla besvär ärenden. I fråga om ärenden som avgjorts vid huvudförhandling har de klart vanligaste ärenderubrikerna varit misshandel och grov misshandel, som har utgjort över en femtedel av alla ärenden som avgjorts vid huvudförhandling.

Antalet avgjorda ärenden per ledamot har allmänt taget minskat något under verksamhetsåret. Härav kan man ändå inte dra några slutsatser om resultatet av hovrätternas verksamhet och hur det har utvecklats. Den tillgängliga statistiken tar inte i betraktande de skillnader i arbetsmängd som beror på ärendenas beskaffenhet och omfattning. Som situationen vid Åbo hovrätt utvisar, kan den totala arbetsmängd som omfattande mål kräver vara alldeles exceptionellt stor. Detta kan på ett mycket avgörande sätt inverka på de nyckeltal som utvisar resultatet av verksamheten då de baserar sig enbart på antalet avgjorda ärenden. Även antalet föredragande måste beaktas när resultatet bedöms.

När man granskar resultatet av hovrätternas verksamhet och genomskådligheten hos bedömningen av det måste man också beakta att föredragandena i stor utsträckning del-

tar i avgörandet av ärenden som ledamöter. Vid vissa hovrätterna har föredragandena varit i 9 § i hovrättslagen avsedda ledamöter utnämnda för viss tid eller vissa dagar i t.o.m. över 40 % av alla ärenden. Att föredragandena deltar i avgörandet av ärenden som domare åtminstone i nuvarande omfattning är också förenat med principiella frågor som måste bedömas separat.

1.4 Högsta domstolen

Vid högsta domstolen ökade antalet inkomna mål och ärenden ytterligare jämfört med föregående år. Antalet avgjorda ärenden åter minskade, vilket berodde på den arbetsmängd som några synnerligen omfattande ärenden krävde och den avgörandekapacitet som lades på dem. Antalet oavgjorda ärenden i slutet av året, dvs. balansen var 1075. Balansen ökade jämfört med föregående år, då den var synnerligen låg, men hölls fortfarande på god nivå.

Under året beviljades 157 besvärstillstånd, dvs. något färre än under tidigare år. Tre fjärdedelar av besvärstillstånden beviljades i första hand på prejudikatsgrund (inklusive rättspraxisens enhetlighet), 15 % på grund av återbrytande eller klagan och resten på grund av vägande skäl. Av besvärstillstånden gällde 58 % civilrättsliga ärenden och 42 % brottmål.

Antalet publicerade prejudikat var 103, dvs. färre än under tidigare år. Av de publicerade avgörandena gällde över hälften civilrättsliga ärenden, över en tredjedel brottmål och ungefär 9 % extraordinärt ändringssökande. Andelen ärenden där det enda eller ena prejudikatstemat har varit en fråga som gällt rättegångsförfarandet var ungefär 12 %.

Antalet opublicerade avgöranden i sak - alltså andra än prejudikat - var drygt 50, dvs. färre än föregående år. Utvecklingen är positiv, eftersom den berättar att behovet av att bevilja besvärstillstånd på andra än prejudikatsgrunder har varit något mindre än tidigare.

Antalet avgöranden i sådana besvärärenden där högsta domstolen var andra rättsinstans var ungefär 25, dvs. något färre än föregående år. Även under verksamhetsåret gällde de

flesta av dem tjänsteåtalsärenden som privatpersoner anhänggjort mot rättsskipningspersonal.

De genomsnittliga behandlingstiderna i fråga om besvärstillståndsärenden (med andra ord ärenden där besvärstillstånd inte beviljades) förkortades ytterligare. Den genomsnittliga behandlingstiden för alla besvärstillståndsärenden var 4,0 månader (2006 4,9 mån.). Den genomsnittliga behandlingstiden för tvistemål var 4,0 månader, för brottmål 3,9 månader, för olycksfallsförsäkringsärenden 3,9 mån. och för jordrättsärenden 4,3. I fråga om tvistemål meddelades i 85 % och i fråga om brottmål i 80 % av fallen avgörandet att besvärstillstånd inte beviljas inom en tid som understeg 6 månader.

I fråga om besvärärenden, dvs. där besvärstillstånd hade beviljats och där ett avgörande i sak alltså meddelades, var den genomsnittliga behandlingstiden (inklusive tiden innan besvärstillstånd beviljats) 14,2 mån., dvs. kortare än tidigare år (2006 16,7 mån.). Av avgörandena i sak var 44 % sådana där behandlingstiden inklusive besvärstillståndsfasen var under 12 månader och sammanlagt 80 % sådana där den var under 18 månader.

Antalet inkomna och avgjorda ärenden som gällde extraordinärt ändringssökande var knappt 300. Av de ärenden som gällde extraordinärt ändringssökande ledde ungefär 10 % till att det aktuella avgörandet återbröts eller undanröjdes. Det är då oftast fråga om myndighetsinstansers ansökningar om korrigerings av klara fel.

1.5 Arbetsdomstolen

År 2007 avgjordes eller nåddes förlikning i ungefär samma antal ärenden som föregående år vid arbetsdomstolen. Då betydligt färre nya ärenden anhänggjordes än föregående år, lyckades man bryta den begynnande anhopningen av ärenden.

De genomsnittliga behandlingstiderna har förlängts till nästan sju månader. Delvis förklaras detta med att på grund av anhopningen var målen äldre än vanligt och delvis också med att av det totala antalet ärenden var andelen som gällde arbetsfredstalan och som i allmänhet måste behandlas snabbt ungefär 23 %, då de under tidigare år har utgjort åtminstone ungefär en tredjedel av alla ärenden.

Arbetsdomstolen har länge verkat på gränsen av sin avgörandekapacitet så att förändringar i antalet ärenden direkt har avspeglats i balansen. För att utöka avgörandekapaciteten började man under verksamhetsåret avgöra klara ärenden vid ett förenklat förfarande utgående från skriftlig beredning. Verkningarna av det nya förfarandet syns fullt ut först senare, men redan nu kan man förutsäga att de genomsnittliga behandlingstiderna kommer att förkortas samtidigt som de till buds stående resurserna kan inriktas effektivare än tidigare på avgörandet av krävande ärenden.

Arbetsdomstolen har i sin rättsskipning i allt högre grad blivit tvungen att behandla även frågor om de grundläggande fri- och rättigheterna i samband med sedvanliga tolknings- och förseelseärenden. Exempelvis i sin dom AD 2007:45 ansåg arbetsdomstolen när den avgjorde talan som väckts av enskilda tjänstemän vid riksdagen att riksdagens arbetstidsreform hade genomförts på ett sätt som bröt mot personalens jämlikhet. Tehy rf:s arbetstvist jämte hot om stridsåtgärder, som dominerade arbetsmarknadshändelserna hösten 2007, kom också till arbetsdomstolen för behandling och även i detta sammanhang lyftes grundrättsaspekten fram. Arbetsdomstolen blev tvungen att ta ställning till om sjukskötarnas massuppsägning var en i lagen om kommunala tjänstekollektivavtal förbjuden stridsåtgärd, vilket tidigare var den etablerade åsikten, eller skulle det ur grundlagen härledda och i internationella människorättskonventioner tryggade skyddet för rätten till stridsåtgärder ge anledning att tolka lagen på annat sätt eller t.o.m. att inte tillämpa tjänstekollektivavtalslagens bestämmelse, om man skulle ha hamnat i uppenbar konflikt med grundlagen (AD 2007:105). Ärendet var ett bra exempel på att arbetsdomstolen är tvungen att snabbt meddela avgöranden i akuta situationer vilka kan vara förknippade med även svåra rättsliga frågor.

2 VERKSAMHETENS VERKNINGS- FULLHET

Granskning av behandlingstiderna

Såsom framgår av avsnitt 1.1., kan det för verksamhetsårets del skönjas en positiv utveckling i fråga om domstolarnas instansspecifika balanser och genomsnittliga behandlingstider. Anhopningen av arbete inom åklagarväsendet kommer dock att föra över ett bestånd av krävande mål som länge varit anhängiga till domstolarna.

På grund av bristerna hos de datasystem som används inom justitieförvaltningen går det inte att få systematisk eller heltäckande uppföljningsinformation om *rättsprocessernas totala längd*, utan kunskapsunderlaget är instansspecifikt. Problemet är betydande, eftersom just processens totala längd är avgörande med tanke på kraven från de mänskliga rättigheterna. Rättegångens längd – i synnerhet vid en instansspecifik granskning – berättar i och för sig inte om förfarandet och avgörandet har varit innehållsmässigt korrekta. Just processernas totala längd ger emellertid också antydningar om hur systemet fungerar kvalitativt, eftersom den totala längden åter beror på i vilken mån man i de olika behandlingsfaserna blir tvungen att rätta till brister i de tidigare faserna eller använda tid för att reda ut problem som beror på dem. Ju bättre arbete som utförts i de inledande faserna av processen, desto smidigare och flexiblare kan behandlingen löpa även i fullföljdsinstanserna. Enbart instansspecifik information kan däremot inte ge en väsentlig eller tillräcklig uppfattning om systemets funktion eller kvalitet med tanke på verkningfullheten.

Genomsnittliga behandlingstidskalkyler som grundar sig på hela beståndet av mål ger åter inte ett tillräckligt kunskapsunderlag ens om enskilda instanser, eftersom de behandlingstider som ska betraktas som utmärkande och normala för olika ärenden varierar stort beroende på ärendets beskaffenhet. Behandlingstiderna för i undersöknings-, bevisnings- och juridiskt hänseende krävande samt arbetsdryga mål är oundvikligen av annan storleksklass än behandlingstiderna för enklare massmål. Olika typer av mål bor-

de granskas skilt med avseende på verkningsfullhet och rättsskyddets kvalitet. Genomsnittliga siffror, som baserar sig på material som omfattar alla slags mål och ärenden, kan inte ge en tillräcklig bild ens för enskilda instansers del. I dem väger de kvantitativt dominerande typerna av mål, som vanligtvis är mindre krävande, tyngst. Svårare mål, som förorsakar mera problem både för enskilda instansers del och med tanke på de totala behandlingstiderna, kommer inte fram på ett adekvat sätt i en dylik granskning. Efter som medeltalen grundar sig på alltför blandat material ger de inte korrekt information för någon typ av mål med tanke på verkningsfullheten eller kvaliteten.

Ett annat betydande problem är att uppgifter om medeltal över huvud kan vara jämförbara mellan olika enheter på samma instansnivå endast om bestånden av mål och ärenden har likadan struktur. Även i detta avseende är skillnaderna emellertid stora t.ex. mellan huvudstadsregionen och mindre enheter i resten av landet. Där som man har relativt sett mera omfattande och svåra ärenden, *kan* de genomsnittliga behandlingstiderna inte ligga på samma nivå som i enheter där den sedvanliga ärendestrukturen innehåller färre arbetsdryga och krävande mål.

Ministeriets mål, att skillnaderna i genomsnittliga behandlingstider mellan enheterna borde minska, är i sig ett steg i rätt riktning. Med tanke på verkningsfullheten eller rättsskyddets kvalitet är målet dock förenat med problem så länge som de statistiska siffror som ska granskas inte är jämförbara sinsemellan. Medeltal som räknats ut utgående från alla behandlade ärenden kan nämligen inte bli enhetliga mellan olika enheter oberoende av hur ärendestrukturen hos dem ser ut och i vilken mån det förekommer svåra och arbetsdryga ärenden vid olika enheter. I kök där menyerna är olika kan de genomsnittliga tillredningstiderna för maträtterna inte vara desamma. Om man strävar till det kan man vara säker på att kvaliteten inte förbättras, utan försämras. Situationen är densamma när det gäller kvaliteten på rättsskyddet och verksamhetens verkningsfullhet. Med tanke på *verkningsfullheten* är de genomsnittliga behandlingstiderna en lyckad mätare endast om man först ser till att kalkylerna bygger på ett jämförbart kunskapsunderlag.

För att få fram tillförlitlig information som beskriver såväl kvaliteten som verkningsfullheten på ett förnuftigt sätt borde man kunna granska och jämföra uppgifter om behandlingstider och processernas totala längd i fråga om *enskilda typer av mål*. Enligt människorättskonventionerna måste man uppnå rimliga totala behandlingstider för alla typer av mål, men vad som är rimlig tid är naturligtvis beroende av ärendets natur. De

nuvarande uppföljningssätten främjar inte en sådan granskning utan snarare fördunklar den.

Högsta domstolen strävar efter att inleda en jämförande undersökning om vissa brottmålsprocessers totala längd under innevarande år.

Den allmänna målsättningen

I justitieministeriets verksamhetsprogram för rättsskyddspolitikerna 2007-2011 samt i verksamhets- och ekonomiplanen 2009-2012 har man som allmänt effektivitetsmål för rättsskyddspolitikerna satt ett samhälle med förutsägbara rättsförhållanden, där medlemmarnas *rättigheter och skyldigheter förverkligas på ett likvärdigt sätt*. I ljuset av grundlagen är målet också självklart. Å andra sidan är målet oklart formulerat bl.a. på så sätt att samhällsmedlemmarnas rättigheter och skyldigheter förverkligas på ett likvärdigt sätt även när de förverkligas genomgående dåligt. Målet borde också vara att rättigheterna och skyldigheterna ska förverkligas på ett både bra och likvärdigt sätt.

En annan aspekt har att göra med att samhällsmedlemmarnas rättigheter omfattar både materiella och processuella rättigheter. Så är fallet också på nivån för de grundläggande fri- och rättigheterna samt de mänskliga rättigheterna. Kravet på att rättigheterna ska tillgodoses på ett bra och likvärdigt gäller således redan på normnivå såväl de materiella som de processuella rättigheterna. När det gäller de sistnämnda har det dock ovan i avsnitt 1.1. konstaterats att ministeriets personalstrategi på operativ nivå står i strid med människorättsförpliktelser som är bindande för Finland.

Större klarhet och inre konsekvens hos uttalandena om strategier och verksamhetsprogram skulle öka strävandenas trovärdighet. På rättsskyddets område är det inte fråga om endast mål utan om att uppfylla rättsligt bindande förpliktelser. Det förutsätter ett funktionsdugligt system, där uppfyllandet av de krav som ställs på uppgifterna i första hand är beroende av personalen. Om personal- och finansieringspolitiken inte står i harmoni med strategierna och verksamhetsprogrammen på mera allmän nivå, kan varken de rättsliga förpliktelserna uppfyllas eller effektivitetsmålen nås fullständigt.

Bedömning av den valda mätmetoden

Även mätningen av det uppställda effektivitetsmålet är förenat med problem. Enligt ministeriet mäts förverkligandet av samhällsmedlemmarnas rättigheter och skyldigheter genom att man följer med medborgarnas *förtroende* för rättsväsendet. År 2000 var andelen finländare som litade på rättsväsendet enligt den internationella World Values Survey 66 %². Ministeriet har satt som mål att 2010 ska motsvarande andel vara 70 %.

Dylika mätningar har obestriddligen sitt intresse. Att använda dem som målorienterade mätare är emellertid problematiskt av flera olika orsaker. En viktig fråga hänför sig till vad som förtroendekäterna egentligen mäter och av vilka faktorer resultaten är beroende. Ett drag som kan iakttas internationellt är att medborgarnas åsikter om rättsväsendets verksamhet, som ligger bakom mätningarna, i allmänhet är brottmålsfokuserade och graden av förtroende korrelerar med befattningsbeskrivningens repressivitet. I mätningarna är förtroendet för polisen, i vars uppgifter graden av repressiviteten är högst, i både Finland och flera andra länder klart högre än förtroendet för domstolarna, i vars verksamhet domströskeln är högre än polisens åtgärdsströskel i förhållande till beviskraven. I den dömande verksamheten framhävs den åtalades rättskyddsgarantier och även vid påföljdsprövningen måste man beakta synpunkter som den s.k. allmänna rättsuppfattningen inte nödvändigtvis ger samma betydelse som den gällande lagstiftningen.³ Ett fenomen som iakttagits internationellt är också man vill ha strängare påföljder för brott - till stor del oberoende av vad som är den rådande påföljdsnivån.⁴

Det verkar alltså som om resultaten av förtroendemätningarna inte är beroende endast av på vilket sätt uppgifterna sköts utan också vilka dessa uppgifter är. Dessutom är det uppenbart att medborgarnas uppfattningar om rättsväsendet i hög grad påverkas även av vilken slags lagstiftning som tillämpas och framför allt av på vilket sätt straffprocesserna och domarna behandlas i media, som väljer ut och bearbetar den information som

² Enligt WVS databas egentligen 67 % (förtroende ”a great deal” 11,2 %, ”quite a lot” 54,8 %, dvs. sammanlagt 67,0 %).

³ Exempelvis enligt en färsk svensk undersökning (BRÅ 2007:9) sjunker förtroendesiffrorna när man går vidare i rättskedjan från polisen (62 %) till åklagarväsendet (58 %) och domstolarna (56 %) samt slutligen fängvården (39 %, i siffrorna beaktas inte de som inte kunnat säga). Polisen arbetar närmast medborgarna och ”kämpar” mot brottsligheten, medan domstolarna åter dömer ut straff som ofta betraktas som för milda och även förkastar åtal, inom fängvården åter är uppgiften förutom att verkställa straff i sig också att rehabilitera fångarna, och på brottspåföljdsmyndigheterna ankommer dessutom att fatta beslut om villkorlig frigivning.

⁴ Se t.ex. Hans-Gunnar Axberger, Det allmänna rättsmedvetandet, BRÅ-rapport 1996:1 s. 107 ss.

förmedlas till allmänheten.⁵ Om regeringen sätter som sitt mål högre förtroendesiffror för rättsväsendet, vore det säkraste sättet att nå målet troligen att skärpa brottspåföljdspolitiken genom att ändra lagstiftningen. I det fallet skulle en trovärdig verksamhetslinje samtidigt också kräva att den rådande budget- och personalpolitiska linjen ändras, vilket också konstateras i avsnitt 1.1.

För domstolarna själva är det klart att de i sin verksamhet inte kan sätta strävan efter en viss förtroendenivå före sina tjänsteförpliktelser eller tillämpa lagen med tanke på hur avgörandena kan antas påverka olika förtroendeenkäter. Rättsväsendets goda funktionsförmåga som överensstämmer med uppgifterna är ägnad att öka förtroendet men medlöperi passar inte ihop med rollen.

Tryggande av en enhetlig straffpraxis

En sak som är väsentlig med tanke på jämlikheten är en enhetlig straffpraxis inom straffrättskipningen. För att trygga den behöver åklagarna och domstolarna mera och bättre empirisk kunskap än nu om de påföljder som dömts ut i samband med olika typer av brott. Statistikmaterial som grundar sig på brottsrubrikerna räcker inte för lagtillämparnas syften. Eftersom utmätningen av straff bör grunda sig på den tillräknade gärningen och gärningsmannens skuld sådan den framgår av den, behövs det forskning där man granskar domarna rörande olika brottsrekvisit på nivån för gärningsbeskrivningarna och andra omständigheter som påverkar utmätningen av straff. Huvudorsaken till att det finns så litet av denna forskning torde vara att den är så arbetskrävande. Tillräckligt representativt material om gärningar och domar som omfattas av olika rekvisit skulle ge åklagarna och domstolarna betydligt bättre förutsättningar än nu att se till att straffpraxisen blir enhetlig.

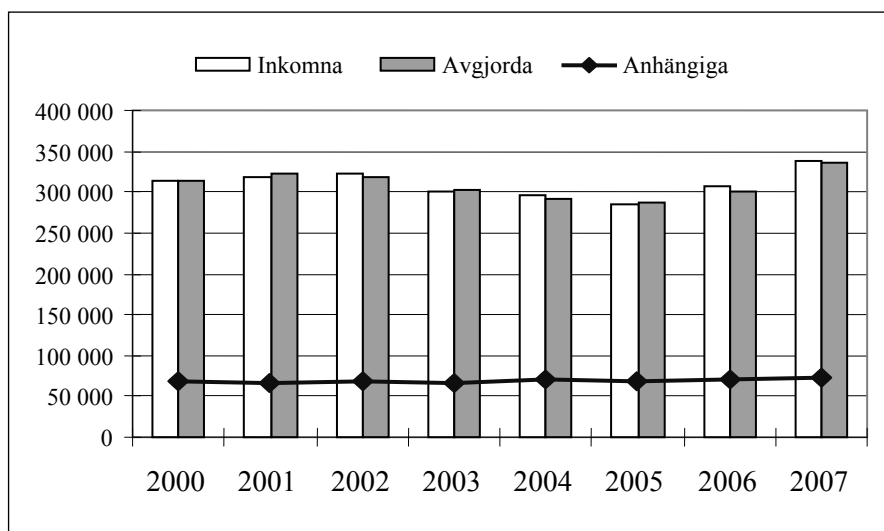
⁵ Exempelvis i Sverige var nivån på förtroendet för domstolarna enligt 1999 års World Values Survey 61 %, medan det i Finland var 67 % (2000). Det är svårt att se att det skulle råda en sådan skillnad i domstolarnas faktiska funktionsförmåga till finsk fördel som objektivt sett skulle motivera denna skillnad.

3 VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET, PRODUKTION OCH KVALITETSLEDNING

3.1 Tingsrätterna

Till tingsrätterna inkom sammanlagt 338 356 civil- och straffrättsliga ärenden, dvs. 11 % mera än föregående år. Förutom de ovan nämnda ärendena behandlar tingsrätterna inskrivningsärenden som gäller fastigheter och som inte kräver lika mycket arbete. År 2007 inkom 349 086 inskrivningsärenden.

Brott- och civilmål i tingsrätterna 2000-2007

Tingsrätternas arbetsmängd påverkas i hög grad av antalet brottmål. Till tingsrätterna inkom 61 600 brottmål 2007, dvs. ungefär 2 % mindre än föregående år. Till antalet sett gällde de flesta misshandel och stöld. Antalet ärenden som gällde trafikfylleri var på väg uppåt. Tingsrätterna avgjorde 30 % av brottmålen vid skriftligt förfarande 2007. Det

gångna året var det första hela året då det var möjligt att behandla brottmål vid skriftligt förfarande.

Nyckeltal för tingsrätternas verksamhetsresultat

Tingsrätterna	Utfall 2005	Utfall 2006	Budg.- 2007 mål/ uppsk.	Resultat- avtal 2007 mål/ uppsk.	Utfall 2007	Jfr m. föreg. år	Jfr m. resultat- avtalets nivå
Inkomna ärenden (st.)	767 702	814 213		756 219	687 442	-16 %	-9 %
Avgjorda ärenden (st.)	773 836	805 982	770 000	758 558	687 249	-15 %	-9 %
- Brottmål	65 375	63 573	65 000	65 112	62 955	-1 %	-3 %
- Omfattande tvistemål	8 580	8 366	8 600	8 654	8 319	-1 %	-4 %
- Summariska ärenden	136 024	149 786	170 000	151 203	190 528	27 %	26 %
- Fastighetsärenden	485 779	505 667		451 568	351 998	-30 %	-22 %
Anhängiga ärenden vid årets slut (st.)	83 262	89 882			88 887	-1 %	
Arbetsmängd (det arbetsmängdkorrigerade antalet avgjorda ärenden)	175 912	174 911	175 000	177 621	170 845	-2 %	-4 %
Anställda (årsv.)	2 203	2 170		2 130	2 141	-29	11
Omkostnader (1000 €)	127 717	125 913	125 000	128 538	129 102	2,5 %	0,4 %
Domstolsinkomster (1000 €)	29 645	32 249			32 178	-0,2 %	
Nämndemannautgifter (1000 €)	6 353	6 109			5 544	-9,2 %	
Kostnader, exkl. ADB (1000 €)	126 918	130 989			133 963	2,3 %	
VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET							
Lönsamhet (eur/st.)							
Omkostnader / arbetsmängd	726	720	706	724	756	5 %	4 %
Kostnader (exkl. adb) / arbetsmängd	721	749			784	5 %	
Produktivitet (st./årsv.)							
Arbetsmängd/ årsv.	80	81	85	83	80	-1 %	-4 %
Av domare avgjorda sammanträdesärenden /domarårsverken	115	113			96	-15 %	
GENOMSNIITTLIG BEHANDLINGSTID							
Brottmål (mån.)	3,3	3,7	3,2	3,4	3,2	-0,5	-0,2
Omfattande tvistemål (mån.)	8,0	7,9	7,9	7,8	7,8	-0,1	0,0
Summariska ärenden (mån.)	2,0	2,0	2,0	2,1	2,0	0,0	-0,1
Skuldsaneringsärenden (mån.)	5,9	5,6	5,8	5,4	5,6	0,0	0,2
Lagfartsärenden (dag.)	23	23		22,0	24	1,0	2
Inteckningsärenden (dag.)	10	10		11,0	11	1,0	0

År 2007 inkom flera tvistemål än föregående år. Den största ökningen hänförde sig till summariska tvistemål som anhängiggjorts på elektronisk väg, där ökningen var 58 % jämfört med föregående år. Ökningen var 28 % jämfört med året innan redan 2006. Något färre summariska ärenden anhängiggjordes manuellt än föregående år, men ökningen i fråga om alla summariska ärenden var sammanlagt 25 %. Störst var ökningen i den ärendegrupp som gällde skuld- och fordringsförhållanden. Till denna kategori hör bl.a. de så kallade ”snabblånen”.

Tills vidare har antalet ärenden enligt lagen om medling i tvistemål (L 663/2005) varit få. Tingsrätterna meddelade att behandlingen av 64 ärenden avslutats genom medling under 2007. Förlikning fastställdes i 42 ärenden och ärendet avslutades genom förlikning i två andra fall. Medlingen upphörde som resultatlös i 20 ärenden.

Det inkom sammanlagt 349 086 inskrivningsärenden som gällde fastigheter. Jämfört med föregående år minskade antalet ärenden med ungefär 160 000 ärenden. Minskningen berodde på att övergångsperioden i anslutning till jordabalksreformen gick ut i slutet av 2006.

Den kalkylerade arbetsmängden⁶ minskade med 2 % jämfört med föregående år och var 4 % mindre än målet. I detta sammanhang bör man ändå lägga märke till att i nämnda kalkylerade arbetsmängd har inte beaktats skillnaderna mellan målen inom ärendegrupperna, t.ex. de skillnader i den faktiska arbetsmängden som beror på tvistemålens omfattning eller svårighetsgrad. Den statistiska arbetsmängden är således inte detsamma som den faktiska arbetsmängden.

År 2007 avlönades vid tingsrätterna 2 141 årsverken med förvaltningsområdets egen finansiering. Antalet årsverken var något större än beräknat, vilket berodde på att i det uppskattade värdet har inte tagits med de överlappningar som beror på vikariat. Minskningen från föregående år var 29 årsverken, varav 4 tingsfiskaler, 6 notarier, 11 kanslianställda och 5 stämningmän. Tingsrätternas lagmän hör till domarnas personalgrupp, där minskningen motsvarar de fyra tingsrätter som drogs in under 2007.

⁶Den siffra som beskriver arbetsmängden har räknats ut så att antalet avgjorda ärenden har multiplicerats med en viktcoefficient som beskriver respektive ärendegrupps genomsnittliga svårighetsgrad. Det är alltså fråga om det arbetsmängdskorrigerade antalet avgjorda ärenden (se bilaga 4).

Omkostnaderna 2007 uppgick till 129,1 milj. euro. Målet för nivån på omkostnaderna var 128,5 milj. euro, så utfallet avvek 0,4 % från det uppskattade. Förändringen jämfört med föregående år var 2,5 %. Det nyckeltal som beskriver lönsamheten var 755, dvs. 4 % större än målet och 5 % större än föregående år. Den försämrade lönsamheten berodde huvudsakligen på löneförhöjningarna, vilkas storlek ännu inte var känd när målen sattes. Dessutom betalades en del av de retroaktiva löneförhöjningarna enligt det nya lönesystemet ut först 2007. Lönsamhetsmålet har satts utgående från omkostnaderna. Lönsamhetsutvecklingen följs också på kostnadsbasis, och lönsamhetsciffran enligt den steg 2007 med 5 % jämfört med föregående år.

Produktivitetmålet uppnåddes inte riktigt; utfallet var 80 då målet var 83. Orsaken till att målet inte nåddes var i första hand att fastighetsärendena minskade t.o.m. mera än väntat. Tingsrätterna förutspådde att minskningen skulle bli 17 %, men det inkom över 30 % färre fastighetsärenden än föregående år.

I det följande bedöms resultatet närmare enligt ärendegrupp. Mera exakt statistik presenteras i bilagorna 4 och 5.

Brottmål

Antalet inkomna brottmål och andra straffrättsliga ärenden⁷ samt tvångsmedelsärenden och ärenden som gällde förvandlingsstraff för böter 2007 var 92 250 ärenden. Det inkom 61 600 brottmål och avgjordes 62 955, så antalet egentliga avgöranden i sak var 56 210. De brottmål som avgjordes i sak omfattande sammanlagt 133 670 åtalspunkter, dvs. 2,4 åtalspunkter per ärende.

Den genomsnittliga behandlingstiden för brottmål var 3,2 månader, dvs. 0,5 månader kortare än föregående år och 0,1 månad bättre än målet. Behandlingstiden var under tre månader i 40 tingsrätter. Behandlingstiden var fyra månader eller längre i sammanlagt sex tingsrätter, varav två är tingsrätter i huvudstaden: i Esbo 6,1 och i Helsingfors 5,8 mån. Behandlingstiden i Helsingfors tingsrätt förkortades med 1,9 mån. jämfört med

⁷ Övriga straffrättsliga ärenden är: domstolsbehandling av körförbud, motsättande av ordningsbot, förvandling av samhällsstraff, näringsförbud, besöksförbud, förvandling av ungdomsstraff och fångars besöksärenden.

utfallet föregående år. I Esbo tingsrätt var den genomsnittliga behandlingstiden för brottmål längst i landet och var 2,9 månader längre än medeltalet i hela landet. Sålunda nåddes målet i fråga om skillnaden mellan den längsta behandlingstiden och den genomsnittliga behandlingstiden i hela landet. Målet var att behandlingstiden inte i någon tingsrätt ska vara mer än tre månader längre än medeltalet i hela landet. Målet var också att hälften av brottmålen ska behandlas på kortare tid än två månader. Målet nåddes för hela landets del, eftersom 57 % av brottmålen avgjordes på kortare tid än två månader. Ser man till de enskilda tingsrätterna nådde 9 tingsrätter inte det riksomfattande målet. Andelen ärenden som behandlats över 9 mån. var för hela landets del 5 %, dvs. bättre än målet, som var 10 %. För Esbo, Helsingfors, Kemi-Torneå och Pargas tingsrätters del var procentandelen större än för hela landet och samtidigt större än tingsrättens eget mål.

Antalet ärenden som gällde förvandlingsstraff för böter var 18 158, dvs. ungefär 5 000 färre ärenden än föregående år. Antalet inkomna tvångsmedelsärenden höll sig på ungefär samma nivå som föregående år och var 8 060. Antalet övriga straffrättsliga ärenden var 4 432 ärenden. Den till antalet viktigaste benämningen i denna ärendegrupp är besöksförbudsärendena, som 2007 inkom till ett antal av 3 256. Det inkom sammanlagt 165 ärenden som gällde besöksförbud med avseende på gemensam bostad.

År 2007 inkom 1 200 (-1,9 %) färre straffrättsliga ärenden än föregående år. Sett till antalet minskade misshandelsärendena (-719 st.) och stölderna (-474 st.) mest. De största ärendegrupperna bland de inkomna straffrättsliga ärendena var: trafik- och rattfylleriärenden ungefär 29 %, misshandelsärenden 15 % och äventyrande av trafiken 10 %. Ärendestrukturen i fråga om alla inkomna straffrättsliga ärenden finns beskriven i bilaga 6.

Benägenheten att söka ändring varierar beroende på ärendegrupp. I fråga om brottmålen söks ändring i ungefär 7 300 fall per år och 2007 var besvärsprocenten 12. Enligt preciserade uppgifter var besvärsprocenten 2006 på motsvarande sätt 13. Ser man till de enskilda tingsrätterna var besvärsprocenten under verksamhetsåret 4,3 - 16,8. Benägenheten att söka ändring varierar betydligt beroende på partsställningen. Benägenheten att söka ändring är allra störst i fråga om dem som är dömda till ovillkorligt fängelsestraff. I fråga om övriga straffrättsliga ärenden är antalet besvär under 300 per år, så i dessa ärenden stannar besvärsprocenten på några procent.

I brottmål blev det fr.o.m. 1.10.2006 möjligt att med svarandens samtycke avgöra ringa ärenden vid skriftligt förfarande utan att förrätta huvudförhandling. År 2007 avgjordes sammanlagt 18 894 brottmål vid skriftligt förfarande. Den andel som avgjordes vid skriftligt förfarande av alla avgöranden i sak och behandlingsavgöranden i fråga om brottmål var 30 %. Domare avgjorde 63 % av alla brottmål som avgjordes skriftligt. Notariernas andel var 34 % och resten avgjordes av en tingsfiskal. År 2007 ordnades i fråga om brottmål som avgjordes i sak sammanlagt 48 184 sammanträden, av vilka 9 738 sammanträden (20 %) inställdes. År 2006 inställdes 17 084, så antalet inställda sammanträden minskade med 43 %. Det skriftliga förfarandet har naturligtvis minskat antalet inställda sammanträden, men tingsrätterna har även i övrigt skärpt förfarandet i anslutning till ordnandet av sammanträden. Bland annat antalet inställda sammanträden på sammanträdesdagen till följd av misslyckad delgivning var 2006 sammanlagt 3 344. År 2007 var motsvarande siffra 1 586, dvs. 53 % färre än föregående år.

Tvistemål

Antalet inkomna tvistemål 2007 var totalt 203 248 och antalet avgjorda ärenden 199 761. Det anhängiggjordes ungefär en fjärdedel flera tvistemål än året innan. Ökningen var störst i fråga om ärenden som gällde skuld- och fordringsförhållanden, och det inkom sammanlagt 116 791 sådana ärenden. Merparten anhängiggjordes genom kortfattad stämningsansökan och endast ungefär 500 ärenden anhängiggjordes genom omfattande stämningsansökan. Ärendestrukturen enligt ärendegrupp i fråga om alla anhängiggjorda civila ärenden beskrivs i bilaga 7.

Tills vidare har antalet ärenden enligt lagen om medling i tvistemål (L 663/2005) varit få. Tingsrätterna meddelade att behandlingen av 64 ärenden avslutats genom medling under 2007. Förlikning stadfästes i 42 ärenden och ärendet avslutades genom förlikning i två andra fall. Medlingen upphörde som resultatlös i 20 ärenden. Antalet medlingsärenden förväntas inte öka märkbart 2008.

Omfattande tvistemål

Det inkom sammanlagt 9 350 andra tvistemål än sådana ärenden som anhängiggjorts genom kortfattad stämningsansökan, varav 586 var jordrättsärenden och 323 gällde separata säkeringsåtgärder. Genom omfattande stämningsansökan anhängiggjordes 8 441 tvistemål och 8 319 sådana ärenden avgjordes. Den största ärendegruppen bland de ärenden som anhängiggjorts genom omfattande stämningsansökan var anställnings- och jämställdhetsärenden, 1 340 ärenden. Av de omfattande ärendena avgjordes 24 % av Helsingfors tingsrätt. Av omfattande ärendena och tvistiga summariska ärendena avgjordes 4 664 ärenden vid sammanträde. Förutom dessa behandlades av tvistemålen 397 jordrättsärenden och 22 säkringsärenden vid sammanträde. 102 tvistemål avgjordes vid huvudförhandling med tre domare.

Av de omfattande ärendena var andelen ärenden som avgjordes genom dom 39 % medan andelen förlikningar var 31 %. Övriga avgöranden var att inte uppta ärendet till prövning och att lämna saken därhän. Ser man till hela landet har andelen förlikningar varit stabil 2000 - 2007. Ser man till de enskilda tingsrätterna varierar andelen förlikningar ändå rätt mycket. År 2007 var förlikningarnas andel mindre än 25 % i nio tingsrätter så att minimum var 13 %. På motsvarande sätt var andelen förlikningar 40 % eller mera i åtta tingsrätter så att maximum var 48 %.

Den genomsnittliga behandlingstiden i omfattande tvistemål var något kortare än föregående år och överensstämde med målet, 7,8 månader. Den genomsnittliga behandlingstiden var 10 månader eller mera i inalles sex tingsrätter. Den genomsnittliga behandlingstiden för tvistemål som avgjordes vid sammanträde var 9,7 månader. En betydande del av de tvistemål som behandlas vid sammanträde avgörs i huvudstadsregionens tingsrätter, där behandlingstiden i dessa ärenden är 14,1 månader i Esbo och 8,1 månader i Vanda. I Helsingfors tingsrätt förkortades den genomsnittliga behandlingstiden för ärenden som behandlades vid sammanträde något och var 11,7 månader. I de minsta tingsrätterna kan avgörandet av ett enda ärende som varit anhängigt länge förlänga behandlingstiderna avsevärt.

Sökandet av ändring i tvistemål som anhängiggjorts genom omfattande stämningsansökan har förblivit på samma nivå de senaste åren och 2007 var besvärsprocenten 41 %. Den procentuella besvärsandelen beräknas på antalet sådana ärenden där besvärsrätt till hovrätten föreligger. Förlikningarna har här avgränsats utanför de avgöranden som be-

rättigar till ändringssökande. Sålunda kan ett stort antal förlikningar öka den procentuella besvärsandelen framför allt i små tingsrätter där antalet omfattande tvistemål är litet.

Summariska ärenden

År 2007 inkom 193 898 tvistemål som anhängiggjorts genom kortfattad stämningsansökan, dvs. ungefär 40 000 flera än föregående år. Den största ökningen gällde ärenden som anhängiggjorts på elektronisk väg, som var 58 % mera än föregående år. Redan 2006 var ökningen jämfört med föregående år 28 %. Något färre summariska ärenden anhängiggjordes manuellt än föregående år, men ökningen i fråga om alla summariska ärenden var sammanlagt 25 %. Ökningen var störst i ärendegruppen för skuld- och fordringsförhållanden. Till denna grupp hör bl.a. de så kallade ”snabblånen”. Antalet avgjorda summariska ärenden var 190 528, dvs. nästan lika många som antalet inkomna ärenden.

Trots ökningen av antalet ärenden var den genomsnittliga behandlingstiden för summariska ärenden 2007 fortfarande 2,0 månader, vilket var 0,1 månad kortare än målet. Vid största delen av tingsrätterna är den genomsnittliga behandlingstiden under två månader.

Ansökningsärenden

Antalet ansökningsärenden har stabiliserats på samma nivå. Det totala antalet inkomna ärenden 2007 var sammanlagt 35 066 ärenden medan 34 920 ärenden avgjordes.

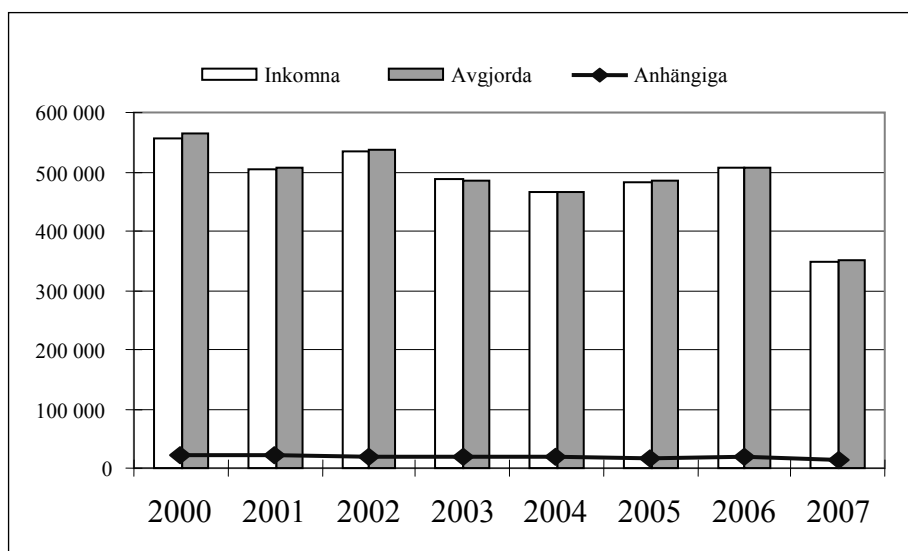
Av ansökningsärendena var 17 853 skilsmäsoärenden och 17 213 övriga ansökningsärenden.

Antalet insolvensärenden minskade 2007 jämfört med föregående år. Det inkom sammanlagt 7 793 ärenden medan 8 078 ärenden avgjordes. Största delen av insolvensärendena är skuldsanering för privatpersoner, och det inkom 3 805 sådana ärenden. Den genomsnittliga behandlingstiden för skuldsaneringar var samma 5,6 mån. som föregående år, men något längre än målet (5,4 mån.). I en tingsrätt var behandlingstiden över 10 mån.

Fastighetsärenden

Den till antalet största ärendegruppen bland de ärenden som inkom till tingsrätterna utgör inskrivningsärendena som gäller fastigheter, 2007 inkom 349 086 sådana ärenden medan 351 998 ärenden avgjordes. Antalet inkomna inskrivningsärenden minskade med 31 % jämfört med föregående år. I samband med jordbalksreformen förutsattes att innehavarna av intecknade innehavar- eller orderskuldebrev skulle ansöka om utbyte av skuldebrevet mot ett pantbrev. Tidsfristen för utbyte av skuldebrev mot pantbrev gick ut i slutet av 2006, vilket syntes i en klar minskning av inteckningsärendena 2007. Det inkom nästan lika många lagfartsärenden som 2006.

Inskrivningsärenden gällande fastigheter i tingsrätterna 2000-2007

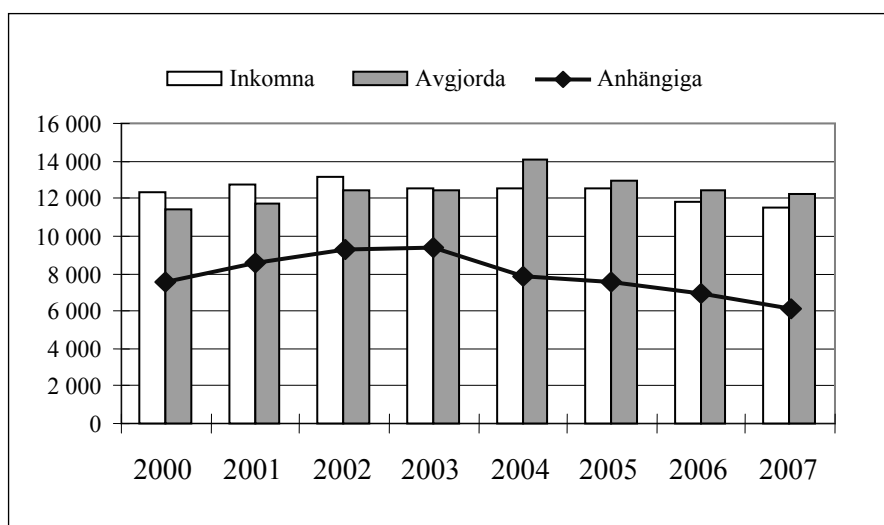

3.2 Hovrätterna

Antalet inkomna ärenden till hovrätterna har minskat något varje år sedan 2004. År 2007 var antalet inkomna såväl tvistemål som brottmål 4 % mindre än föregående år. Ärendestrukturen förblev oförändrad och tvistemålens andel av de inkomna ärendena var 23 % och brottmålen andel 69 % liksom föregående år. I och med den nya fängel-

selagen som trädde i kraft i oktober 2006 fick Helsingfors hovrätt ta emot en ny ärendegrupp som bestod i 20 (15)⁸ ärenden som gällde frigivning av långtidsfångar.

Utvecklingen av antalet ärenden vid hovrätterna 2000-2007

Klarläggandet av sållningsförfarandet syns i hovrätternas avgörandeverksamhet och andelen sållningsärenden har fortsatt att minska (2007 11 % och 2006 14 %) och på motsvarande sätt har andelen ärenden som avgjorts vid huvudförhandling ökat (2007 31 % och 2006 29 %). Trots att antalet avgjorda ärenden delvis av denna orsak inte nådde målet och sjönk jämfört med föregående år, minskade också antalet anhängiga ärenden och antalet gamla ärenden som varit anhängiga längre än ett år minskade med nästan 500 från föregående års 1001 ärenden. Antalet gamla ärenden minskade vid alla hovrätter med undantag av Åbo hovrätt. Mest minskade antalet gamla ärenden vid Helsingfors hovrätt, där man med hjälp av de tilläggsresurser som riksdagen anvisade i budgeten 2007 anställde extra personal just för att få ner behandlingstiderna. I Åbo hovrätt påverkades avgörandeverksamheten avsevärt av tre omfattande mål som kommit från Salo tingsrätt och vilkas behandling band arbetskraft som var borta från den normala kapaciteten.

⁸ Siffrorna inom parentes är motsvarande uppgifter för 2006.

Den genomsnittliga behandlingstiden förkortades något och var 7,6 månader. Behandlingen av brottmål räckte 7,1 (7,1) månader och tvistemål 10,3 (10,5) månader. Andelen ärenden som avgjordes på mindre än sex månader var 51 (52) %. Andelen gamla ärenden som räckt över ett år var 21 (22) % av de avgjorda ärendena.

Behandlingstiden för ärendena förkortades också i fråga om olika förfaranden: ärenden som avgjordes på föredragning avgjordes på 6,5 (7,0) mån., ärenden som avgjordes vid huvudförhandling på 11,9 (12,0) mån. och sållningsärenden på 1,7 (1,7) mån.

De vanligaste ärenderubrikerna var fortfarande misshandel, grovt rattfylleri och stöld, vilka utgjorde sammanlagt 23 (23) % av de avgjorda ärendena.

Skillnaderna i behandlingstider mellan de olika hovrätterna minskade till 4,6 månader från föregående års 5,5 månader sedan Helsingfors hovrätt effektiviserat sin verksamhet. Målen dröjde 9,5 (10,4) månader i Helsingfors hovrätt medan de avgjordes på 4,9 (4,9) mån. i Kouvola hovrätt. En utjämnning av de regionala skillnaderna kräver emellertid fortfarande åtgärder.

Det företogs sammanlagt 819 (794) huvudförhandlingar på annat ställe än på hovrätten (reseting) och deras andel av huvudförhandlingarna förblev på föregående års nivå, ungefär 21 %. Relativt sett flest reseting ordnades i Rovaniemi hovrätt, där deras andel var 60 %. Resetingen är av betydelse för en jämlik tillgång till servicen.

Genom hovrätternas avgöranden ändrades motiveringen och slutresultaten i tingsrätternas beslut i sammanlagt 27 (28) % av ärendena 2007. Andelen sådana beslut där tingsrättens avgörande inte ändrades, där endast motiveringen ändrades eller där ändringen gällde endast någon oväsentlig del av avgörandet var 48 (45) %.

Nyckeltal för hovrätternas verksamhetsresultat

Hovrätterna	Utfall 2005	Utfall 2006	Budg.-2007 mål/ uppsk.	Resultat- avtal 2007 mål / uppsk.	Utfall 2007	Jfr m. föreg. År	Jfr m. resultat- avtalets mål.
Inkomna ärenden	12 508	11 865		12 350	11 486	-3 %	-7 %
Avgjorda ärenden	12 921	12 411	12 900	12 295	12 240	-1 %	0 %
Anhängiga ärenden	7 450	6 905		6 960	6 155	-11 %	-12 %
Omkostnader (1000 euro)	34 407	34 390	34 000	35 756	35 886	4 %	0 %
Domstolsinkomster (1000 euro)	544	533			508	-5 %	
Anställda (årsv.)	522	516		523	527	11	5
VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET							
Produktivitet (avg./årsv.)	25	24	25	24	23	-3 %	2 %
Lönsamhet (euro/avg.ärende)	2 663	2 771	2 690	2 908	2 932	4 %	-5 %
GENOMSnittlig BEHANDLINGSTID (mån.)	7,9	7,7	8,0	7,5	7,6	-0,1	0,1

För hovrätternas omkostnader användes 2007 sammanlagt 35,9 milj. euro och utgifterna ökade med 4 %. Antalet anställda ökade med 11 årsverken jämfört med föregående år. Då antalet avgjorda ärenden inte nådde upp till målet, nåddes inte heller de mål som satts upp för lönsamheten och produktiviteten.

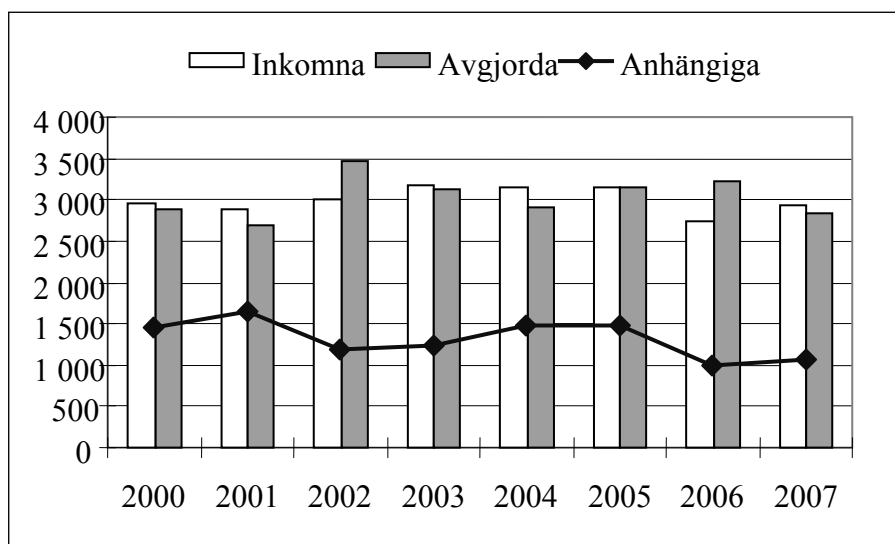
I vilken mån hovrätternas resultatmål uppnåts framgår av bilaga 8.

3.3 Högsta domstolen

Antalet ärenden som inkom till högsta domstolen ökade med 6 % jämfört med 2006, men var ändå något färre än tidigare år. Av de inkomna ärendena var 35 (37) % tvistemål och 42 (39) % brottmål.

Den genomsnittliga behandlingstiden förkortades i fråga om såväl förkastade besvärstillskåndsärenden som avgöranden i sak och målen i fråga om behandlingstider uppnåddes.

Utvecklingen av antalet ärenden vid högsta domstolen 2000-2007

Däremot uppnåddes inte de mål som satts för verksamhetens effektivitet. Orsaken var att antalet avgjorda ärenden minskade jämfört med föregående år och uppskattningen, vilket i sin tur berodde på att några synnerligen omfattande och arbetskrävande ärenden som behandlades upptog ovanligt mycket av avgörandekapaciteten.

Till denna del bör det ytterligare konstateras att det uppenbart råder åsiktsskillnader beträffande huruvida nyckeltalen för verksamhetens effektivitet över huvud kan behandlas som mål. Ministeriet tycks göra så, medan åter högsta domstolen inte anser det möjligt eller ändamålsenligt att granska sådana nyckeltal som mål med tanke på verksamhetens natur och författningsgrund. Orsakerna är i korthet följande:

För det första är de ärenden som behandlats i högsta domstolen (liksom i andra domstolar) inte standardprestationer, som över huvud kunde ha en med en euros noggrannhet på förhand uppskattad kostnad per enhet. Ett stort, svårt och arbetskrävande ärende kan lätt uppta lika stor kapacitet som flera tiotals mindre arbetskrävande mål. På grund av uppgifternas natur varierar således antalet avgjorda ärenden oundvikligen enligt den aktuella ärendestrukturen och man kan inte försöka bestämma det på förhand utan att det sker på bekostnad av kvaliteten på avgörandena.

För det andra tillämpas vid högsta domstolen på grund av prejudikatsuppgiften ett system med besvärstillstånd, vilket betyder att endast en liten del av de inkomna ärendena upptas till prövning och avgörs i sak. För de övrigas del består avgörandet i ett beslut genom vilket besvärstillstånd förvägras. Till grund för beräkningen av nyckeltalet för lönsamhet ligger samtliga avgöranden, dvs. både avgöranden i sak och avgöranden där ansökan om besvärstillstånd avslås. Om man skulle sätta som mål för verksamheten att få ner kostnaderna per enhet, vore det enklaste sättet att nå det att bevilja färre besvärstillstånd och låta bli att bevilja tillstånd i synnerhet i stora och svåra ärenden som slukar mera kapacitet. Det skulle emellertid stå i konflikt med både den primära uppgiften och verksamhetens verkningsfullhet. Besvärstillståndsprövningen och sålunda antalet besvärstillstånd samt deras inriktning styrs av besvärstillståndsgrunderna enligt lag och inte av omständigheter i anslutning till avgörandenas kalkylerade kostnader per enhet.

Situationen är liknande när det gäller produktivitetens mätaren. Nyckeltalen för lönsamhet och produktivitet, vilka förändras automatiskt enligt antalet avgöranden och således varierar beroende på ärendebeståndets struktur, är intressanta för uppföljningen, men de kan inte som sådana betraktas som mål som styr rättsskipningens avgörandeverksamhet. Omsorgen om verksamhetens effektivitet är viktig, men där finns annat som är väsentligt än styrningen enligt nämnda nyckeltal.

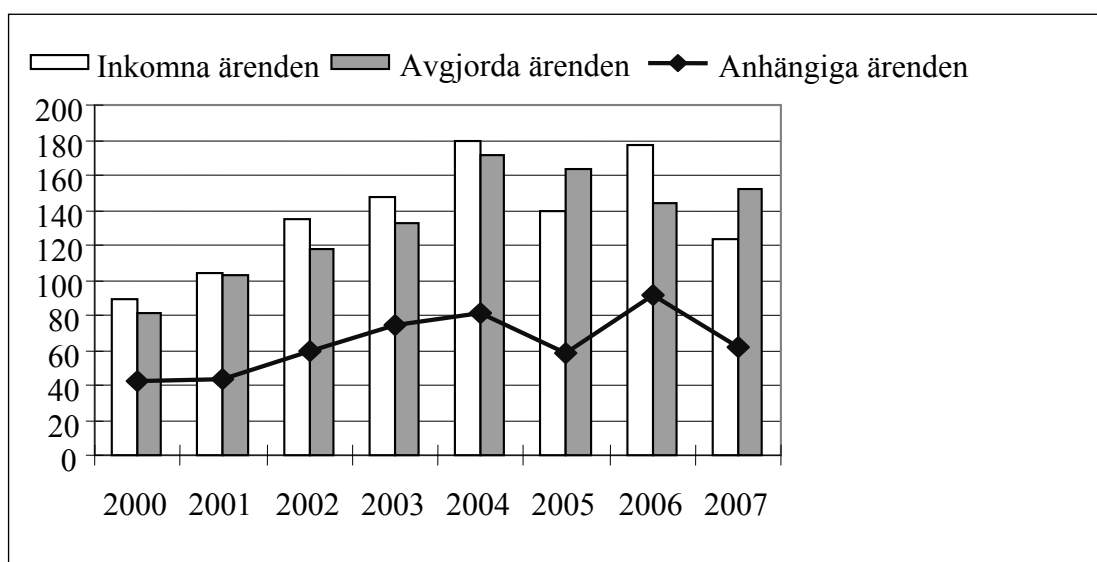
Nyckeltal för högsta domstolens verksamhetsresultat

Högsta domstolen	Utfall 2005	Utfall 2006	Budg.-2007 mål/uppsk.	Resultatavtal 2007 mål/uppsk.	Utfall 2007	Jfr m. föreg. år	Jfr m. resul- ta-avtalets mål
Inkomna ärenden	3 151	2 746		3 100	2 923	6 %	-6 %
Avgjorda ärenden	3 154	3 229	3 150	3 150	2 848	-12 %	-10 %
Anhängiga ärenden	1 480	995		945	1 075	8 %	14 %
Beviljade besvärstillstånd	174	169		190	157	-7 %	-17 %
Publicerade avgöranden	145	110		140	103	-6 %	-26 %
Omkostnader (1000 euro)	7 271	6 995	7 000	7 100	7 108	2 %	-1 %
Domstolsinkomster (1000 euro)	133	136			120	-12 %	
Anställda (årsv.)	86	84		85	82	-2	-3
VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET							
Produktivitet (avg./årsv.)	37	38	37	37	35	5 %	4 %
Lönsamhet (euro/avg. ärende)	2 305	2 166	2 317	2 254	2 496	-6 %	-4 %
GENOMSNITTLIG BEHANDLINGSTID (mån.)							
* Besvärstillståndsansökningar	5,2	4,9	4	4	4,0	-0,9	0,0
* Avgöranden i sak	15,3	16,7	14	16	14,2	-2,5	-1,8

3.4 Arbetsdomstolen

Antalet ärenden som inkommit till arbetsdomstolen har varierat betydligt de senaste åren. Exempelvis 2006 ökade antalet inkomna ärenden med 26 % för att 2007 åter minska med 30 %. Detta avspeglas naturligtvis i antalet ärenden som avgörs. År 2007 avgjordes klart flera ärenden än vad som inkom och antalet anhängiga ärenden ligger åter på normal nivå.

Utvecklingen av antalet ärenden vid arbetsdomstolen 2000-2007

Arbetsdomstolens omkostnader 2007 var 0,9 milj. euro. De mål som satts upp för verksamhetens effektivitet nåddes, men behandlingstiden förlängdes betydligt. De längre behandlingstiderna berodde i första hand på att anhopningen från tidigare år löstes upp och man behandlade ärenden som varit anhängiga längre än normalt. Till saken bidrog också att andelen ärenden som gällde arbetsfredstalan och som i allmänhet kan avgöras snabbt minskat jämfört med tidigare år.

Nyckeltal för arbetsdomstolens verksamhetsresultat

Arbetsdomstolen	Utfall 2005	Utfall 2006	Budg.-2007 mål/uppsk.	Resultat-avtal 2007 mål/uppsk.	Utfall 2007	Jfr m. föreg. år	Jfr m. resultat- avtalets mål
Inkomna ärenden	140	177		170	124	-30 %	-27 %
Avgjorda ärenden	163	144	140	130	152	6 %	17 %
Anhängiga ärenden	58	91		131	62	-32 %	-53 %
Omkostnader (1000 euro)	920	912		931	921	1 %	-2 %
Domstolsinkomster (1000 euro)	24	22			21	-2 %	
Anställda (årsv.)	11,8	10,8		11	10,6	-0,2	-0,4
VERKSAMHETENS EFFEKTIVITET							
Produktivitet (avg./årsv.)	14	13	13	12	14	-3 %	13 %
Lönsamhet (euro/avg.ärende)	5 646	6 334	6 400	7 162	6 058	12 %	-12 %
GENOMSnittlig BEHANDLINGSTID (mån.)	5,2	5,5	5,0	5,5	6,9	1,4	1,4

3.5 Omkostnader

Av de allmänna domstolarnas omkostnader 2007 var ungefär 78 % löneutgifter, 14 % lokalhyror och 8 % övriga utgifter. Omkostnaderna har ökat med ungefär 3 % jämfört med föregående år. Ökningen gällde löneutgifter och lokalhyror. Lokalhyrorna har stigit konsekvent, även om ökningen avtog 2006.

Utvecklingen av de allmänna domstolarnas omkostnader 2004-2007

	Omkostnader (1 000 euro)								
	2004	Ändr. 04-03	2005	Ändr. 05-04	2006	Ändr. 06-05	2007	Ändr. 07-06	%-andel 2007
De allmänna domstolarna sammanlagt									
Löner	129 962	3 %	132 463	2 %	130 097	-2 %	134 666	4 %	78 %
Lokalhyror	21 006	11 %	23 807	13 %	23 846	0 %	24 031	1 %	14 %
Övriga utgifter	14 718	11 %	14 045	-5 %	14 267	2 %	14 321	0 %	8 %
Sammanlagt	165 687	5 %	170 315	3 %	168 210	-1 %	173 017	3 %	100 %
Högsta domstolen									
Löner	5 716	1 %	5 931	4 %	5 699	-4 %	5 760	1 %	81 %
Lokalhyror	717	11 %	722	1 %	729	1 %	725	0 %	10 %
Övriga utgifter	556	-4 %	618	11 %	567	-8 %	623	10 %	9 %
Sammanlagt	6 989	2 %	7 271	4 %	6 995	-4 %	7 108	2 %	100 %
Hovrätterna									
Löner	28 296	3 %	28 821	2 %	28 512	-1 %	30 032	5 %	84 %
Lokalhyror	3 406	13 %	3 495	3 %	3 516	1 %	3 581	2 %	10 %
Övriga utgifter	2 150	6 %	2 091	-3 %	2 362	13 %	2 272	-4 %	6 %
Sammanlagt	33 851	4 %	34 407	2 %	34 390	0 %	35 886	4 %	100 %
Tingsrätterna									
Löner	95 255	3 %	96 995	2 %	95 192	-2 %	98 160	3 %	76 %
Lokalhyror	16 739	10 %	19 444	16 %	19 455	0 %	19 576	1 %	15 %
Övriga utgifter	11 937	13 %	11 278	-6 %	11 266	0 %	11 366	1 %	9 %
Sammanlagt	123 931	5 %	127 717	3 %	125 913	-1 %	129 102	3 %	100 %
Arbetsdomstolen									
Löner	695	4 %	716	3 %	694	-3 %	713	3 %	77 %
Lokalhyror	145	0 %	146	0 %	146	1 %	148	1 %	16 %
Övriga utgifter	76	16 %	58	-23 %	72	22 %	60	-17 %	6 %
Sammanlagt	916	4 %	920	1 %	912	-1 %	921	1 %	100 %

3.6 Kvalitetsprojekt

Kvalitetsprojektet för *Helsingfors hovrätts domkrets* har inletts 2002 och det är uppdelat i två delar. Det universitetsfokuserade kvalitetsprojektet har genomförts i form av utbildningssamarbete med Helsingfors universitet. De som deltagit i utbildningen har kunnat räkna sig de avlagda kurserna till godo när de har avlagt påbyggnadsexamen. Sedan 2002 har sammanlagt ungefär 130 olika personer deltagit i olika kurser inom det universitetsfokuserade kvalitetsprojektet. Det har varit fråga om domare inom hovrättens domkrets eller föredragande vid hovrätten samt åklagare och advokater verksamma inom området för hovrättens domkrets. Det har ordnats inalles åtta kurser. År 2007 har som avslutning på den kurs som gällde ekobrottsrätt utkommit ett verk innehållande de skriftliga slutarbetena, "Kirjoituksia talousrikosoikeudesta".

Inom den tingsrättsfokuserade delen av kvalitetsprojektet har tre olika utvecklingsarbetsgrupper arbetat under det gångna året. Som resultat av deras arbete har det färdigställts rapporter om vårdnad om barn, umgängesrätt och underhåll, val av typ av straff och verkställighet av villkorligt fängelse samt rättegångars offentlighet. Rapporterna har behandlats på en gemensam rättsskipningsdag som ordnades för rättsskipningspersonalen inom hovrättens domkrets i november 2007. Det tingsrättsfokuserade kvalitetsprojektet leds av en kvalitetsarbetsgrupp, som består av domare inom hovrättens domkrets. Kvalitetsarbetsgruppens verksamhet styrs och övervakas av en styrgrupp, som består av lagmännen vid tingsrätterna inom hovrättens domkrets, en hovrättslagman och hovrättens president.

Det kvalitetsprojekt som inleddes inom *Östra Finlands hovrätts domkrets* 2004 och där man vid Joensuu tingsrätt satsade på att utveckla upplevelsen av rättvisa under rättegångarna har slutförts. En rapport om projektet, "Asiakkaana oikeudenkäynnissä, raportti Joensuun käräjäoikeuden tutkimus- ja kehittämishankkeesta", kom ut från trycket i november 2007.

Chefsdomarklubben inom *Östra Finlands hovrätts domkrets*, till vilken hör hovrättens president och lagmännen vid tingsrätterna, fortsatte sin verksamhet och samlades en

gång under verksamhetsåret. Tyngdpunkten har legat på frågor i anslutning till ledarskap på arbetsplatsen. Även företagshälsovårdens arbetsplatsspsykiolog har varit med.

I anslutning till det Kaiku-projekt ('allt i ordning på arbetsplatsen') som inleddes 2006 ordnades vid Östra Finlands hovrätt i mars en utbildning om utvecklingsdiskussionerna för närförmännen. På de dagar som i augusti ordnades för kanslipersonalen inom hovrättens domkrets var temat arbetsgemenskapsfärdigheter. Kaiku-projektets serviceproducent valdes på hösten och planerna för det praktiska genomförandet av projektet utarbetades i slutet av året. Projektet genomförs mellan mars 2008 och januari 2009.

På en avdelning inom hovrätten har man prövat och tillämpat nya arbetsmetoder i praktiken. Slutsatser av erfarenheterna kommer att dras 2008.

Lagmännen vid tingsrätterna inom *Kouvola hovrätts domkrets* samt hovrättens president och kanslichef har i början av verksamhetsåret samlats till den årliga lagmansdagen. Under överläggningen har man diskuterat allmänna aktuella frågor som berör domstolarna, t.ex. omorganiseringen av tingsrättsnätverket.

I början av januari samlades hovrätternas rättskipningspersonal till en gemensam överläggning i Kouvola. Där granskades de arbetsmetoder och -sätt som används vid hovrätterna när rättskipningsärendena fördelas, när föredragningen och huvudförhandlingen bereds, under huvudförhandlingen samt vid beslutprövningen och när avgörandet bearbetas. Överläggningen visade sig vara nödvändig och nyttig.

Under en diskussion som hölls på våren kartlade företrädare för polisinsättningarna, åklagarämbetena och tingsrätterna inom hovrättens domkrets samt för hovrätten orsakerna till att behandlingen av brottmål fördröjs samt vilka åtgärder som kan vidtas för att förhindra dröjsmål och främja en snabb behandling av ärendena. Varje myndighetsnivå konstaterades ha möjlighet att förbättra verksamheten för att nå en rimlig total behandlingstid.

På sensommaren ordnade hovrätten en gemensam utbildnings- och utvecklingsdag för advokater, allmänna rättsbiträden och åklagare inom hovrättens domkrets samt för tingsrätternas och hovrättens rättskipningspersonal. Temat var bl.a. bestämmande och motivering av straff. På senhösten höll hovrätternas expeditivvakter en överläggning i

Kouvola hovrätt. Under året har det hållits några utbildningsdagar vid hovrätten om teman som upplevts som aktuella, t.ex. ekobrott.

Kvalitetsprojektet för domstolarna inom *Rovaniemi hovrätts domkrets* inleddes 1999. Projektets mål är att förbättra och utveckla domstolarnas arbete så att rättvisa tillgodoses, rättegången är korrekt, avgörandena lagenliga och välmotiverade och domstolarnas tjänster är tillgängliga för människorna också vad kostnaderna beträffar.

År 2007 var det nionde verksamhetsåret för kvalitetsprojektet. Det genomfördes med hjälp av de arbetsmetoder som upplevts som bra under tidigare år. Kvalitetsarbetsgrupperna arbetade med de utvecklingsteman som getts dem. Under de kvalitetsdagar som ordnades på hösten presenterades och diskuterades kvalitetsarbetsgruppernas arbete och kvalitetsmål sattes upp för 2008. Inom fortbildningsavsnittet uppdaterades uppgifterna om de grundläggande fri- och rättigheterna samt mänskliga rättigheter. Dessutom ordnades ett utbildningsseminarium om hörande av barn i rättegången. Verksamhetsåret präglades av pilotförsöket med kvalitetsmätare för rättsskipningen som rönt stort intresse såväl i hemlandet som utomlands. I pilotförsöket deltog alla tingsrätter inom hovrätts domkrets. Rovaniemi hovrätt gjorde en pilotstudie beträffande domarnas självutvärdering, som ingår i kvalitetsmätarna. Ett utkast till pilotrapport blev klar i slutet av 2007.

Domarna inom hovrätts domkrets och föredragandena vid hovrätten deltog fortfarande aktivt i kvalitetsprojektet. Också åklagarna, advokaterna, de allmänna rättsbiträdena och undersökningsledarna gjorde viktiga insatser för utvecklingsarbetet. För att kvalitetsprojektet skulle lyckas förutsattes dessutom ett omfattande planerings-, administrations- och organisationsarbete i bakgrunden.

De teman som valts i anslutning till kvalitetsmålen har bearbetats i fyra arbetsgrupper som årligen bildas av domare inom hovrätts domkrets och företrädare för intressentgrupper som är beroende av det tema som behandlas. År 2007 arbetade fyra kvalitetsarbetsgrupper, vilkas teman var: 1) förfarandet när barn hörs i rättegången, 2) tolkning och översättningar i rättegången, 3) modellbesvär och -svar till hovrätten samt 4) straffprocessens offentligt under förundersökning och åtalsprövning och i tvångsmedelsärenden.

Rovaniemi hovrätts kvalitetsprojekt upprättade under 2007 kontakter med de andra hovrätternas kvalitetsprojekt.

Vid Rovaniemi hovrätt har under 2007 inletts ett internt kvalitetsutvecklingsprojekt för organisationen som grundar sig på utvärderingsmodellen CAF 2006. Den första utvecklingsplanen som grundar sig på utvärderingsramen CAF har blivit klar i december 2007.

Inom *Vasa hovrätts domkrets* ordnas varje år domardagar för rättsskipningspersonalen inom hovrättens hela domkrets som pågår två dagar. Domardagarnas program bereds i samarbete mellan hovrätten och den tingsrätt som är i tur att ordna dagarna och även platsen alternerar mellan tingsrätterna samt hovrätten. Under domardagarna har man koncentrerat sig på praktiska teman som berör såväl hovrätts- som tingsrättsdomarna, och man har hört utomstående experter på områdena och försökt att genom gemensam diskussion hitta rutiner som bör beaktas i den dömande verksamheten. I domardagarna har också deltagit företrädare för de viktigaste intressentgrupperna (åklagare, advokater och offentliga rättsbiträden) samt nämndemännen. Via dem har man också försökt göra rutinerna kända inom intressentgrupperna.

Hovrättens ledning och tingsrätternas lagmän samlas dessutom två gånger om året till s.k. lagmansdagar, där man diskuterar viktiga frågor som gäller de allmänna domstolarna samt kommer överens om de förfaranden som ska iakttas i samarbetet mellan hovrätten och de tingsrätter som lyder under den.

Hovrätter har också varje år ordnat s.k. auskultantdagar för hovrättsauskultanterna inom dess domkrets. Under auskultantdagarna har rättsvårdens olika aktörer kunnat presentera sin verksamhet och karriärsiktorna för unga jurister. Hovrätten har också ordnat utbildning om aktuella ämnesområden för sin personal och de närbelägna tingsrätternas rättsskipningspersonal.

Inom *Åbo hovrätts domkrets* har man inte fortsatt med arbetet med att utveckla rättsskipningen mellan hovrätten och tingsrätterna inom domkretsen (kvalitetsarbetet) under verksamhetsåret. Varje domstol har bedrivit eget internt kvalitetsarbete. Vid hovrätten var ett kvalitetsutvecklingstema att förbättra verksamhetssätten i förhållande till advokat- och åklagarkåren. I januari ordnades en diskussion i detta syfte för företrädare för hovrättsledamöterna och advokaterna. Ett motsvarande möte hölls i juni tillsammans med företrädare för ledamöterna och åklagarna.

För *högsta domstolens* del är dess primära uppgift som prejudikatsdomstol på det sätt angavs i 2006 års verksamhetsberättelse att bedriva ”kvalitetsarbete” i syfte att styra de

allmänna domstolarnas rättsskipning, och även dess sekundära, korrigerande uppgift betjänar kvalitetssäkringen i enskilda fall.

Kunskapen om övernationellt normmaterial och tolkningspraxis gällande det förutsätter aktiv uppföljning. För att underlätta uppföljningen har högsta domstolen sedan oktober 2007 publicerat ett nyhetsbrev om europarätt som är avsett för de allmänna domstolarna och som kommer ut en gång i månaden. I nyhetsbrevet ges information om lagstiftning som Europeiska unionen publicerat under föregående månad och som är av betydelse för de allmänna domstolarnas verksamhet och uppgifter samt om Europeiska gemenskapernas domstols och Europeiska människorättsdomstolens rättspraxis.

Av de projekt som betjänar högsta domstolens interna verksamhet kan nämnas arbetet med att revidera handboken för föredragande som blev klart under verksamhetsåret, utvecklandet av en exempeldatabas samt nedan nämnda ibruktagande av systemet med utvecklingsdiskussioner och projektet för att förbättra utbildningsplaneringen.

Vid *arbetsdomstolen* genomfördes ett projekt för att effektivera den skriftliga beredningen i samarbete med de ombud som står i kontakt med arbetsdomstolen. I och med projektet har kontakterna mellan domstolen och parterna utökats vid beredningen av ärenden bl.a. genom att de skriftliga sammandragen utvecklats till ett mera välfungerande hjälpmedel för att precisera oklara och stridiga ärenden. Tack vare den effektiverade skriftliga beredningen har man kunnat börja avgöra enklare ärenden på grundval av skriftlig beredning. Detta förfarande, som lämpar sig speciellt väl för arbetsfredsärenden med ostridiga fakta, tycks inte bara påskynda beredningen av ärenden utan också spara både parternas och arbetsdomstolens resurser.

4 HANTERING OCH UTVECKLING AV DE MÄNSKLIGA RESURSERNA

Domstolarnas personal 2007 motsvarande sammanlagt 3483 årsverken. Antalet innebär en minskning med 12 årsverken jämfört med föregående år. De allmänna domstolarnas personal minskade med ungefär 20 årsverken, medan ökningen vid förvaltningsdomstolarna var 13 årsverken.

Medelåldern bland de anställda vid de allmänna domstolarna var 47,5 år och vid förvaltningsdomstolarna 47,3 år. Ungefär 64 % av de anställda var över 45 år. Antalet deltidanställda minskade något jämfört med 2006.

Sjukfrånvaron uppgick vid förvaltningsdomstolarna till i medeltal 9,2 (9,7) och vid de allmänna domstolarna till 8,6 (8,3) arbetsdagar per årsverke. Skillnaderna mellan de olika domstolarna var emellertid betydande.

Det Allt i ordning (Kaiku)-projekt som inleddes vid *Helsingfors hovrätt* 2005 har slutförts 2007. Under projekttiden har förmansverksamheten utvecklats och gjorts smidigare och det har ordnats utbildning i den.

Den rätt omfattande övergången till andra uppgifter för viss tid inom fiskalskåren är positivt med tanke på föredragandenas karriärutveckling, men den leder till att av föredragandena har även 2007 över hälften varit utan fast tjänst och fortlöpande stått i tjänsteförhållande för viss tid. Omsättningen inom föredragandekåren är dessutom ägnad att minska möjligheterna att utnyttja de till buds stående personalresurserna så effektivt som möjligt, vilket bidrar till att öka domarnas arbetsbörda. Domarnas medelålder är rätt hög vid hovrätten och det inverkar på hur de orkar i arbetet. Hovrätten har trots detta lyckats lösa upp den anhopning av ärenden som plågat den i årtal och håller på att komma i balans. Åldrandet och friskvården måste emellertid beaktas i framtiden när det kvalitativa resultatmålet sätts.

Hovrätten ordnar regelbundet utbildningseftermiddagar som är avsedda för rättsskipningspersonalen och vilkas teman är aktuella frågor som är viktiga med tanke på rätts-

skipningen. Utgående från den specialisering som genomförts vid hovrätten ordnar också de s.k. rotlarna egen utbildning. För kanslipersonalen har 2007 ordnats utbildning i svenska. Utbildningsverksamheten koordineras av hovrättens utbildningskommission. En separat redogörelse för hovrättens kvalitetsprojekt ingår i punkt 3.6.

Vid *Östra Finlands hovrätt* ordnades 2006 en enkät om arbetshälsan. Resultaten av enkäten gick igenom tillsammans med personalen i januari 2007. Under året har man försökt hitta lösningar på de problem som kommit fram.

Under året ordnades en arbetshälsodag, vars program upptog både föreläsningar och motion.

Utvecklingsdiskussioner fördes med hela personalen. I samband med dem har man också behandlat frågor i anslutning till arbetshälsan.

Deltidspension har inte utnyttjats i någon större utsträckning vid hovrätten. Av denna anledning har man kunnat förhålla sig positivt till ansökningar om deltidspension. Under verksamhetsåret har något flera vid hovrätten haft deltidspension än föregående år. Under 2007 arbetade två hovrättsråd och tre som hör till kanslipersonalen på deltid. Dessa arrangemang har förlöpt utan problem.

Antalet föredragande i förhållande till antalet ledamöter är redan så lågt vid *Östra Finlands hovrätt* att det kan bli ett problem i framtiden.

Vid *Kouvola hovrätt* har omsättningen på föredragande och kanslipersonal varit exceptionellt stor under verksamhetsåret. Sjukfrånvaron har varit klart större än medeltalet. Antalet reseting har ökat något och antalet huvudförhandlingar har varit stort. Det nya sättet att fördela arbetsuppgifterna mellan kanslipersonalen, föredragandena och ledamöterna som startade 2006 har fortsatt. Alla dessa orsaker har inneburit att personalens orkande har prövats. På hösten gjordes en utredning om stressen i arbetet vid hovrätten. Där har man kartlagt de faktorer som upplevs som mest påfrestande i arbetet. I början av 2008 utreds på vilket sätt arbetsmotivationen och kontrollen över arbetet kunde främjas samt arbetet underlättas.

Hovrätten har en personalplan. Man har i mån av möjligheter försökt förbereda sig på pensioneringarna så att det inom varje personalgrupp finns arbetstagare i olika åldrar

som besitter ett brett kunnande. Å andra sidan har man vid hovrätten fortsatt med rättsskipningspersonalens specialisering och den utbildning som stöder denna.

Vid *Rovaniemi hovrätt* har under 2007 inletts ett internt kvalitetsutvecklingsprojekt för organisationen som grundar sig på utvärderingsmodellen CAF 2006. Den första utvecklingsplanen har blivit klar i december 2007. Den har föregåtts av bestämmande av hovrättens värderingar, CAF- självutvärderingsenkäter och grundläggande arbete inom en självutvärderingsgrupp som omfattar alla personalgrupper inför utarbetandet av den första utvecklingsplanen. Utvecklingsplanen har godkänts på ett möte för hela personalen 18.12.2007.

Till utvecklingsobjekt för utvecklingsplanen har valts att utveckla verksamhets- och diskussionskulturen vid hovrätten, att förbättra och etablera utvecklingsdiskussionspraxis, inskolning och mentorskap för nya arbetstagare samt att utveckla arbetsplaneringen.

Följande fas i uppbyggnaden av CAF- utvärderingsmodellen består i att integrera kvalitetsarbetet inom hovrättens domkrets i hovrättens övergripande kvalitetsledningssystem. Hovrätten har under verksamhetsåret deltagit i självutvärderingsenkäten gällande kvalitetsmätare för kvalitetsprojektet inom hovrättens domkrets och resultaten av den ligger till grund för det framtida kvalitetsarbetet.

Hovrättens personal har på ett engagerat sätt deltagit i utformningen av kvalitetstemanan för kvalitetsprojektet inom hovrättens domkrets och i den kvalitetsutbildning som stöder kvalitetsarbetet. Utgående från utvecklingsarbetsgruppens betänkande, som blev klart 2006, har man fortsatt att utveckla arbetsfördelningen, arbetsgången och arbetsmetoderna inom organisationen. Tyngdpunktsområden som stigit fram är bl.a. att öka domarfokuseringen och förkorta behandlingstiderna, specialiseringen och de utbildningsbehov som den för med sig samt att minska den belastning som reseringen innebär genom lyckad arbetsplanering. Uppmärksamhet har även i övrigt fästs vid den belastning som reseringen innebär liksom vid arbetsmotivationen.

Pensioneringstakten har tilltagit och kommer att innebära en stor utmaning i framtiden för rekryteringen av nya domare och andra arbetstagare till hovrätten. Också överföringen av de kunskaper och färdigheter samt erfarenheter som domaruppdraget innebär till nya domargenerationer är ett centralt utvecklingsområde.

Inom *Vasa hovrätts domkrets* har man ordnat frivillig utbildning för hovrättens personal och domarkåren vid de närbelägna tingsrätterna. Hovrättens domkrets ordnar domardagar varje år. Vid hovrätten fungerar ett så kallat sammanträdesledighetssystem, som innebär att varje år befrias sex ledamöter i tur ordning i tre veckor för att de ska kunna utveckla sig själva. Årliga utvecklingsdiskussioner förs med hela personalen. Hovrätten stöder också personalens motionerande i form av antingen gym- eller simhallsbesök. Också deltagande i olika slags motionsevenemang har understötts.

Vid *Åbo hovrätt* genomfördes en enkät om tillfredsställelse i arbetet i slutet av 2006. Efter att enkäten analyserats i januari 2007 valdes ledning, information och utbildning till utvecklingsområden. En arbetsgrupp tillsattes för varje ämnesområde. Arbetsgrupperna skulle bearbeta ämnesområdena och vara klara med sitt arbete hösten 2007. Största delen av arbetsgruppernas förslag kunde börja tillämpas direkt i slutet av året. Förslagen från den arbetsgrupp som tillsatts för att fundera på hur informationen kunde förbättras var delvis sådana att det var nödvändigt att tillsätta ytterligare en arbetsgrupp för att vidareutveckla dem. Avsikten är att den ska slutföra sitt arbete i slutet av februari 2008.

Karriärrotationen för föredragandena vid *högsta domstolen* har påskyndats och omsättningen på föredragen har ökat, liksom även vid hovrätterna. Vid högsta domstolen har man bl.a. av denna anledning satsat på inskolning och utbildning för fördragandena och denna verksamhet fortsätter. Hösten 2007 inleddes utvecklingsdiskussioner med föredragandena. Ett syfte med utvecklingsdiskussionerna är att förbättra föredragandenas yrkeskompetens. Diskussionen förs av en ledamot som hör till utvecklingsdiskussionsutskottet. Utvecklingsdiskussioner kommer att föras vartannat år. Handboken för föredragande förnyades 2007 och ett utskott tillsattes för uppdateringen. Planeringen av utbildningen för föredragande och systemet gällande den har beretts i en arbetsgrupp, vars uppdrag går ut 31.3.2008. Utbildningsverksamheten för föredragande var livlig liksom tidigare år.

Kanslipersonalen har utbildats i större utsträckning än tidigare. Målet är att förbättra i synnerhet datakunskaperna, så att dataprogrammen ska kunna utnyttjas bättre än tidigare för att effektivera arbetet.

Två gånger om året ordnas en särskild sammankomst för ledningen och föredragandekåren samt kanslipersonalen för att främja informationen och den gemensamma diskussionen.

Arbetshälsan och arbetsmotivationen har uppmärksammats. För kanslipersonalen ordnades en rekreations- och utbildningsdag och för fördragandena en rekreationseftermiddag. Målet har också varit att förbättra närförvärdarnas yrkesskicklighet. Närförvärdarna deltog i kurser i ledarskap 2007.

Högsta domstolen har sedan oktober 2007 publicerat ett nyhetsbrev om europarätt, där man informerar om lagstiftning av betydelse som Europeiska unionen publicerat under föregående månad samt om Europeiska gemenskapernas domstols och Europeiska människorättsdomstolens rättspraxis. Nyhetsbrevet delas ut varje månad till de allmänna domstolarna.

Arbetsdomstolens personal deltog under verksamhetsåret i ett flertal kurser som ordnades av justitieministeriet och andra utomstående instanser. Huvudvikten har lagts vid att utveckla kunskaperna om de arbetsuppgifter som är speciella för respektive arbetstagargrupp. Arbetsdomstolens ordförande har deltagit i arbetsdomstolarnas samarbete på såväl nordisk som europeisk nivå.

Den åldrande personalen har ökat behovet av att följa med och stöd arbetsmotivationen. Med hjälp av gång- och andra tester har man tillsammans med företagshälsovården kartlagt den fysiska och psykiska belastningen. Arbetstagare med nedsatt funktionsförmåga har stötts i samarbete med statskontoret med hjälp av arbetsprövning och rehabiliteringsstöd. Också delinvalidpension har erbjudit en möjlighet att fortsätta i arbetslivet även med nedsatt funktionsförmåga, men på arbetsplatsen förutsätter detta arrangemang som inte alltid är lätta att genomföra speciellt i en liten enhet.

De allmänna domstolarnas årsverken 2004-2007 enligt personalgrupp

Personalgrupper	2004	2005	2006	2007	förändr. 06-07	förändr.-%	förändr. 04-07	förändr.-%
domare	675	670	674	681	7	1 %	6	1 %
föredragande	216	210	193	194	1	0 %	-22	-10 %
tingsfiskaler	36	34	32	29	-4	-12 %	-7	-19 %
notarier	205	202	174	168	-6	-4 %	-38	-18 %
kanslipersonal	1439	1427	1427	1414	-13	-1 %	-25	-2 %
stämningmän	274	269	270	265	-5	-2 %	-9	-3 %
Sammanlagt	2844,3	2811,4	2770,2	2750,0	-20,2	-1 %	-94,3	-3 %

De allmänna domstolarnas årsverken 2004-2007

	2004	2005	2006	2007	förändr. 06-07	förändr.-%	förändr. 04-07	förändr.-%
Tingsrätterna								
domare	484	479	480	476	-4	-1 %	-8	-2 %
tingsfiskaler	36	34	32	29	-4	-12 %	-7	-19 %
notarier	205	202	174	168	-6	-4 %	-38	-18 %
kanslipersonal	1236	1220	1214	1203	-11	-1 %	-33	-3 %
stämningmän	274	269	270	265	-5	-2 %	-9	-3 %
Sammanlagt	2234,8	2203,4	2169,9	2140,5	-29,4	-1 %	-94,3	-4 %
Hovrätterna								
domare	171	173	175	186	11	6 %	15	9 %
föredragande	185	178	164	167	3	2 %	-19	-10 %
kanslipersonal	168	171	177	175	-2	-1 %	7	4 %
Sammanlagt	524,5	522,0	516,2	527,2	11,0	2 %	2,7	1 %
Högsta domstolen								
domare	19	19	19	19	0	2 %	0	-1 %
föredragande	31	32	29	27	-2	-7 %	-4	-12 %
kanslipersonal	35	35	36	36	0	0 %	1	3 %
Sammanlagt	85,0	86,0	84,1	82,3	-1,8	-2 %	-2,7	-3 %
Alla tillsammans	2844,3	2811,4	2770,2	2750,0	-20,2	-1 %	-94,3	-3 %

Arbetsdomstolens årsverken 2004-2007

	2004	2005	2006	2007	förändr. 06-07	förändr.- %	förändr. 04-07	förändr.-%
domare	2	2	2	2	0	0 %	0	0 %
föredragande	3	4	3	4	0	3 %	1	17 %
kanslipersonal	7	6	5	5	0	-6 %	-2	-23 %
Sammanlagt	11,6	11,8	10,8	10,6	-0,2	-2 %	-1	-9 %

5 UTLÅTANDE OM UTVÄRDERING OCH BEKRÄFTELSE I FRÅGA OM DEN INTERNA KONTROLLEN

5.1 Tingsrätterna

Tingsrätternas verksamhet grundar sig på den arbetsordning som respektive tingsrätt fastställt. Av den framgår vanligtvis organisationens struktur, de viktigaste ansvarsområdena samt särskilda bestämmelser. Anvisningarna som den interna kontrollen vilka hänför sig till administrationen, t.ex. verksamhetsställets återhämtningsplan, jämställdhetsplan och kommunikationsplan, har uppdaterats och personalen har informerats om dem. Personalen har också getts anvisningar om hur man agerar i olika farliga situationer och olycksituationer.

Tingsrätterna iakttar justitieministeriets ekonomistadga som har kompletterats med egna interna anvisningar och föreskrifter. Justitieministeriet har koncentrerat tingsrätternas ekonomi- och personalförvaltningsuppgifter till Justitieförvaltningens servicecentral och samarbetet samt utvecklandet av verksamhetssätten tillsammans med servicecentralen fortsätter. Justitieförvaltningens servicecentral ansvarar för instruktionerna för ekonomi- och personalförvaltningen och tingsrätterna för att de iakttas. Varje tingsrätt fastställer också sakgranskarnas samt godkännarnas rättigheter. Ämbetsverken följer med anslagsanvändningen och som hjälp vid uppföljningen används de rapporter som fås ur bokförings- och rapporteringssystemet.

Under de resultatförhandlingar som årligen förs med justitieministeriet sätts mål för tingsrätterna, vilka gäller antalet mål och ärenden, behandlingstider, årsverken samt budgeten. Man följer regelbundet med hur målen uppnås och vid tingsrätterna produceras rapporter bl.a. på månadsbasis. Vid sidan av uppföljningen av effektiviteten fäst mycket stor uppmärksamhet även vid kvaliteten på rättsskipningen. Att ärendena behandlas omsorgsfullt samt att lagen tillämpas enhetligt är viktigt för tingsrätterna och man övervakar hur dessa saker uppnås.

Ansvar för upphandlingen av datasystem vilar på justitieförvaltningens datateknikbyrå. I fråga om den övriga upphandlingsfunktionen iakttar tingsrätterna gällande författningar, anvisningar och föreskrifter samt ministeriets ramavtal.

5.2 Hovrätterna

Hovrätternas verksamhet, verksamhetssätt och administrativa förfaranden är ordnade på behörigt sätt. Hovrätterna granskar sina rättsskipningsärenden i allt högre grad utgående från en övergripande hantering av ärendena. Exempelvis vid behandlingen av brottmål beaktas den tid som gått åt redan i beredningsskedet under förundersökningen, hos åklagaren och i tingsrätten. Strävan är också att fatta besluten om huvudförhandling så snabbt som möjligt efter det att ärendet har delats ut åt det hovrättsråd som ansvarar för beredningen. Under behandlingen av ärendena försöker man i mån av möjlighet undvika tider då ärendet inte är föremål för rättsskipnings- eller kanslipersonalens aktiva beredningsåtgärder och även hovrätternas ledning övervakar att behandlingstiderna är skäligen. För att en rask behandling av ärendena ska vidareutvecklas förutsätts att behandlingskedjans olika aktörer i mån av möjlighet undviker dubbelarbete och också att det personarbete som kan användas för ärendena fördelar sig jämt mellan samma aktörer i förhållande till den totala arbetsmängden.

På högsta domstolens initiativ har det också i slutet av året tillsatts en arbetsgrupp som ska försöka hitta mätare för att beräkna en jämn fördelning av arbetsmängden och utveckla en ändamålsenlig total behandlingskedja. Härigenom går det också att sätta målen för produktiviteten på ett acceptabelt sätt och inrikta eventuella personalminskningar på ett ändamålsenligt sätt utan att den återstående personalens arbetsmotivation och arbetshälsa äventyras.

5.3 Högsta domstolen

Högsta domstolens verksamhet, verksamhetssätt och administrativa förfaranden är ordnade på behörigt sätt. Föredragandenas karriärrotation har påskyndats och omsättningen på föredragande har ökat. Eftersom de stora åldersklasserna börjat gå i pension kan man vänta att karriärrotationen påskyndas ytterligare. Bland annat av denna anledning har man ansett det nödvändigt att satsa mera än tidigare på både inskolningen av nya föredragande och utbildningen för föredragande (se avsnitt 4). Den interna informationen har effektiviserats bl.a. genom att intranets innehåll har utvecklats. Målet

är att intranet ska bli ett redskap för informationen och verktyg för personalen. Till följd av produktivitetsskruven har arbetsmetoderna utvecklats bl.a. genom att organisationen har förnyats, personalens datafärdigheter har förbättrats med hjälp av utbildning och ärendehantering har utvecklats i syfte att effektivisera uppföljningen.

Behoven av att följa behandlingen av ärendena och mäta arbetsmängden har ökat kraftigt vid högsta domstolen liksom vid de andra allmänna domstolarna. Resultatstyrningens och verkningsfullhetens utveckling borde kunna följas med hjälp av olika mätare. De allmänna domstolarna borde ha sådana mätare och redskap att de kan uppskatta arbetsmängden för att planera sin egen verksamhet och utveckla resultatstyrningen. Informationen borde förmedlas från den ena instansen till den andra. I detta avseende borde de allmänna domstolarna granskas som en helhet. Med anledning av dessa behov har det på högsta domstolens initiativ tillsatts en arbetsgrupp som det också hänvisas till i punkt 5.2.

5.4 Arbetsdomstolen

Arbetsdomstolen fungerar på behörigt sätt och verksamheten motsvarar i stora drag de mål som satts för den. I egenskap av specialdomstol har arbetsdomstolen förutsättningar att avgöra de ärenden som anförtrotts den på ett sakkunnigt sätt. De genomsnittliga behandlingstiderna har förlängts något, men efter de genomförda procedurreformerna förväntas även denna sak rättas till under 2008.

Det är skäl att reda ut ställningen och tjänstebeteckningarna för de juristsekreterare som fungerar som föredragande och handläggare vid arbetsdomstolen. Tillräcklig förtrogenhet med arbetsrättsliga frågor kräver ofta rätt lång erfarenhet av dessa ärenden. Å andra sidan kunde det vara nyttigt för såväl arbetsdomstolen som andra domstolar att koppla dessa uppgifter eller en del av dem till andra juristers karriärrotation inom domstolsväsendet. Man har kommit överens med justitieministeriet om att inleda ett utredningsarbete om behoven av att utveckla sekreterarnas ställning.

De personalförändringar som är inom synhåll förutsätter att kanslipersonalen besitter ett bredare kunnande och behärskar flera uppgifter än tidigare. Man har försökt förbereda sig på detta genom intern utbildning bl.a. så att det finns flera som behärskar alla centrala uppgifter.

Den interna kontrollen och riskhanteringsförfarandena uppfyller de krav som ställs på dem. Där emot är de externa säkerhetsarrangemangen inte till alla delar tillfredsställande och åtgärder för att utveckla dem har vidtagits.

Helsingfors 15.3.2008

Pauliine Koskelo

Esko Oikarinen

Antero Palaja

Lauri Melander

Mikko Könkkölä

Pertti Nieminen

Mikael Krogerus

Pekka Orasmaa

Harri E. Mäkinen

Pekka Laitinen

Eero Takkunen

Leena Tokola

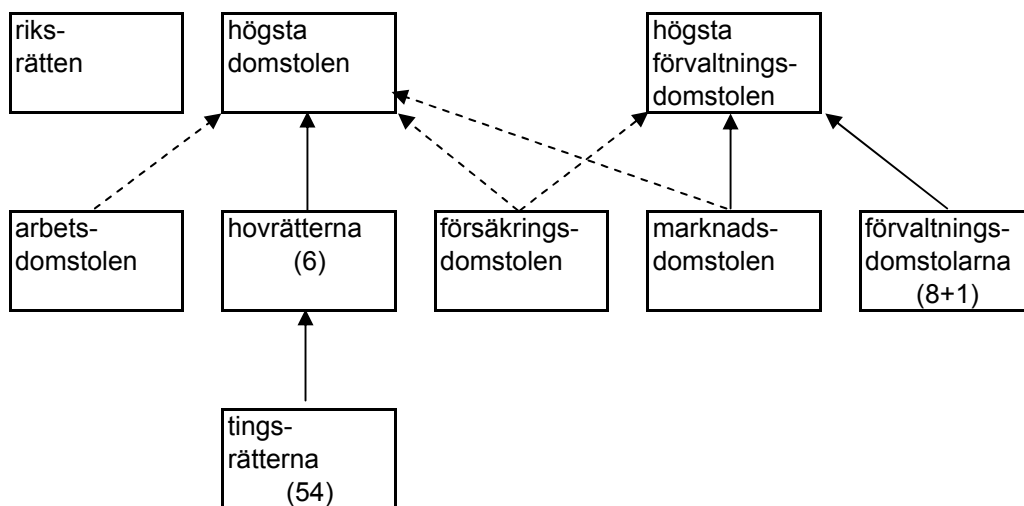
Juha-Matti Murto

Olli Saunanoja

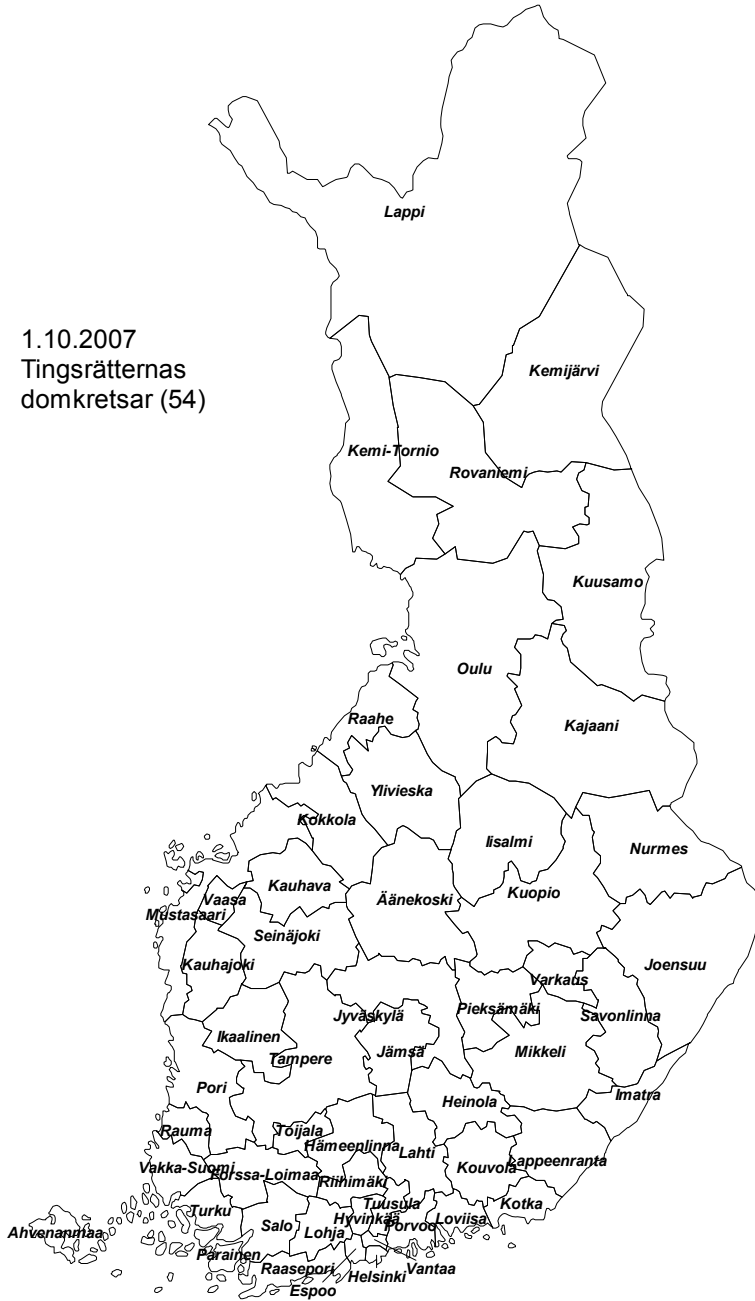
Pekka Tuomaala

Hanna Nikkilä

DOMSTOLSVÄSENDETS ORGANISATION 31.12.2007

1.10.2007
Tingsrätternas
domkretsar (54)

JUSTITIEMINISTERIET
Justitieförvaltningsavdelningen
Domstolsenheten
 Raimo Ahola

PROMEMORIA

12.7.2007

TINGSRÄTTERNAS VÄGDA ARBETSMÄNGD
- antalet arbetsmängdkorrigerade avgjorda ärenden

Den vägda arbetsmängden används som ett nyckeltal som beskriver verksamhetens omfattning. Den används också vid beräkningen av nyckeltal som beskriver produktiviteten och lönsamheten. Tingsrätternas vägda arbetsmängd avspeglar tingsrättens hela arbetsmängd. Det går inte att direkt räkna ut personalbehovet enligt personalgrupp med hjälp av de använda viktkoefficienterna.

Viktkoefficienterna har bestämts genom att man frågat tingsrätterna hur årsverkena inriktas på olika ärendegrupper. Det totala antal årsverken som går åt till en viss ärendegrupp i hela landet har dividerats med antalet avgjorda ärenden i samma ärendegrupp. På så sätt har man fått fram hur länge behandlingen av ett ärende som tillhör en viss ärendegrupp tar i medeltal. Motsvarande tidsåtgång har utretts i fråga om alla ärendegrupper. Exempelvis i brottmål var den genomsnittliga tid som uppskattades gå åt till varje ärende i alla personalgrupper sammanlagt 14,3 timmar och i omfattande tvistemål 41,8 timmar. De uppskattade tiderna för varje ärendegrupp har dividerats med tiden för den mest centrala ärendegruppen (brottmål). Viktkoefficienten för brottmål (1) är den grundenhet som de andra ärendegrupperna har satts i relation till.

Den totala arbetsmängden beräknas med hjälp av viktkoefficienterna så att antalet avgjorda ärenden i respektive ärendegrupp multipliceras med viktkoefficienten och de erhållna siffrorna adderas.

Viktkoefficienter som beskriver arbetsmängden enligt ärendegrupp

Straffrättsliga ärenden	1
Tvångsmedelsärenden	1
Förvandling av böter	0,1
Tvistemål	3
Summariska	0,15
Ansökningsärenden	0,4
Insolvensärenden	1
Fstighetsärenden	0,06
Jordrättsärenden	2,5

Exempel på viktkoefficienternas inverkan på arbetsmängden

Avgjorda 60 brottmål och 1000 fastighetsärenden.

Antalet avgjorda ärenden = 60 + 1000 -> 1060

Av de avgjorda ärendena är 6 % brottmål och 94 % fastighetsärenden.

Vägd arbetsmängd = $1 \cdot 60 + 0,06 \cdot 1000$ -> 60 + 60 -> 120

Ser man till arbetsmängden finns det lika mycket ärenden i bägge ärendegrupperna.

TINGSRÄTTERNAS ARBETSMÄNGD, ÅRSVERKEN, OMKOSTNADER, PRDOKTIVITET OCH LÖNSAMHET 2007

31.1.2008 Bilaga 4

Uppskattningsarna för de tingsrätter som indragits under 2007 ingår i de mottagande ämbetsverkens siffror.

*) Arbetsmängd= antalet arbetsmängdsvägs avgjorda ärenden. Siffran har räknats ut genom att de ärenden som avgjorts inom olika ärendegrupper har satts i relation till deras beskaffenhet och svårighetsgrad.

TR kod	Arbetsmängd (*)		Antal årsverken (1)		Omkostnader (gemens. ansv.omr. i boksl.)		Produktivitet		Lönsamhet						
	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall (2)	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall					
Yhteensä		170 845	-6 %	2 130	2 141	11	128 537 500	129 068 871	0,4 %	84	80	-4 %	722	755	5 %
703 Forssa-Loimaa	2 439	2 389	-2 %	24,5	25,3	0,8	1 362 900	1 400 316	2,7 %	100	95	-5 %	559	586	5 %
708 Tavastehus	2 880	2 782	-3 %	33,0	33,2	0,2	2 068 400	2 054 801	-0,7 %	87	84	-4 %	718	739	3 %
711 Ikaalis	1 662	1 450	-13 %	19,0	19,6	0,6	1 061 800	1 033 236	-2,7 %	87	74	-15 %	639	713	12 %
733 Lojo	2 678	2 746	3 %	26,4	26,6	0,2	1 615 000	1 656 941	2,6 %	101	103	2 %	603	603	0 %
738 Nystadsregionen	1 433	1 355	-5 %	18,8	18,9	0,2	1 094 100	1 062 513	-2,9 %	76	72	-6 %	764	784	3 %
743 Pargas	1 044	732	-30 %	13,5	15,3	1,8	830 400	860 486	3,6 %	77	48	-38 %	795	1 175	48 %
750 Raseborg	2 773	2 665	-4 %	28,0	28,2	0,2	1 766 400	1 807 812	2,3 %	99	95	-4 %	637	678	6 %
751 Raumo	1 725	1 653	-4 %	21,5	21,2	-0,3	1 267 900	1 291 513	1,9 %	80	78	-3 %	735	781	6 %
755 Salo	2 074	1 962	-5 %	23,5	24,6	1,1	1 429 700	1 506 307	5,4 %	88	80	-10 %	689	768	11 %
758 Tammerfors	11 975	12 185	2 %	129,8	128,1	-1,7	7 612 900	7 812 329	2,6 %	92	95	3 %	636	641	1 %
759 Toijala	1 365	1 298	-5 %	14,0	14,5	0,5	811 100	804 917	-0,8 %	98	90	-8 %	594	620	4 %
761 Åbo	10 338	10 366	0 %	124,3	118,8	-5,5	7 179 700	7 247 779	0,9 %	84	87	3 %	694	699	1 %
769 Åland (1)	911	1 062	17 %	12,5	12,3	-0,2	861 700	845 135	-1,9 %	73	86	19 %	946	796	-16 %
Åbo hovrätts domkrets	46 686	42 646	-9 %	488,7	486,3	-2,4	28 962 000	29 384 085	1,5 %	89	88	-1 %	665	689	4 %
715 Jyväskylä	4 971	4 895	-2 %	55,0	54,9	-0,1	3 404 200	3 442 618	1,1 %	90	89	-1 %	685	703	3 %
716 Jämsä	1 205	1 191	-1 %	14,0	14,0	0,0	820 700	829 545	1,1 %	86	85	-1 %	681	697	2 %
718 Kauhajoki	1 129	1 056	-6 %	15,0	15,9	0,9	800 700	828 698	3,5 %	75	66	-12 %	709	785	11 %
719 Kauhava	1 465	1 258	-14 %	16,0	16,3	0,3	970 900	958 964	-1,2 %	92	77	-16 %	663	763	15 %
723 Karleby	1 841	1 856	1 %	25,0	25,4	0,4	1 397 300	1 408 531	0,8 %	74	73	-1 %	759	759	0 %
737 Korsholm	2 344	2 221	-5 %	34,0	33,8	-0,3	1 755 100	1 809 135	3,1 %	69	66	-5 %	749	814	9 %
747 Björneborg	5 090	4 715	-7 %	58,5	60,3	1,8	3 434 900	3 497 842	1,8 %	87	78	-10 %	675	742	10 %
757 Seinäjoki	2 873	2 970	3 %	34,0	36,3	2,3	2 286 000	2 410 871	5,5 %	85	82	-3 %	796	812	2 %
764 Vasa	2 957	2 595	-12 %	38,3	35,6	-2,7	2 240 100	2 106 009	-6,0 %	77	73	-6 %	758	812	7 %
770 Åänekoski	1 923	1 728	-10 %	26,0	26,9	0,9	1 418 900	1 413 203	-0,4 %	74	64	-13 %	738	818	11 %
Vasa hovrätts domkrets	25 796	24 486	-5 %	315,8	319,4	3,6	18 528 800	18 705 415	1,0 %	82	77	-6 %	718	764	6 %
709 Idensalmi	2 033	1 884	-7 %	25,6	27,2	1,6	1 704 400	1 731 010	1,6 %	79	69	-13 %	838	919	10 %
713 Joensuu	4 200	4 248	1 %	50,0	47,9	-2,1	2 810 000	2 823 362	0,5 %	84	89	6 %	669	665	-1 %
717 Kajana	2 116	2 205	4 %	28,0	28,2	0,2	1 601 800	1 630 261	1,8 %	76	78	3 %	757	739	-2 %
726 Kuopio	5 019	5 006	0 %	63,5	63,8	0,3	3 517 200	3 498 496	-0,5 %	79	78	-1 %	701	699	0 %
736 St Michel	2 840	2 521	-11 %	32,5	32,2	-0,3	1 863 700	1 867 336	0,2 %	87	78	-10 %	656	741	13 %
740 Nurmes	949	921	-3 %	16,0	16,0	0,0	904 200	878 807	-2,8 %	59	58	-3 %	953	954	0 %
744 Pieksämäki	1 183	1 117	-6 %	14,0	14,5	0,5	829 200	818 813	-1,3 %	85	77	-9 %	701	733	5 %
756 Nyslott	1 394	1 311	-6 %	18,0	18,4	0,4	1 061 300	1 082 957	2,0 %	77	71	-8 %	761	826	9 %
767 Varkaus	1 237	1 207	-2 %	15,5	15,7	0,2	948 700	978 616	3,2 %	80	77	-3 %	767	811	6 %
Östra Finlands hovrätt	20 970	20 421	-3 %	263,1	263,9	0,8	15 240 500	15 309 657	0,5 %	80	77	-3 %	727	750	3 %

1) Ålands tingsrätt har två årsverken för förvaltningsärenden (ingår i den gemensamma summan för hela landet).

2) Den gemensamma summan innehåller också de utgifter som noterats för det gemensamma ansvarsområdet

TINGSRÄTTERNAS ARBETSMÄNGD, ÅRSVERKEN, OMKOSTNADER, PRDUKTIVITET OCH LÖNSAMHET 2007

31.1.2008 Bilaga 4

Uppskattingarna för de tingsrätter som indragits under 2007 ingår i de mottagande ämbetsverkens siffror.

*) Arbetsmängd= antalet arbetsmängdsvägs avgjorda ärenden. Siffran har räknats ut genom att de ärenden som avgjorts inom olika ärendegrupper har satts i relation till deras beskaffenhet och svårighetsgrad.

TR kod	Arbetsmängd (*)		Antal årsverken (1)		Omkostnader (gemens. ansv.omr. i boksl.)		Produktivitet		Lönsamhet						
	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall (2)	Uppsk.	Utfall	Uppsk.	Utfall					
Yhteensä	180 906	170 845	-6 %	2 130	2 141	11	128 537 500	129 068 871	0,4 %	84	80	-4 %	722	755	5 %
702 Esbo	6 617	6 476	-2 %	77,0	77,3	0,3	4 793 400	4 814 903	0,4 %	86	84	-3 %	724	743	3 %
706 Helsingfors	24 936	23 075	-7 %	335,0	337,3	2,3	22 698 400	22 507 559	-0,8 %	74	68	-8 %	910	975	7 %
735 Lovisa	818	756	-7 %	10,4	10,4	0,0	576 300	583 802	1,3 %	78	73	-7 %	705	772	9 %
748 Borgå	2 553	2 403	-6 %	22,0	20,9	-1,1	1 195 900	1 239 709	3,7 %	116	115	-1 %	468	516	10 %
763 Tusby	3 088	3 096	0 %	40,8	41,9	1,1	2 416 100	2 416 905	0,0 %	76	74	-2 %	782	781	0 %
766 Vanda	6 859	6 563	-4 %	70,8	71,1	0,3	4 617 600	4 542 403	-1,6 %	97	92	-5 %	673	692	3 %
Helsingfors hovrätts domt	44 872	42 370	-6 %	555,9	558,8	2,9	36 297 700	36 105 280	-0,5 %	81	76	-6 %	809	852	5 %
705 Heinola	1 382	1 258	-9 %	17,0	17,2	0,2	1 072 500	1 074 719	0,2 %	81	73	-10 %	776	855	10 %
707 Hyvinge	2 490	2 564	3 %	28,0	29,6	1,6	1 463 300	1 530 149	4,6 %	89	87	-3 %	588	597	2 %
712 Imatra	1 363	1 290	-5 %	19,5	19,4	-0,1	1 053 500	1 027 135	-2,5 %	70	66	-5 %	773	796	3 %
724 Kotka	2 809	2 780	-1 %	32,8	32,6	-0,2	1 812 300	1 786 324	-1,4 %	86	85	0 %	645	643	0 %
725 Kouvola	2 827	2 837	0 %	39,0	38,7	-0,3	2 367 400	2 353 393	-0,6 %	72	73	1 %	838	830	-1 %
729 Lahtis	6 696	6 225	-7 %	80,8	79,1	-1,7	4 658 900	4 550 866	-2,3 %	83	79	-5 %	696	731	5 %
731 Villmansstrand	2 892	2 722	-6 %	33,5	34,9	1,4	1 890 200	1 921 245	1,6 %	86	78	-10 %	654	706	8 %
752 Riihimäki	2 044	1 855	-9 %	23,0	23,7	0,7	1 217 900	1 247 907	2,5 %	89	78	-12 %	596	673	13 %
Kouvola hovrätts domkret	22 501	21 529	-4 %	273,6	275,2	1,7	15 536 000	15 491 737	-0,3 %	82	78	-5 %	690	720	4 %
720 Kemijärvi	630	522	-17 %	9,0	9,4	0,4	550 800	541 070	-1,8 %	70	55	-21 %	875	1 037	19 %
727 Kuusamo	1 150	1 039	-10 %	17,0	17,4	0,4	930 700	925 105	-0,6 %	68	60	-12 %	809	890	10 %
730 Lapland	1 303	1 265	-3 %	14,5	14,5	0,0	957 400	911 664	-4,8 %	90	87	-3 %	735	721	-2 %
742 Uleåborg	7 933	8 115	2 %	87,0	88,4	1,4	5 179 800	5 247 870	1,3 %	91	92	1 %	653	647	-1 %
749 Brahestad	1 652	1 288	-22 %	15,0	15,6	0,6	923 500	962 025	4,2 %	110	83	-25 %	559	747	34 %
753 Rovaniemi	2 587	2 519	-3 %	30,0	30,2	0,2	1 899 400	1 917 318	0,9 %	86	83	-3 %	734	761	4 %
768 Ylivieska	2 048	1 935	-6 %	27	26,6	0,1	1 483 200	1 494 546	0,8 %	77	73	-6 %	724	772	7 %
771 Kemi-Torneå	2 776	2 710	-2 %	31,5	32,8	1,3	2 040 300	2 073 100	1,6 %	88	83	-6 %	735	765	4 %
Rovaniemen hovioikeuspi	20 080	19 393	-3 %	230,5	234,9	4,4	13 965 100	14 072 697	0,8 %	87	83	-5 %	695	726	4 %
180 906	170 845	2 129,6	2 129,6	10,9	2140,5	129 068 871				84	80	-4 %	722	755	5 %

Vägd arbetsmängd = arbetsmängdskorrigerade avgjorda ärenden

Viktcoefficierna har bestämts genom att man frågat tingsrätterna hur årsverkerna (årsv.) inriktas på olika ärendegrupper.

De årsv. som går åt till en viss ärendegrupp i hela landet har dividerats med antalet avgjorda ärenden i samma ärendegrupp.

På så sätt har man fått fram hur många timmar behandlingen av ett ärende som tillhör en viss ärendegrupp tar i medeltal. Motsvarande timantal har utretts i fråga om alla ärendegrupper.

Antalen timmar har dividerats med timantalet för den mest centrala ärendegruppen (brottmål) och på så sätt har man fått fram vägd ärendegruppens egen viktcoefficiënt.

Den totala arbetsmängden beräknas med hjälp av viktcoefficiënten så att antalet avgjorda ärenden i respektive ärendegrupp multipliceras med viktcoefficiënten och de erhållna siffrorna adderas.

Ex. avgjorda 60 brottmål (koefficiënt 1) och 1000 fastighetsärenden (koefficiënt 0,06).

Antalet avgjorda ärenden= 60 + 1000 -> 1060

Av de avgjorda ärendena är 6 % brottmål och 94 % fastighetsärenden.

De arbetsmängdskorrigerade avgjorda ärendena, dvs. den vägsda arbetsmängden sammanlagt: =1*60 + 0,06*1000 -> 60 + 60 -> 120, till arbetsmängden sett lika mycket av bägge.

ANTAL ÄRENDE OCH BEHANDLINGSTIDER VID TINGSRÄTTENA 2007

Uppskattingarna för de tingsrätter som indragits 2007 ingår i det mottagande ämbetsverkets siffror.

TR kod	Uppsk. antal ärenden		Faktiskt antal ärenden		Uppsk. behandl. tider mån., lagf. och inteckn. dag			Faktiska behandl. tider mån., lagf. och inteckn. dag									
	Inkomna	Avgjorda	Inkomna	Avgjorda	Anhängiga	Brott- måål	Omf. tvistern	Summa- riska	Skuld- isan.	Lag-fari	Inteckn. dag	Brott- måål	Omf. tvistern	Summa- riska	Skuld- isan.	Lag-fari	Inteckn. dag
Sammanlagt	756 219	758 558	687 442	687 249	88 888	3,3	7,8	2,1	5,6	22	11	3,2	7,8	2,0	5,6	24	11
Median	14 021	11 023	9 816	10 054	998	2,5	7,0	2,0	5,5	21	10	2,5	7,5	1,8	5,6	23	11
Medeltal	14 035	12 730	12 727	1 646	1 646	2,8	7,3	1,9	5,6	22	11	2,8	7,6	1,8	5,8	23	12
1 703 Forssa-Loimaa	13 835	13 835	11 212	11 122	1 306	2,3	6,0	2,0	5,0	25	14	2,5	6,4	2,2	4,7	27	15
1 708 Tavastehus	12 695	12 695	11 262	11 175	1 361	2,5	8,0	2,0	6,0	30	10	2,6	6,8	1,7	3,4	25	12
1 711 Ikalas	8 315	8 315	6 792	6 901	792	1,7	7,0	2,2	5,5	22	10	1,8	6,0	2,0	6,1	31	24
1 733 Lojo	12 635	12 635	12 447	12 609	1 002	3,0	4,7	1,2	4,7	30	15	2,5	5,9	1,2	4,5	14	6
1 738 Nystadsregionen	7 569	7 559	6 459	6 545	605	2,6	6,0	1,9	5,5	20	15	2,5	7,8	1,9	6,7	19	13
1 743 Pargas	6 478	6 545	4 709	4 796	487	2,5	8,0	2,0	7,0	30	10	5,0	9,0	2,0	5,1	47	22
1 750 Raseborg	15 350	15 350	13 111	13 269	1 588	4,0	8,0	2,5	6,0	18	11	3,5	11,0	2,2	8,5	28	16
1 751 Raumo	7 282	7 282	6 898	6 875	732	2,4	8,0	1,6	5,0	24	7	2,1	5,8	1,6	5,8	21	10
1 755 Salo	9 610	9 660	8 601	8 875	994	2,4	19,0	3,0	6,5	20	14	2,8	18,8	1,8	9,4	27	16
1 758 Tammerfors	45 520	45 820	47 033	46 283	6 041	2,9	6,0	1,6	3,9	21	6	2,9	5,8	1,6	4,1	26	11
1 759 Toijala	7 190	7 190	6 194	6 200	546	2,9	6,0	1,5	5,1	21	15	2,4	6,3	1,4	5,4	14	10
1 761 Abo	38 665	38 200	36 325	36 769	5 506	3,1	7,6	2,1	7,8	21	9	3,3	7,7	2,1	5,2	20	12
1 769 Åland (*)	4 108	3 969	4 097	4 379	478	3,4	6,4	1,7	5,0	18	18	3,7	4,9	2,1	4,7	23	24
1 Åbo hovrätts domkrets	189 944	189 886	175 140	175 798	21 438	2,8	7,5	1,9	5,5	22	10	2,9	7,4	1,8	5,0	25	14
2 715 Jyväskylä	21 840	22 350	18 708	18 889	3 179	3,5	8,0	2,0	5,0	25	15	3,2	7,4	1,9	6,4	68	47
2 716 Jämsä	5 495	5 495	5 850	5 809	471	1,9	7,0	2,0	4,0	20	10	1,5	5,0	1,3	4,1	23	11
2 718 Kauhajoki	5 776	5 898	5 485	5 447	367	1,8	4,4	1,5	4,0	15	4	1,8	5,8	1,5	5,0	9	4
2 719 Kauhava	8 452	8 452	6 824	7 177	493	2,4	7,0	2,0	5,0	24	9	2,0	7,0	1,6	4,3	29	11
2 723 Karleby	9 312	9 312	9 465	9 533	964	2,4	6,7	2,1	3,8	24	9	2,7	8,6	1,8	4,0	31	11
2 737 Korsholm	16 631	16 631	12 384	12 332	1 317	3,0	8,0	2,0	6,0	28	12	2,8	10,8	2,1	5,5	25	13
2 747 Björneborg	23 368	24 273	20 949	21 035	2 373	2,3	8,3	1,7	6,3	14	10	2,4	7,0	1,8	6,3	30	17
2 757 Seinäjoki	12 880	12 880	12 937	12 728	1 374	1,9	6,0	2,0	4,0	20	10	1,6	6,8	2,1	3,9	12	5
2 764 Vasa	10 999	11 003	9 052	8 950	1 391	2,6	6,8	2,4	5,0	20	8	2,5	7,4	2,3	4,0	17	5
2 770 Ånnekoski	10 170	10 170	8 690	8 645	951	2,0	6,5	1,9	5,0	30	13	1,7	7,5	1,9	8,6	26	13
2 Vasa hovrätts domkret	124 923	126 464	110 344	110 545	12 881	2,6	7,3	2,0	4,9	23	11	2,4	7,4	1,9	5,6	27	14
3 709 Idensalmi	10 376	10 376	9 762	9 798	882	2,5	7,0	2,1	7,0	20	7	2,1	7,7	2,1	7,8	24	7
3 713 Joensuu	18 667	18 667	17 746	17 595	1 691	2,0	4,0	1,9	5,5	12	6	1,8	3,8	1,9	5,8	13	7
3 717 Kajana	9 539	9 539	9 494	10 069	852	3,0	7,0	1,4	6,0	30	20	2,9	5,0	1,3	3,9	31	19
3 726 Kuopio	22 400	22 400	20 608	20 328	2 459	2,5	7,5	1,4	7,0	31	30	2,7	8,6	1,6	6,1	31	14
3 736 S:t Michel	13 136	13 136	11 577	11 629	937	2,2	6,0	1,5	5,7	15	4	2,2	7,7	1,4	5,8	20	6
3 740 Nurmes	4 806	4 806	4 145	4 097	458	2,0	5,0	1,5	5,0	33	20	1,8	5,1	1,3	5,6	32	15
3 744 Pieksämäki	5 778	5 778	5 391	5 466	454	2,0	6,8	1,7	5,9	27	12	3,2	8,0	1,7	5,9	12	7
3 756 Nyslott	7 670	7 670	6 758	6 621	709	2,6	7,0	1,9	5,0	20	7	2,6	9,7	1,4	6,2	19	9
3 767 Varkaus	5 142	5 142	4 540	4 532	539	2,5	9,5	1,8	6,0	11	2	2,6	8,1	2,1	6,5	13	6
3 Östra Finlands hovrätts domkr	97 514	97 514	90 021	90 135	8 981	2,4	6,3	1,6	6,1	22	13	2,4	6,7	1,6	5,9	22	10

ANTAL ÄRENDE OCH BEHANDLINGSTIDER VID TINGSRÄTTENA 2007

Uppskattingarna för de tingsrätter som indragits 2007 ingår i det mottagande ämbetsverkets siffror.

TR kod	Uppsk. antal ärenden		Faktiskt antal ärenden		Uppsk. behandl. tider mån., lagf. och inteckn. dag			Faktiska behandl. tider mån., lagf. och inteckn. dag									
	Inkomna	Avgjorda	Inkomna	Avgjorda	Anhängiga	Brott- mål	Omf. tvistern.	Summa- riska	Skuld- isan.	Lag-fari	Inteckn. dag	Brott- mål	Omf. tvistern.	Summa- riska	Skuld- isan.	Lag-fari	Inteckn. dag
4 702 Esbo	24 240	24 280	22 352	22 304	4 347	5,5	10,5	2,2	6,0	30	15	6,1	10,7	2,2	6,5	29	16
4 706 Helsingfors	63 905	64 750	58 135	57 948	14 684	6,0	9,0	3,1	6,0	16	10	5,8	8,9	3,1	5,1	17	6
4 735 Lovisa	5 194	5 226	4 256	4 320	408	3,0	10,0	2,7	8,0	23	6	4,3	8,4	2,5	10,2	22	7
4 748 Borgå	12 283	12 283	10 788	10 786	975	3,0	7,0	1,6	6,2	14	7	2,3	9,1	1,6	6,5	11	4
4 763 Tusby	15 460	15 455	15 094	14 573	1 768	2,5	8,5	1,9	5,0	24	15	2,4	6,6	1,7	4,2	12	7
4 766 Vanda	22 355	22 345	22 013	21 960	3 340	3,6	7,0	2,2	5,2	11	4	3,5	6,8	1,9	5,0	11	4
4 Helsingfors hovrätts domkrets	143 437	144 339	132 738	131 891	25 523	5,1	8,9	2,7	5,9	19	10	4,9	8,9	2,6	5,7	17	7
5 705 Heinola	6 985	6 985	6 092	5 982	661	2,0	4,0	2,0	5,2	12	5	2,8	7,7	2,0	5,3	17	9
5 707 Hyvinge	11 713	11 693	10 082	10 039	1 229	2,7	8,0	2,0	5,2	18	8	2,2	9,7	2,2	5,5	17	9
5 712 Imatra	6 382	6 426	5 832	5 904	495	1,9	5,5	1,3	5,5	25	15	1,8	5,9	1,4	4,6	23	12
5 724 Kotka	11 154	11 114	10 185	10 156	1 171	2,5	7,0	1,8	5,0	20	10	2,6	6,5	1,6	4,5	17	8
5 725 Kouvola	12 279	12 279	12 372	12 118	1 245	1,9	6,0	2,0	5,5	18	7	1,8	5,1	1,6	5,0	22	7
5 729 Lahtis	29 729	29 729	22 952	23 241	1 998	2,2	4,9	1,3	3,7	10	4	2,1	4,2	1,2	3,9	9	3
5 731 Villmansstrand	14 024	14 024	11 643	11 475	1 288	2,4	6,0	2,0	6,0	25	18	2,2	4,7	1,7	5,6	29	15
5 752 Riihimäki	10 053	10 053	8 583	8 586	1 022	2,5	6,0	1,5	6,0	20	8	2,6	4,8	2,0	7,0	26	12
5 Kouvolan hovrätts domkrets	102 319	102 303	87 741	87 501	9 109	2,3	5,8	1,7	4,8	17	8	2,2	5,8	1,6	4,8	20	9
6 720 Kemijärvi	2 954	2 987	2 687	2 708	158	2,4	9,0	1,2	5,5	4	2	2,3	10,9	1,3	5,0	3	2
6 727 Kuusamo	6 120	6 150	5 647	5 661	539	2,0	7,0	1,8	7,0	30	15	2,3	9,9	1,6	7,4	19	8
6 730 Lapland	8 120	8 120	7 937	7 864	566	2,5	8,0	2,0	7,0	21	6	2,3	7,0	1,6	10,0	17	5
6 742 Uleåborg	38 252	36 953	36 956	36 646	5 004	4,0	7,5	3,0	5,5	30	10	4,2	7,9	2,0	5,8	28	10
6 749 Brahestad	7 620	7 620	6 609	6 389	1 051	4,0	9,0	3,0	5,0	40	20	3,4	9,1	2,8	5,7	42	18
6 753 Rovaniemi	11 680	11 685	10 320	10 406	1 170	3,7	8,5	1,6	7,0	30	16	3,2	8,3	1,6	6,9	23	11
6 768 Ylivieska	11 043	11 043	9 869	10 301	981	3,0	9,0	2,0	7,0	30	13	2,5	11,1	1,9	8,8	37	19
6 771 Kemi-Torneå	13 675	13 675	11 443	11 504	1 485	5	10	2	7	30	14	5	10	1,5	6	48	20
6 Rovaniemi hovrätts domkrets	99 464	98 233	91 468	91 349	10 954	3,7	8,2	2,5	6,3	29	12	3,7	8,8	1,9	6,9	20	12
	756 219	758 558	687 442	687 249	88 887	3,3	7,8	2,1	5,6	22	11	3,2	7,8	2	5,6	24	11

INKOMNA STRAFFRÄTTSLIGA ÄRENDEN 17.1.2008

Alla tingsrätter 1.1.2007 - 31.12.2007

jämförelseperiod 1.1.2006 - 31.12.2006

Brottskategoriernas underavdelningar	1.1.2007 - 31.12.2007	andel	1.1.2006 - 31.12.2006	Föränd- ring, st.	% -föränd- ring
	61600	100 %	62800	-1200	-1,90 %
A1 Stölder o.d.	4456	7 %	4930	-474	-10 %
A2 Olovligt brukande	669	1 %	777	-108	-14 %
A3 Rån, utpressning	483	1 %	484	-1	0 %
A4 Skadegörelse	2126	3 %	2249	-123	-5 %
A5 Förskingring	511	1 %	634	-123	-19 %
A6 Ekonomiska brott o.d.	4758	8 %	4911	-153	-3 %
A7 Övriga egendomsbrott	157	0 %	175	-18	-10 %
B1 Brott mot liv	292	0 %	271	21	8 %
B2 Misshandel, vållande av personskada och dödsvä	9031	15 %	9750	-719	-7 %
C1 Sexualbrott	591	1 %	631	-40	-6 %
D1 Brott mot offentlig myndighet osv.	1583	3 %	1663	-80	-5 %
E1 Äventyrande av trafiken, trafikförseelse o.d.	6094	10 %	6300	-206	-3 %
E2 Trafikfylleri	10620	17 %	9652	968	10 %
E3 Grovt rattfylleri	13612	22 %	13135	477	4 %
F1 Fridsbrott o.d.	1019	2 %	1077	-58	-5 %
F3 Arbets-, tjänste-, miljöbr. kränkn. av immat. rättigh	311	1 %	314	-3	-1 %
F4 Narkotikabrott	2272	4 %	2476	-204	-8 %
G1 Brott mot alkohollagen	97	0 %	97	0	0 %
H1 Mot andra lagar och förordningar	1661	3 %	1907	-246	-13 %
F2 Militära brott	291	0 %	354	-63	-18 %
F5 Övriga brott mot strafflagen	966	2 %	1013	-47	-5 %

1.1.2007-31.12.2007

Alla tingsrätter

	Alla sammanlagt		Omfattande tvistemål				Summeriska tvistemål				Insolvensärenden					Övriga ansökningsärenden		
			Jordrätts- ärenden	Omf. anhängigg.	Sep. säkr.åtg.	Samman- lagt	Summeriska	Samman- lagt	Skuldsan. f. privat- person	Konkurs	Utsökn.be svår	Ansökn. ärende, företags- sanering	Samman- lagt	Skilsmäs- sörenden	Övriga	Samman- lagt		
Sammanlagt:	246107		586	8441	323	9350	193898	193898	2633	959	396	7793	17853	17213	35066			
1 FAMILJERÄTT	1210			1151	1	1151	3	3						56	56			
2 FÖRMYNDESKAP	1			1		1												
3 ARVS- OCH TESTAMENTSÄTT	202			196	2	196	2	2						4	4			
4 FAST EGENDOM	1100			480	1	481	616	616						3	3			
5 HYRESMÅL	25726			591		591	25131	25131						4	4			
6 LÖSEGENDOM	25573			492		492	25079	25079						2	2			
7 IMMATERIELL RÄTT	84			82		82								2	2			
8 SKULD-EL. FÖRDRINGSFÖRHÅLLANDE	116791			458	1	459	116331	116331						1	1			
9.1 ANSTÄLLNING OCH JÄMSTÄLLDHET	1348			1053	1	1054	8	8						4	4			
9.2 UPPTÄGSAVTAL	25428			27	1	28	24370	24370						5	5			
10 SJÖRÄTT	33			116		116	12	12										
11 FÖRSÄKRINGSAVTAL	128			37		37	300	300										
12 FÖRSÄKRINGSGIVARENS REGRESSRÄTT	337			986	1	987	142	142										
13 ERSÄTTNINGANSVAR UTANFÖR AVTALSFÖRHÅLLANDE	1129			302		302	457	457						8	8			
14 SAMMANLÖSNING OCH STIFTELSE	767			1		1												
15 ÄGANDERÄTT TILL UTMÄTT LÖSEGENDOM	1			187		187				15		15						
16 KONKURS	209			30		30	1	1						7	7			
17 SKULDSANERING OCH SANERINGSFÖRFARANDE	31			164		165								2	2			
18 SÄKRINGSÅTGÄRDER, VRÅKNING OCH HANDRÄCKNING	167			102	153	255	1406	1406						10	10			
18 SÄKRINGSÅTGÄRDER, VRÅKNING, HANDRÄCKNING	1671			703		703	14	14		2		2		92	92			
19 ÖVRIGA TVISTEMÅL	811			586	2	588								5	5			
20 JORDRÄTTSÄRENDEN	593			33		33								2	2			
21 REGISTRERAT PARTNERSKAP	35			7		7							2	2393	2395			
25 LAGSTIFTNING OM BARN	2402			1		1							1	1	1			
26 ÄKTENSKAPSRÄTT	18604			1		1								17784	18603			
28 FÖRMYNDESKAPSÄRENDEN	7410			1		1								1	7408			
29 ARVS- OCH TESTAMENTSÄTT	1551			2		2								1551	1551			
30 SKULDSANERING FÖR PRIVATPERSON	3817			11		11								1	3805			
31 FÖRETAGSSANERING	398			7		7					396	396		2	2			
32 ÖVRIGA ANSÖKNINGSÄRENDEN	4391			8		8								1	4377			
33 KONKURSER	2624			5		5			2618					1	2618			
34 VERKSTÄLLIGHETSÄRENDEN	444			1		1								1	434			
35 UTSÖKNINGSÄRENDEN	960			36		36				953		953		2	2			
36 ÄRENDEN GÄLLANDE REGISTRERAT PARTNERSKAP	68												63	5	68			
RUBRIK SAKNAS	63						21	21		2		2		1	3			

ÅBO HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål.%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	2 850	2 831	2 894	2 900	2 832	-2 %	-2 %
Avgjorda ärenden	3 360	2 910	2 632	2 300	2 426	5 %	-8 %
Överförda ärenden	1 420	1 341	1 603	2 203	2 009	-9 %	25 %
Anställda (årsv.)	122,3	120	116,3	118,2	120,3	2,1	4,0
Omkostnadsanslag (euro)	7 784 631	7 919 988	7 760 277	8 040 000	8 091 112	1 %	4 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	7,0	6,2	6,1	7,5	7,5	0,0	1,4
Huvudförhandlingar	688	792	706	525	570	9 %	-19 %
Andel av avgjorda	20 %	27 %	27 %	23 %	23 %		
Sällningsavgöranden	605	350	342	278	229	-18 %	-33 %
Andel av avgjorda	18 %	12 %	13 %	12 %	9 %		
Lönsamhet (€/avg. ärende)	2 317	2 722	2 948	3 496	3 335	-5 %	13 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	27	24	23	19	20	4 %	-11 %

VASA HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål.%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	1 776	1 751	1 564	1 700	1 501	-12 %	-4 %
Avgjorda ärenden	1 806	1 796	1 759	1 700	1 608	-5 %	-9 %
Överförda ärenden	972	925	730	730	620	-15 %	-15 %
Anställda (årsv.)	67,5	66,3	66,4	65	65,9	0,9	-0,5
Omkostnadsanslag (euro)	4 288 936	4 342 169	4 375 222	4 470 000	4 498 040	1 %	3 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	6,8	6,7	6,7	6,5	6,1	-0,4	-0,6
Huvudförhandlingar	476	542	610	600	625	4 %	2 %
Andel av avgjorda	26 %	30 %	35 %	35 %	39 %		
Sällningsavgöranden	403	343	248	275	193	-30 %	-22 %
Andel av avgjorda	22 %	19 %	14 %	16 %	12 %		
Lönsamhet (€/avg. ärende)	2 375	2 418	2 487	2 629	2 797	6 %	12 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	27	27	26	26	24	-7 %	-8 %

ÖSTRA FINLANDS HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål.%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	1 552	1 510	1 392	1 500	1 271	-15 %	-9 %
Avgjorda ärenden	1 673	1 510	1 540	1 600	1 495	-7 %	-3 %
Överförda ärenden	902	901	753	653	530	-19 %	-30 %
Anställda (årsv.)	62,3	62,5	61,1	61	61,6	0,6	0,5
Omkostnader (euro)	4 055 084	4 170 666	4 175 788	4 280 000	4 300 039	0 %	3 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	7,6	7,6	7,8	6,0	6,7	0,7	-1,1
Huvudförhandlingar	335	364	472	450	555	23 %	18 %
Andel av avgjorda	20 %	24 %	31 %	28 %	37 %		
Sällningsavgöranden	444	274	194	240	159	-34 %	-18 %
Andel av avgjorda	27 %	18 %	13 %	15 %	11 %		
Lönsamhet (€/avg.ärende)	2 424	2 762	2 712	2 675	2 876	8 %	6 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	27	24	25	26	24	-7 %	-4 %

HELSINGFORS HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål.%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	4 035	3 723	3 550	3 600	3 509	-3 %	-1 %
Avgjorda ärenden	4 716	4 280	3 937	4 075	4 166	2 %	6 %
Överförda ärenden	3 545	2 989	2 604	2 129	1 954	-8 %	-25 %
Anställda (årsv.)	169,8	171,4	169,5	175,8	175,3	-0,5	5,8
Omkostnadsanslag (euro)	10 791 983	11 027 885	10 969 901	11 580 000	11 669 656	1 %	6 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	11,4	11,2	10,4	9,5	9,5	0,0	-0,9
Huvudförhandlingar	805	991	1 008	1 025	1 206	18 %	20 %
Andel av avgjorda	17 %	23 %	26 %	25 %	29 %		
Sällningsavgöranden	975	809	558	650	387	-40 %	-31 %
Andel av avgjorda	21 %	19 %	14 %	16 %	9 %		
Lönsamhet (€/avg. ärende)	2 288	2 577	2 786	2 842	2 801	-1 %	1 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	28	25	23	23	24	3 %	2 %

KOUVOLA HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål.%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	1 348	1 441	1 333	1 450	1 284	-11 %	-4 %
Avgjorda ärenden	1 465	1 408	1 389	1 400	1 344	-4 %	-3 %
Överförda ärenden	567	599	542	592	481	-19 %	-11 %
Anställda (årsv.)	58,9	58,2	57,2	56,5	57,6	1,1	0,4
Omkostnadsanslag (euro)	3 793 419	3 819 369	3 786 753	3 900 000	3 845 758	-1 %	2 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	5,4	5,1	4,9	5,2	4,9	-0,3	0,0
Huvudförhandlingar	353	393	473	430	470	9 %	-1 %
Andel av avgjorda	24 %	28 %	34 %	31 %	35 %		
Sällningsavgöranden	337	248	140	170	108	-36 %	-23 %
Andel av avgjorda	23 %	18 %	10 %	12 %	8 %		
Lönsamhet (€/avg.ärende)	2 589	2 713	2 726	2 786	2 861	3 %	5 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	25	25	25	25	24	-3 %	-3 %

ROVANIEMI HOVRÄTT

	Utfall 2004	Utfall 2005	Utfall 2006	Uppsk./ Mål 2007	Utfall 2007	jfr m.mål%	jfr m.f.år%
Inkomna ärenden	1 009	1 252	1 132	1 200	1 089	-9 %	-4 %
Avgjorda ärenden	1 043	1 017	1 154	1 220	1 201	-2 %	4 %
Överförda ärenden	460	695	673	653	562	-14 %	-16 %
Anställda (årsv.)	44,0	43,2	45,6	46	46,5	0,5	0,9
Omkostnadsanslag (euro)	3 131 193	3 123 120	3 321 059	3 486 000	3 481 458	0 %	5 %
Genomsnittl. beh.tid (mån.)	5,3	5,5	7,1	7	7,4	0,4	0,3
Huvudförhandlingar	231	270	320	320	338	6 %	6 %
Andel av avgjorda	22 %	27 %	28 %	26 %	28 %		
Sällningsavgöranden	260	208	231	220	239	9 %	3 %
Andel av avgjorda	25 %	20 %	20 %	18 %	20 %		
Lönsamhet (€/avg.ärende)	3 002	3 071	2 878	2 857	2 899	1 %	1 %
Produktivitet (avg.ärenden/årsv)	24	24	25	27	26	-3 %	2 %

Högsta domstolens besvärsavgöranden i brotts- och tvistemål 1997-2007, avgörandets art "upphävd och återförvisad"

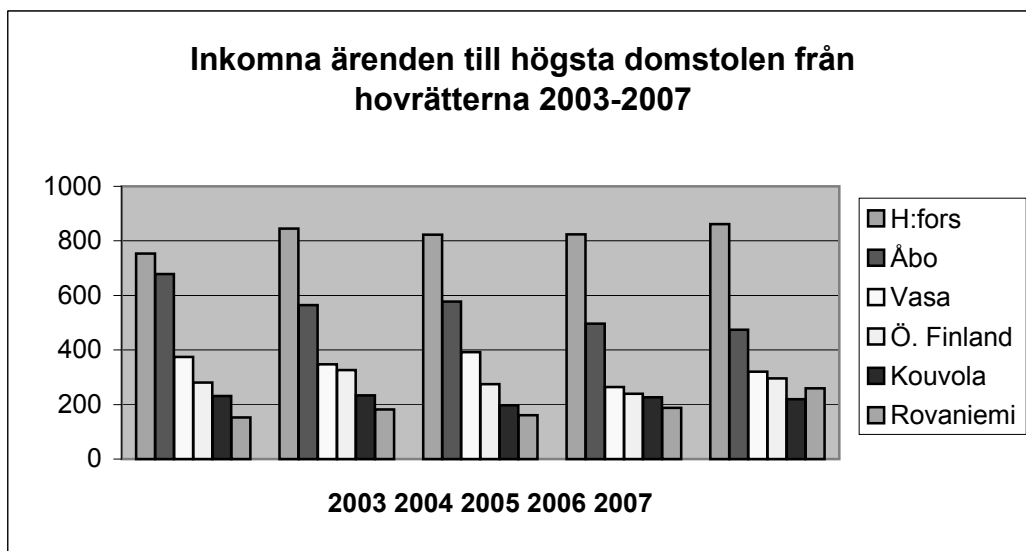
År	B*/upphävd och åter- förvisad	B*/alla avgörand- en	%	C**/upp- hävd och återför- visad	C**/alla avgöran- den	%	Tot./ upphävd och återför- visad	Tot./alla avgöran- den	%
1997	7	70	10 %	32	231	14 %	39	301	13 %
1998	5	56	9 %	26	160	16 %	31	216	14 %
1999	3	67	4 %	19	109	17 %	22	176	13 %
2000	14	70	20 %	12	89	13 %	26	159	16 %
2001	19	74	26 %	24	121	20 %	43	195	22 %
2002	4	60	7 %	16	95	17 %	20	155	13 %
2003	6	75	8 %	15	100	15 %	21	175	12 %
2004	14	82	17 %	12	77	16 %	26	159	16 %
2005	30	94	32 %	32	116	28 %	62	210	30 %
2006	18	82	22 %	19	73	26 %	37	155	24 %
2007	12	61	20 %	20	75	27 %	32	136	24 %

* B=brottmål

** C=tvistemål

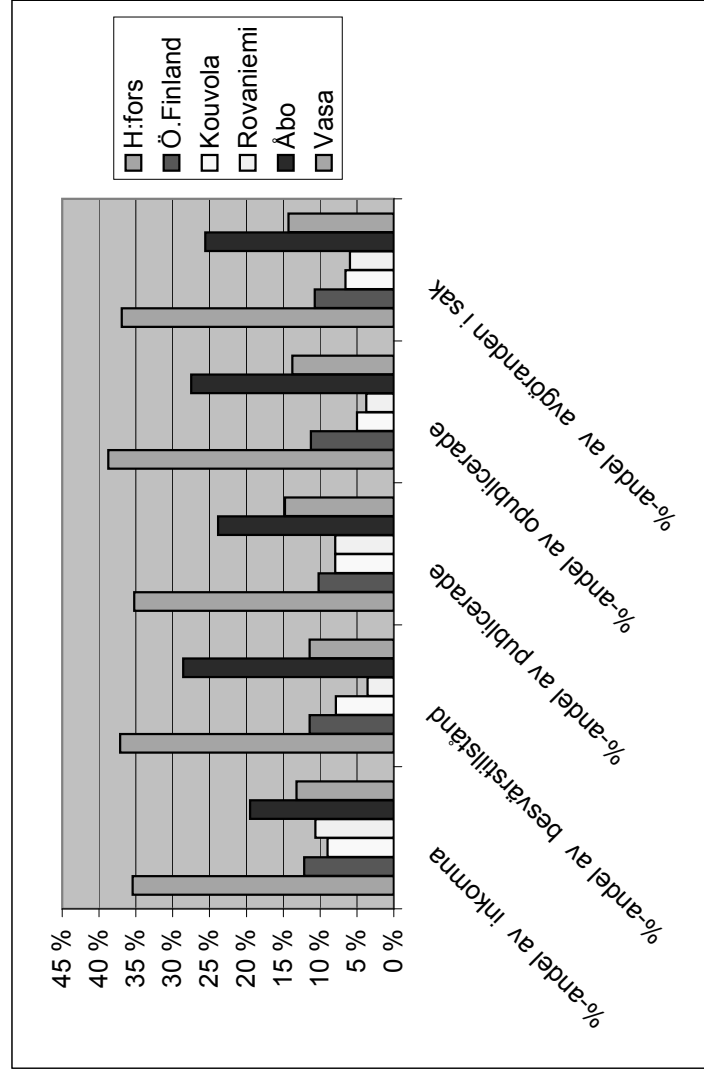
Inkomna ärenden till högsta domstolen från hovrätterna 2003 - 2007

År	H:fors	Åbo	Vasa	Ö. Finland	Kouvola	Rovaniemi	Sammanlagt
2003	753	678	375	280	231	153	2 470
2004	845	565	348	326	233	182	2 499
2005	823	578	392	275	197	161	2 426
2006	824	496	264	239	227	188	2 238
2007	862	474	321	296	219	259	2 431

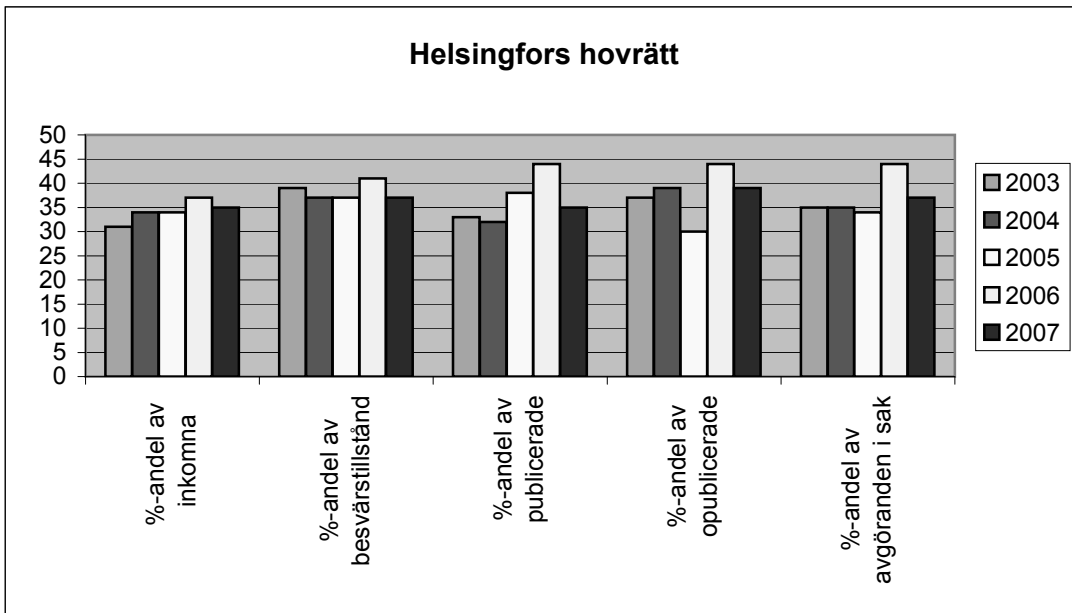
Inkomna ärenden till högsta domstolen från hovrätterna 2007

Hovrätt	Inkomna (st.)	%-andel av inkomna	besvärstillstånd	stånd	%-andel av besvärstillstånd	publicerade	%-andel av publicerade	opublicerade	%-andel av opublicerade	avgöranden i sak	%-andel av avgöranden i sak
H:fors	862	35 %	52	31	37 %	31	35 %	31	39 %	62	37 %
Ö.Finland	296	12 %	16	9	11 %	9	10 %	9	11 %	18	11 %
Kouvola	219	9 %	11	7	8 %	7	8 %	4	5 %	11	7 %
Rovaniemi	259	11 %	5	7	4 %	7	8 %	3	4 %	10	6 %
Åbo	474	19 %	40	21	29 %	21	24 %	22	28 %	43	26 %
Vasa	321	13 %	16	13	11 %	13	15 %	11	14 %	24	14 %
Sammanlagt	2431	100 %	140	88	100 %	80	100 %	80	100 %	168	100 %

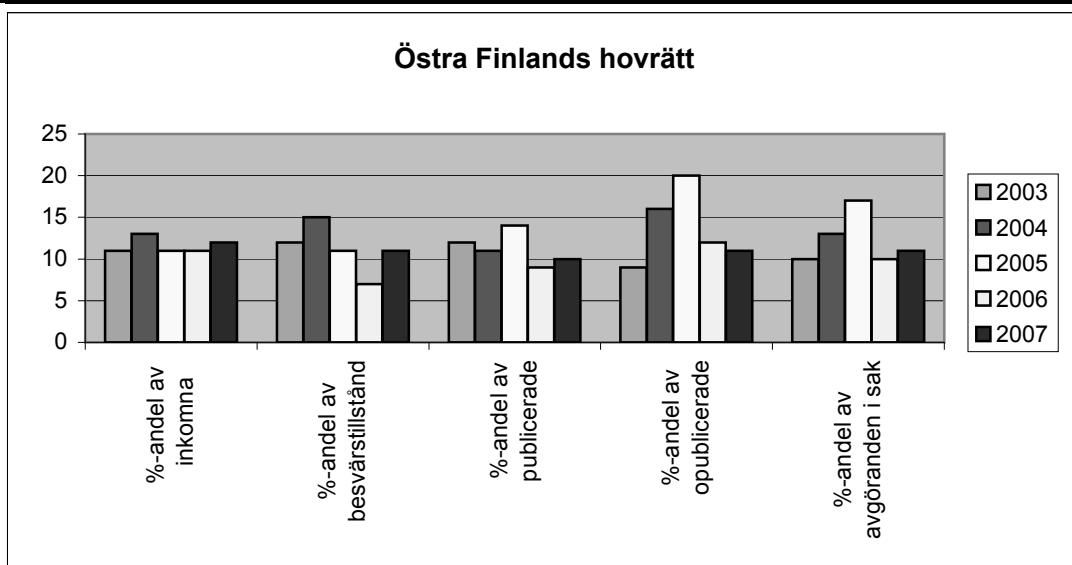
Helsingfors hovrätt

År	%andel av				%andel av avgöranden i sak
	%andel av inkomna	besvärstillstånd	%andel av publicerade	%andel av opublicerade	
2003	31	39	33	37	35
2004	34	37	32	39	35
2005	34	37	38	30	34
2006	37	41	44	44	44
2007	35	37	35	39	37

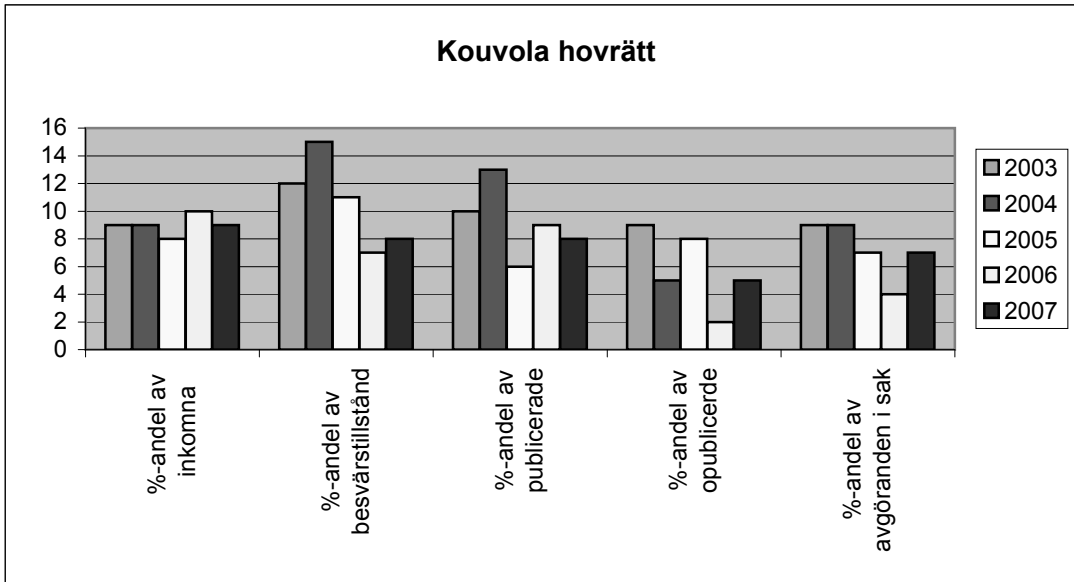
Östra Finlands hovrätt

År	%andel av				%andel av avgöranden i sak
	%andel av inkomna	besvärstillstånd	%andel av publicerade	%andel av opublicerade	
2003	11	12	12	9	10
2004	13	15	11	16	13
2005	11	11	14	20	17
2006	11	7	9	12	10
2007	12	11	10	11	11

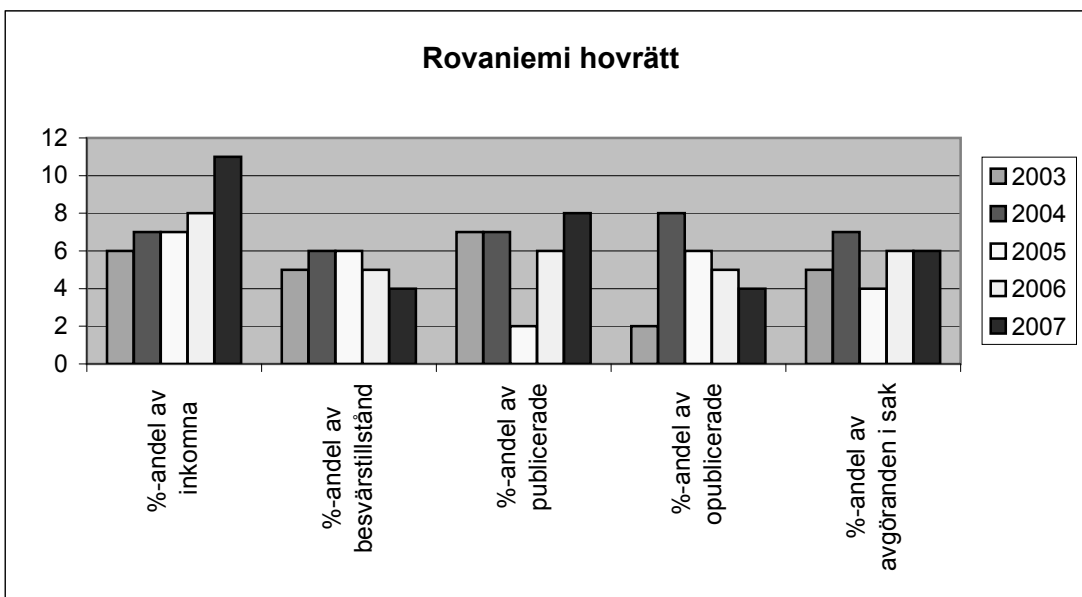
Kouvola hovrätt

År	%-andel av inkomna	%-andel av besvärstillstånd	%-andel av publicerade	%-andel av opublicerade	%-andel av avgöranden i sak
2003	9	12	10	9	9
2004	9	15	13	5	9
2005	8	11	6	8	7
2006	10	7	9	2	4
2007	9	8	8	5	7

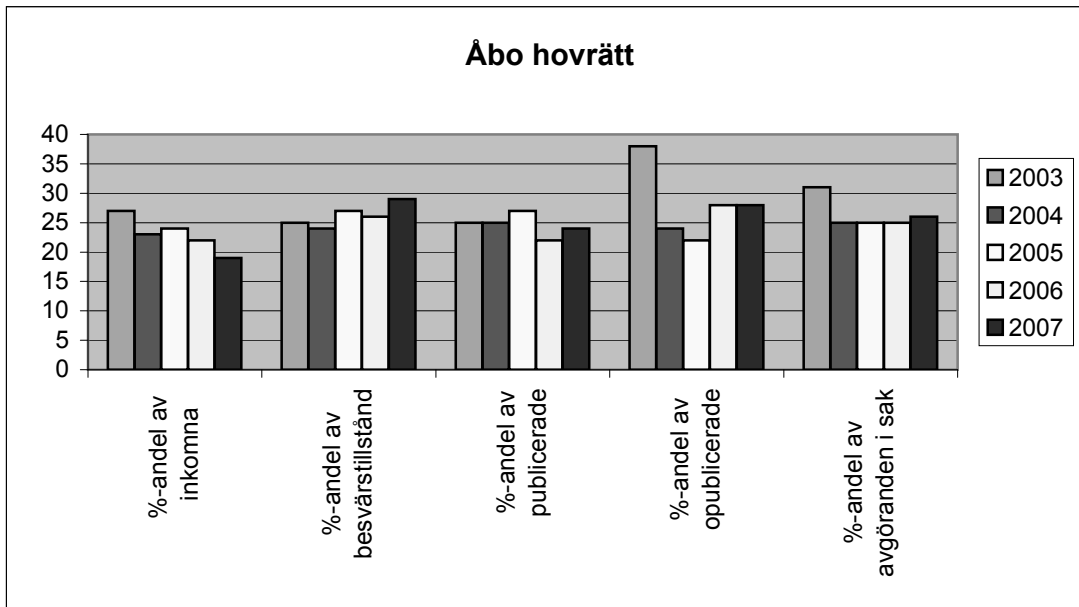
Rovaniemi hovrätt

År	%-andel av inkomna	%-andel av besvärstillstånd	%-andel av publicerade	%-andel av opublicerade	%-andel av avgöranden i sak
2003	6	5	7	2	5
2004	7	6	7	8	7
2005	7	6	2	6	4
2006	8	5	6	5	6
2007	11	4	8	4	6

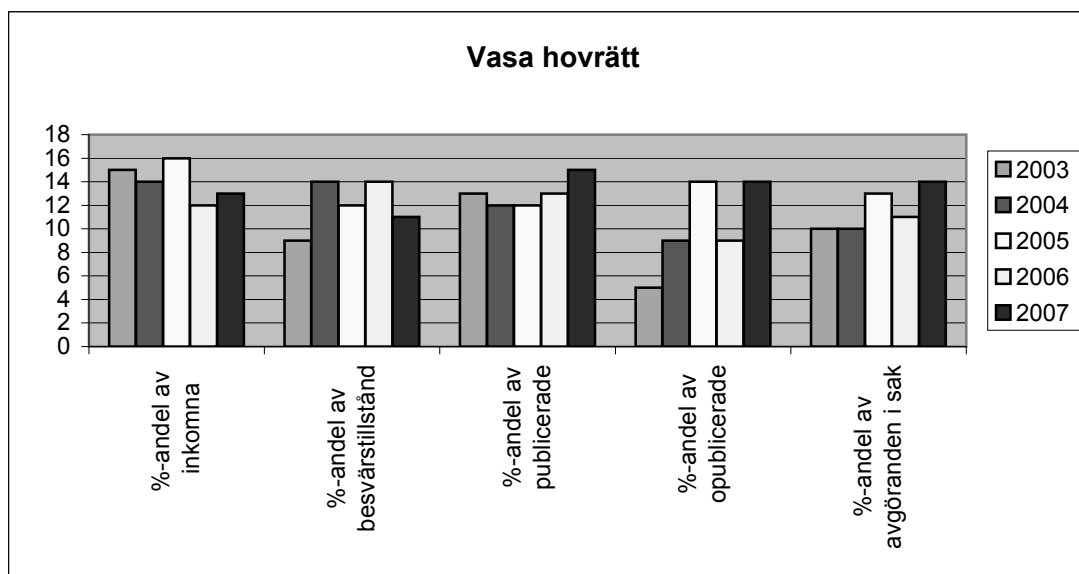
Åbo hovrätt

År	%andel av				
	%andel av inkomna	besvärstillstånd	%andel av publicerade	%andel av opublicerade	%andel av avgöranden i sak
2003	27	25	25	38	31
2004	23	24	25	24	25
2005	24	27	27	22	25
2006	22	26	22	28	25
2007	19	29	24	28	26

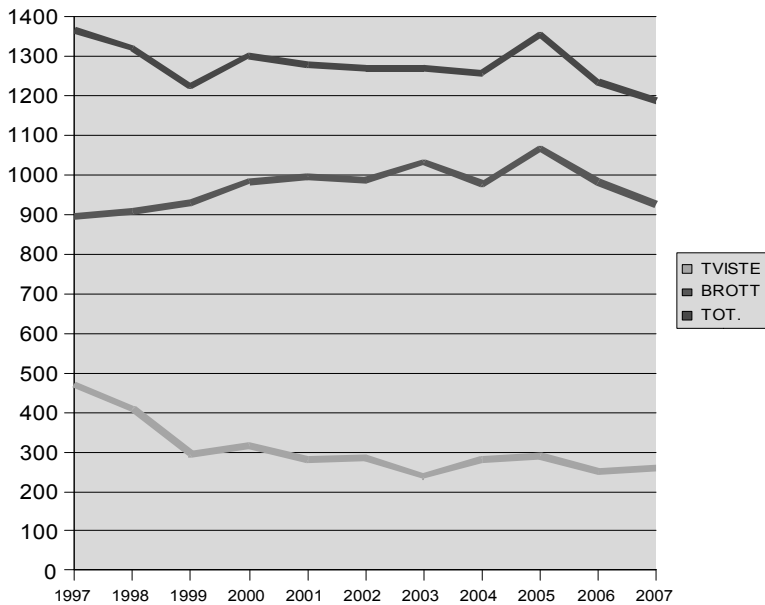

Vasa hovrätt

År	%andel av				
	%andel av inkomna	besvärstillstånd	%andel av publicerade	%andel av opublicerade	%andel av avgöranden i sak
2003	15	9	13	5	10
2004	14	14	12	9	10
2005	16	12	12	14	13
2006	12	14	13	9	11
2007	13	11	15	14	14

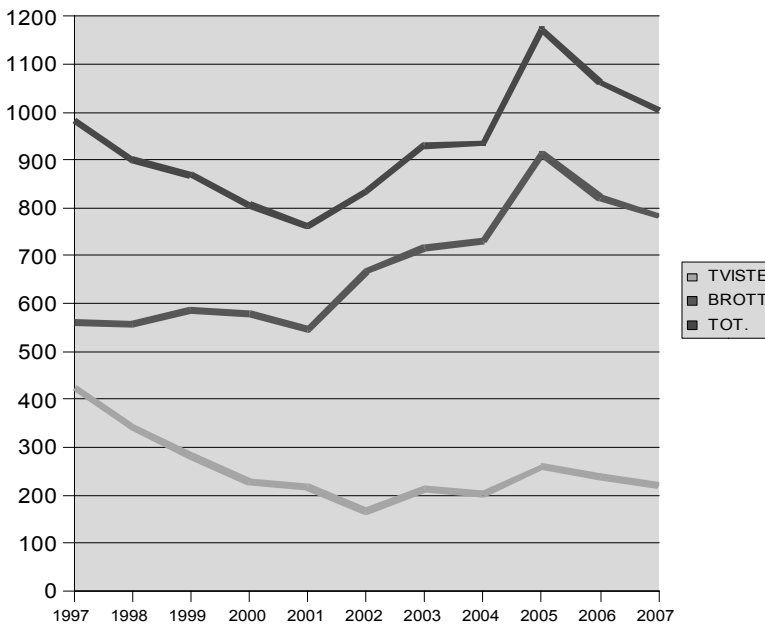

KouHR - inkomna tviste- och brottmål

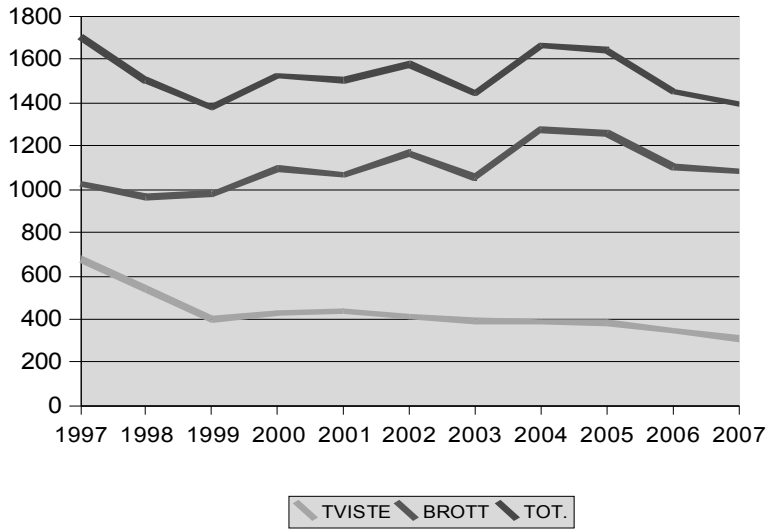
ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	471	895	1366
1998	409	910	1319
1999	294	930	1224
2000	317	984	1301
2001	281	996	1277
2002	284	987	1271
2003	239	1032	1271
2004	281	977	1258
2005	289	1066	1355
2006	251	983	1234
2007	261	926	1187

RHR - inkomna tviste- och brottmål

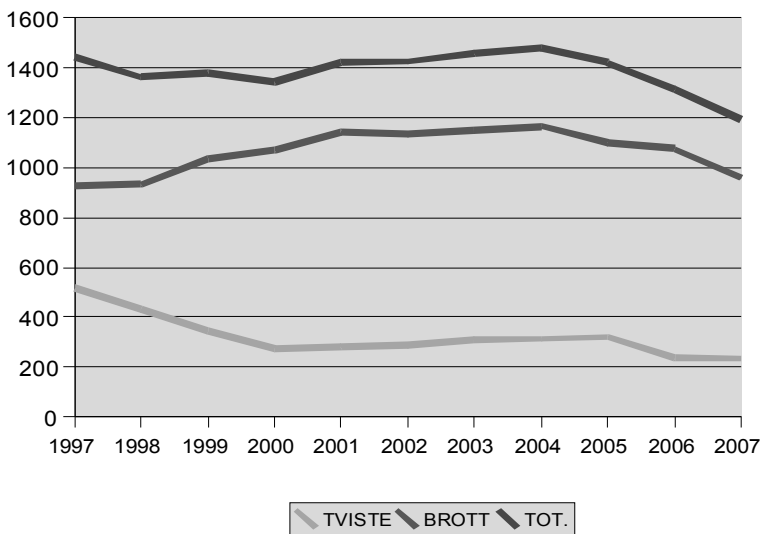
ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	424	559	983
1998	342	558	900
1999	282	587	869
2000	228	578	806
2001	216	546	762
2002	167	668	835
2003	214	717	931
2004	203	732	935
2005	259	913	1172
2006	240	821	1061
2007	220	783	1003

VHR - inkomna tviste- och brottmål

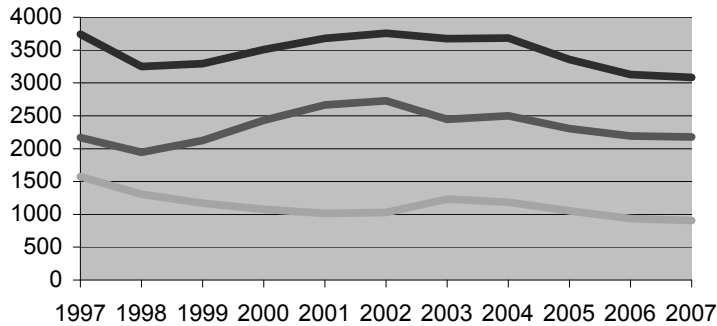
ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	679	1027	1706
1998	540	963	1503
1999	399	978	1377
2000	429	1097	1526
2001	437	1067	1504
2002	411	1167	1578
2003	389	1056	1445
2004	387	1277	1664
2005	383	1259	1642
2006	347	1104	1451
2007	311	1084	1395

ÖFHR - inkomna tviste- och brottmål

ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	517	928	1445
1998	430	932	1362
1999	345	1034	1379
2000	273	1071	1344
2001	282	1140	1422
2002	289	1136	1425
2003	310	1147	1457
2004	314	1166	1480
2005	321	1099	1420
2006	240	1075	1315
2007	234	958	1192

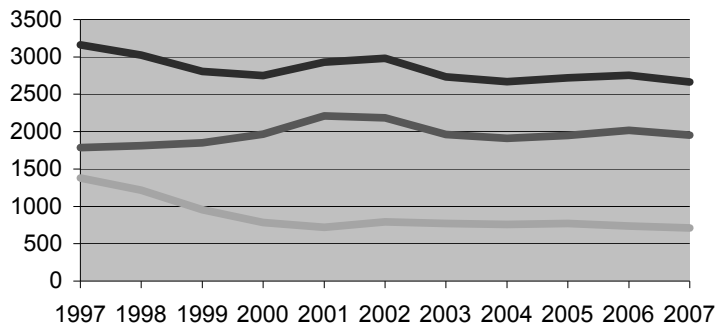
HHR - inkomna tviste- och brottmål

TVISTE BROTT TOT.

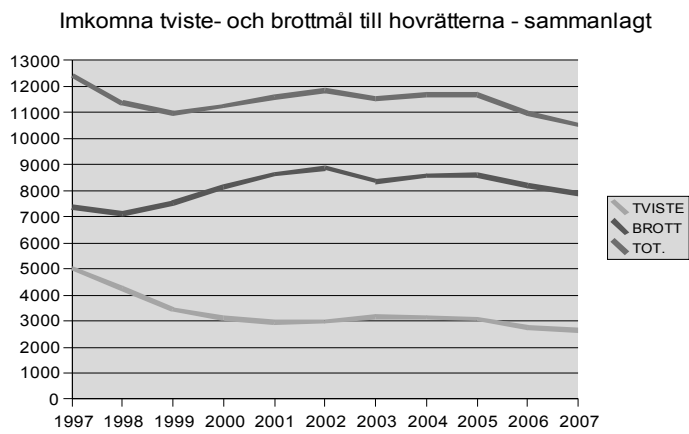
ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	1573	2170	3743
1998	1307	1943	3250
1999	1167	2125	3292
2000	1076	2431	3507
2001	1013	2666	3679
2002	1030	2727	3757
2003	1231	2444	3675
2004	1183	2501	3684
2005	1051	2306	3357
2006	937	2192	3129
2007	906	2177	3083

ÅHR - inkomna tviste- och brottmål

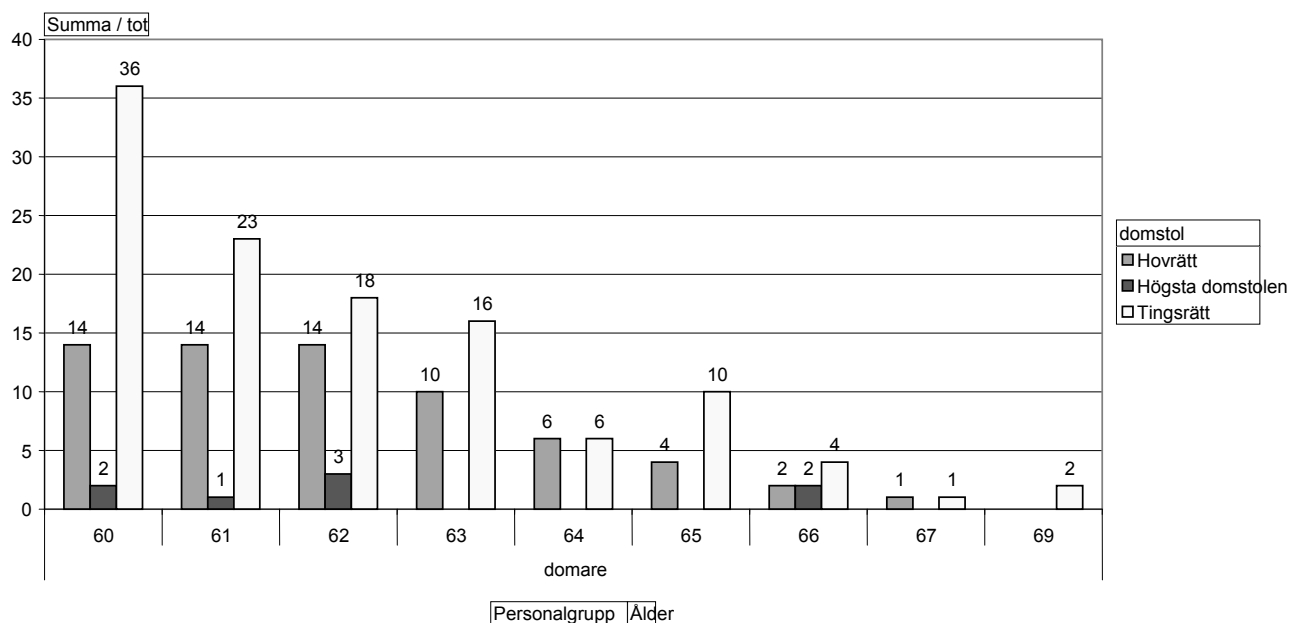
TVISTE BROTT TOT.

ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	1378	1785	3163
1998	1216	1810	3026
1999	954	1851	2805
2000	783	1968	2751
2001	721	2209	2930
2002	794	2186	2980
2003	772	1960	2732
2004	757	1912	2669
2005	771	1948	2719
2006	738	2016	2754
2007	710	1954	2664

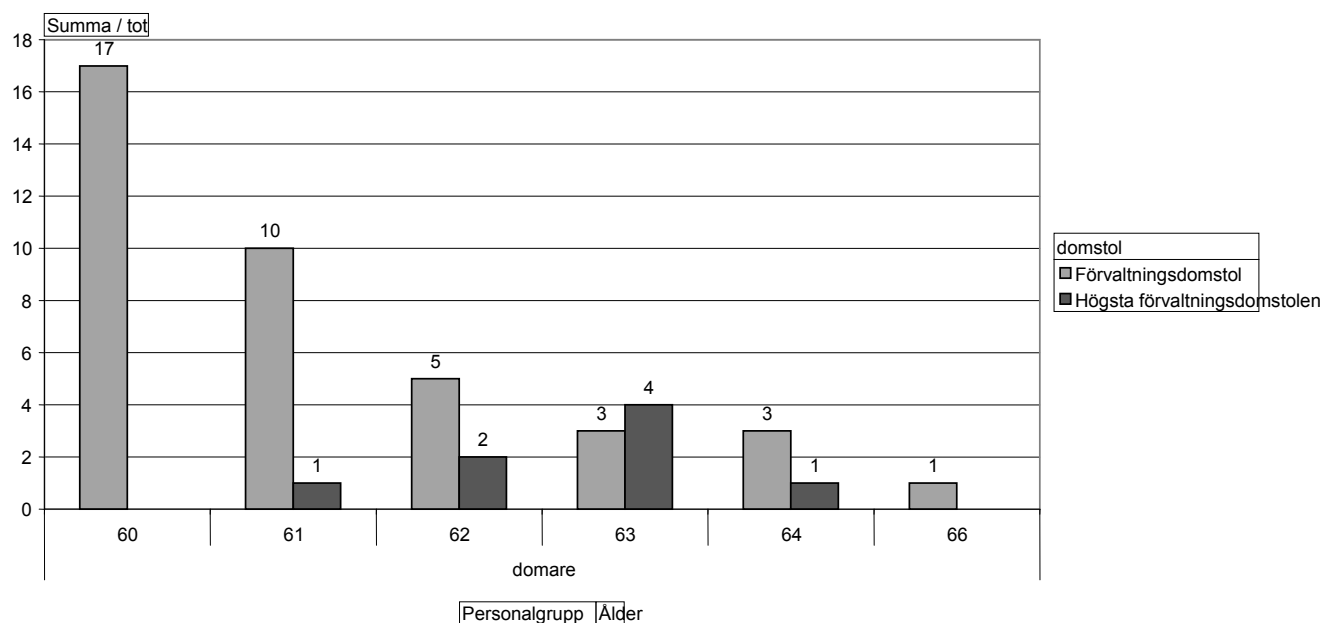
ÅR	TVISTE	BROTT	TOT.
1997	5042	7364	12406
1998	4244	7116	11360
1999	3441	7505	10946
2000	3106	8129	11235
2001	2950	8624	11574
2002	2975	8871	11846
2003	3155	8356	11511
2004	3125	8565	11690
2005	3074	8591	11665
2006	2753	8191	10944
2007	2642	7882	10524

ANTALET DOMARE ÖVER 60 ÅR 31.12.2007
HD, HOVRÄTTERNA OCH TINGSRÄTTERNA

Vid de allmänna domstolarna fanns 31.12.2007 sammanlagt 695 domare. Sammanlagt 189 var över 60 år (HD 8, hovrätterna 65 och tingsrätterna 116).

DOMARE ÖVER 60 ÅR 31.12.2007
HFD OCH FÖRVALTNINGSDOMSTOLARNA

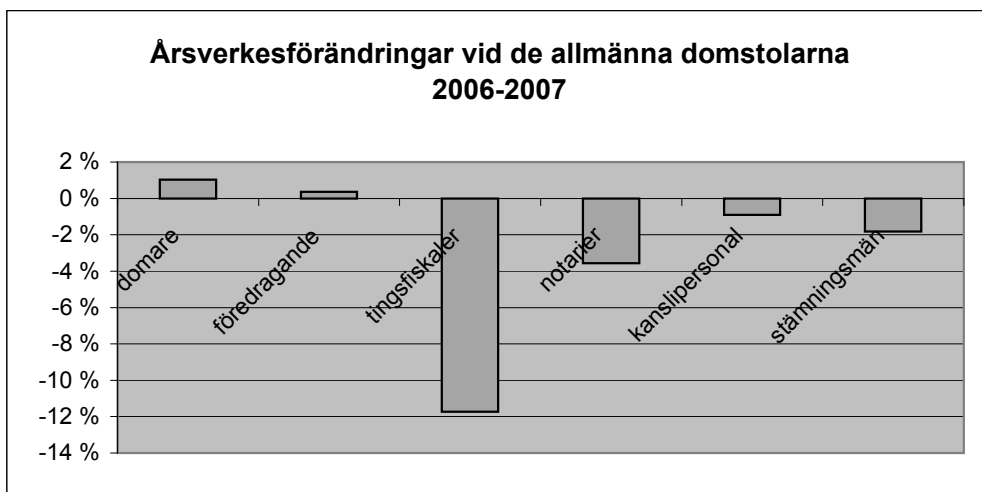
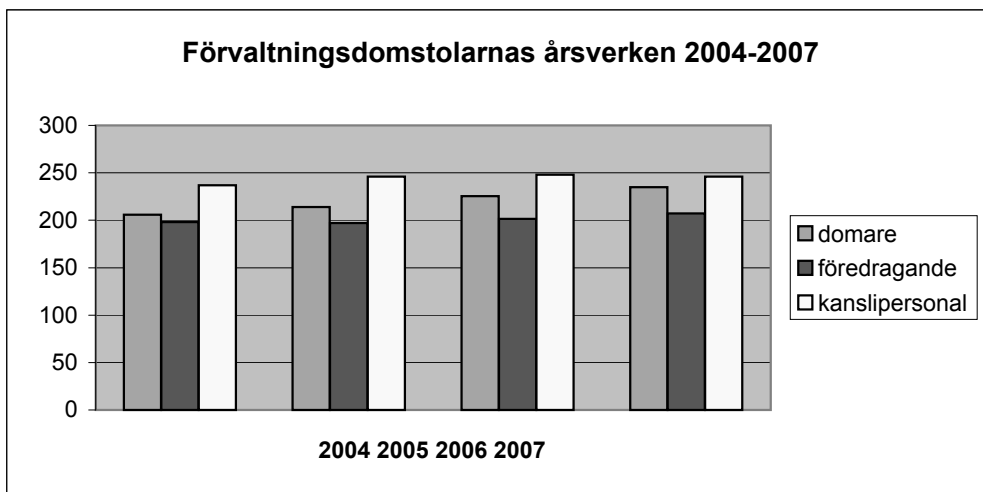
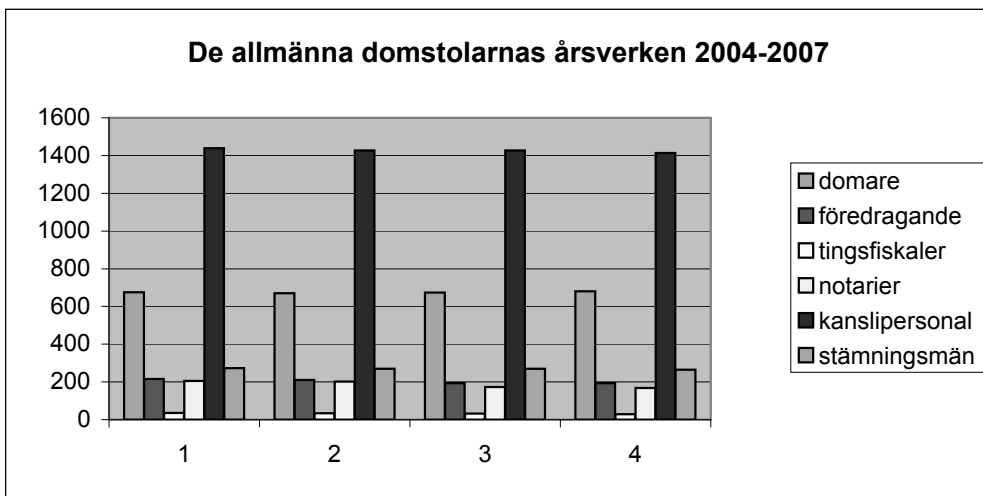
Vid förvaltningsdomstolarna fanns 31.12.2007 sammanlagt 199 domare. Sammanlagt 47 var över 60 år (HFD 8 och förvaltningsdomstolarna 39).

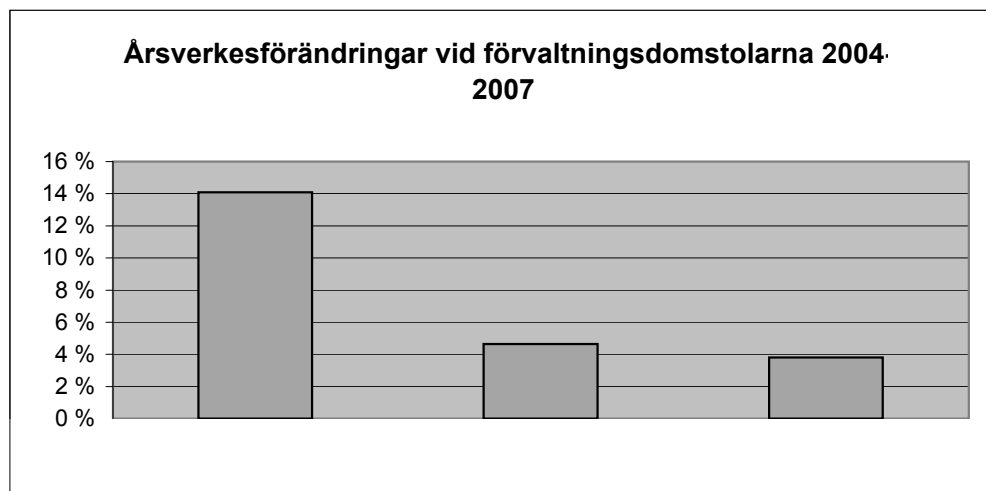
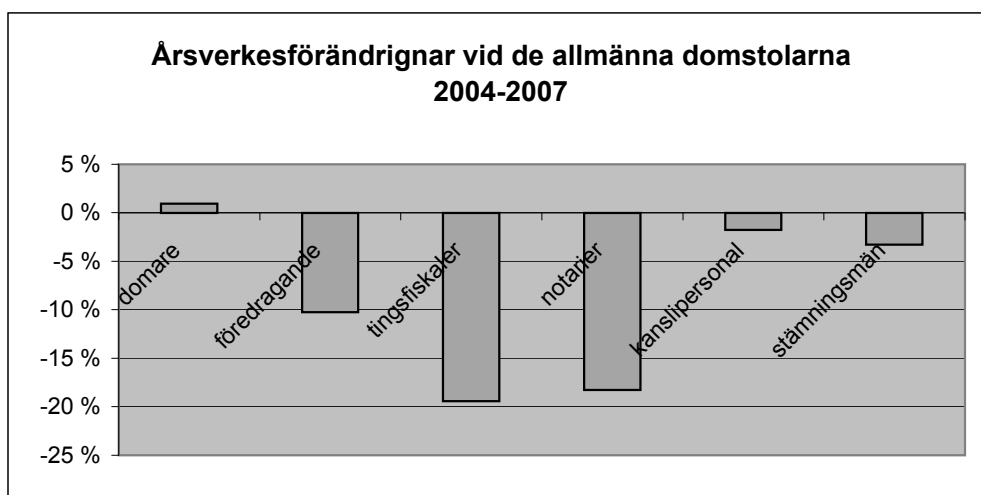
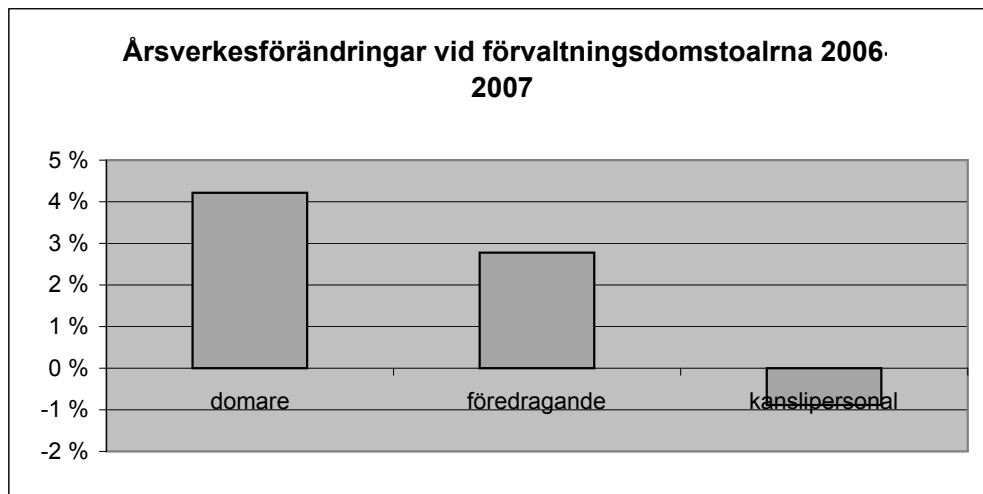
De allmänna domstolarnas årsverken 2004-2007 enligt personalgrupp

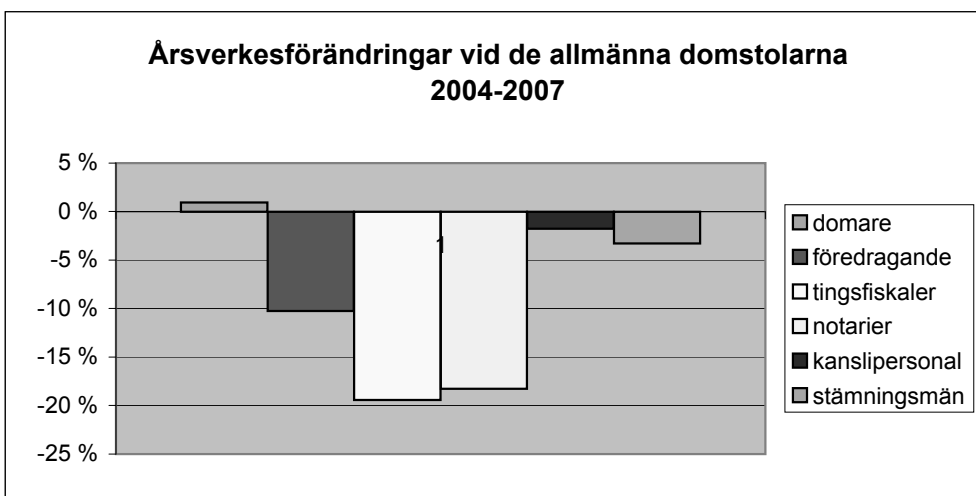
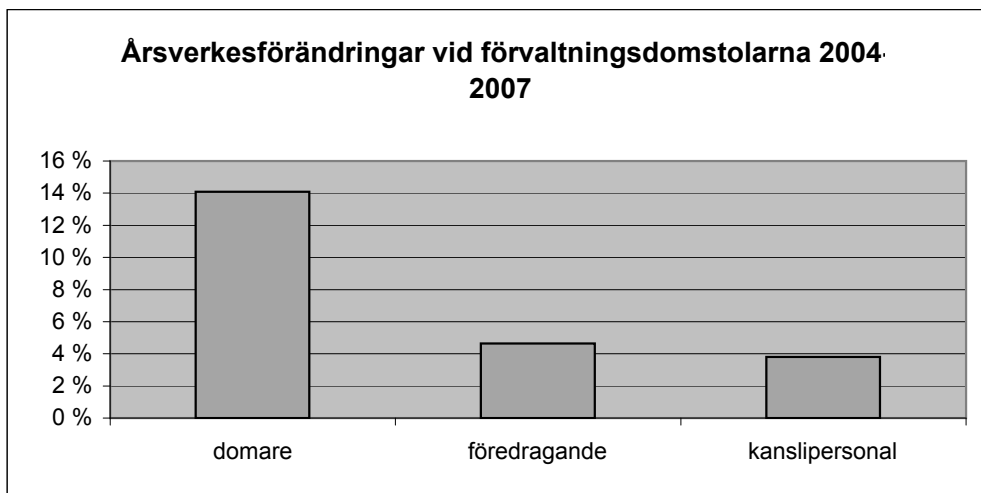
Personalgrupper	2004	2005	2006	2007	förändr. 06-07	förändr.-% 04-07	förändr. 04-07	förändr.- %
domare	675	670	674	681	7	1 %	6	1 %
föredragande	216	210	193	194	1	0 %	-22	-10 %
tingsfiskaler	36	34	32	29	-4	-12 %	-7	-19 %
notarier	205	202	174	168	-6	-4 %	-38	-18 %
kanslipersonal	1439	1427	1427	1414	-13	-1 %	-25	-2 %
stämningssmän	274	269	270	265	-5	-2 %	-9	-3 %
Sammanlagt	2844,3	2811,4	2770,2	2750	-20,2	-1 %	-94,3	-3 %

Förvaltningsdomstolarnas årsverken 2004-2007 enligt personalgrupp

Personalgrupper	2004	2005	2006	2007	förändr. 06-07	förändr.-% 04-07	förändr. 04-07	förändr.- %
domare	206	214	226	235	10	4 %	29	14 %
föredragande	198	197	202	207	6	3 %	9	5 %
kanslipersonal	237	246	248	246	-2	-1 %	9	4 %
Sammanlagt	641	658,1	675,3	688,2	13	2 %	47	7 %

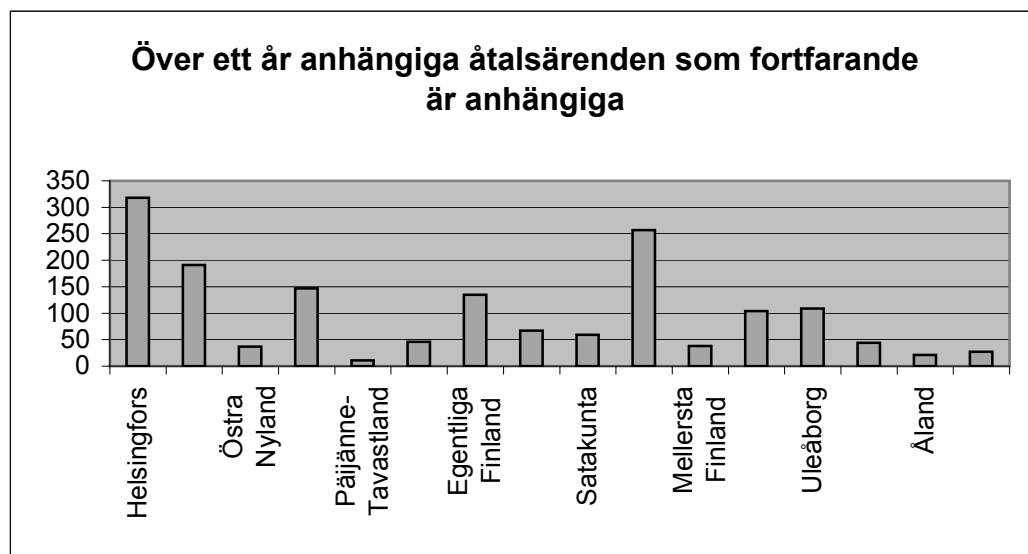

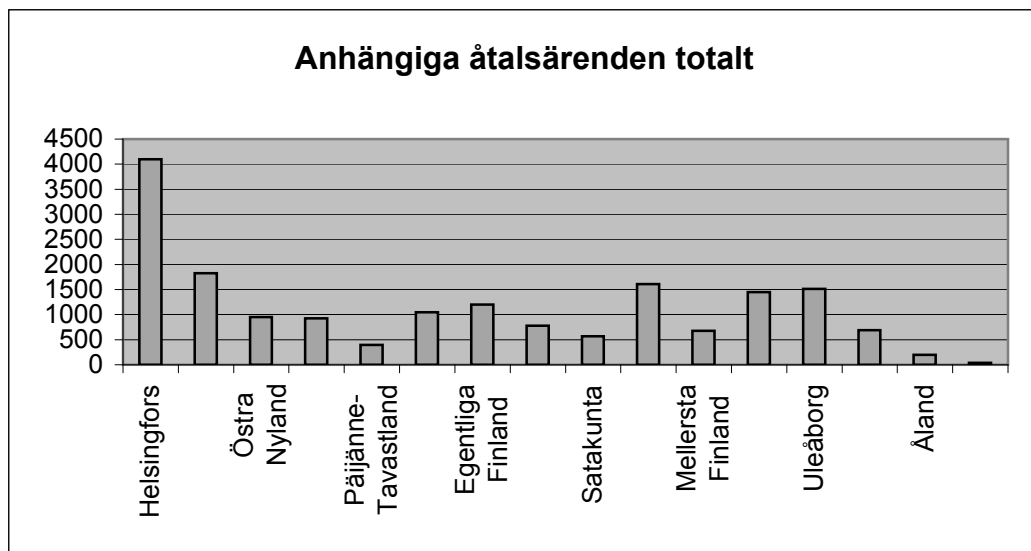

Över ett år anhängiga brottmål som fortfarande är anhängiga vid åklagarväsendet/ 5.3.2008*

Åklagarämbeten	Över ett år anhängiga åtalsärenden som fortfarande är anhängiga	% -andel av över 1 år anhängiga åtalsärenden	Anhängiga åtalsärenden totalt	%-andel av alla anhängiga åtalsärenden
Hela landet	1611		17983	
Helsingfors	318	8	4100	23
Västra Nyland	191	10	1826	10
Östra Nyland	37	4	954	5
Egentliga Tavastl:	147	16	925	5
Päijänne-Tavastla	11	3	394	2
Sydöstra Finland	46	4	1049	6
Egentliga Finland	135	11	1202	7
Birkaland	67	9	779	4
Satakunta	59	10	569	3
Österbotten	257	16	1610	9
Mellersta Finland	38	6	677	4
Östra Finland	104	7	1450	8
Uleåborg	109	7	1514	8
Lappland	44	6	692	4
Åland	21	10	201	1
RÅÄ	27	66	41	0,2

* Uppgiftskälla riksåklagarämbetet

* Uppgiftskälla riksåklagarämbetet